

NOVI Zdravnik

KLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

KULTURNA AKCIJA

UTRITA POT

S trdnostjo lahko podpremo optimistično ugotovitev v slovu. V političnem življenju po sprejetju ustave smo razpravah o združenem delu in o kulturi kot neločljivi sestavni celoti združenega dela radi rekli, da kultura najkasneje stopa z Olimpa vzvišenosti, odtujenosti in toge nespremenljivosti. Veliko besed smo od takrat dalje izrekli na račun elitizma v kulturi, na račun njene zaprtosti ali pa na s političnim prstom zaprti idejnopolični odklon v delu duhovne ustvarjalnosti. Ne zato, seve, da bi nekoli lahko iz teh neskladij naračunal neke stalne nespo- znanje med določenimi področji združenega dela ali celo med čudno, preveč ideološko oblastjo in prehudo nadča- mno in nadkrajevno usmerjeno kulturo.

Bile so take in podobne misli. In jih je še precej. Če bi le idejnopolična, estetska in miselna sooče- nja bodo odpirala spoznanja o velikih možnostih za kultur- no dejavnost, za svobodno združevanje delavcev v kulturi delavci v ostalem združenem delu, za, če damo piko na i, podružbljeno, našo, socialistično kulturo.

X. kongres ZKJ ni brez razloga zapisal, da morata biti kulturna politika in praksa usmerjeni k bogatenju in ko- lar mogoče vsestranskemu razvoju kulturnega življenja delavcev.

Zato moramo pogledati, kje smo ostali s kulturno akcijo.

Celjski posvet kulturnih delavcev in delavcev iz delovnih organizacij se ni zadržal predvsem ob podružbljanju kul- ture, ob povezovanju z združenim delom, s samoupravnimi ukrepi v kulturnih zavodih in v samoupravnih interesih skupnosti ali pri spodbujanju amaterskega kulturnega živ- ljenja. Pregledal je, kaj je kdo storil, konkretno, za kultur- no akcijo. Kako se je ta akcija odpiranja kulture izrazila v vsakodnevni dejavnosti kulturnih zavodov. In kako so akcijo razumeli drugi družbeni dejavniki.

Odgovor je — različno, a vseeno spodbudno. Polti so predvsem Slovensko ljudsko gledališče, Likovni salon, Muzej revolucije, Pokrajinski muzej in vodstvo temeljne kulturne skupnosti so razgrnili šopek potez, ki bo zagotovo bolj vzpnetel v prihodnjih mesecih. Tisti, ki so manj uspešni med kulturniki, so na posvetu videli, ne glede na različne možnosti, da se navzlic vsemu da več storiti. Kdor pa in se trudi.

Manj zadovoljni so pri tej oceni v delovnih organizacijah, sindikatih, v sredinah, bi rekli, zunaj kulturne sfere. Tudi tam je bilo enotnosti ali združenega nastopa za razmah kulturne akcije. Taka ocena zahteva spremenjen odnos do izjemno odgovorne družbene naloge.

Udeleženci posveta o izvajanju kulturne akcije smo spre- jemali nemalo dobrih sklepov.

Od tega, da naj komite ZK z vseh zornih kotov osvetli probleme kulture, da naj o kulturni akciji govori skupščina kulturne skupnosti in da naj sindikat izpelje akcijo dele- žnikov — animatorjev, do obveznosti delovnih organizacij, da naj eno prvih sej delavskega sveta vendarle namenijo razpravi kulturnega življenja delavcev. Saj to ne bo sa- moupravni greh. Pred delegati bomo odprli okvirno infor- macijo o kulturni akciji v Celju in se na ta način še malo približali za preslabo kontaktiranje z delavci glede porabe sredstev za skupno porabo. Morda pa moramo izvesti še nekaj sklepov — da bo izvršni svet konkretno spregovoril o kulturni ponudbi otrokom in mladini (Celje naj bi dobilo novo gledališče) in o delu in položaju nekaterih ustanov.

Odgovornost za kulturno akcijo je nedvomno nedeljiva. Prav vemo, da držijo glavnega asa v rokah kulturni za- stavniki. A ko, so utrte poti, se jih ne sme nihče izogniti. Celju je kulturna akcija že na začetku te utrte poti.

Jože Voljand

Z UREDNIKOVE MIZE

Začenjamo akcijo Naročnik do naročnika. Premišljevali smo v redakciji, kaj naj storimo za razširitev NT. Ideja ni nova. Rekli smo — ali bi nam zvesti bralci in prijatelji pomagali. Ali bi lahko s skupnimi močmi rešili neverjeten račun — da zna biti 1 + 1 tudi 5000. Kaj želimo? Vsak naročnik da stopi k sosedu, prijatelju, znancu in mu ponudi NT. Ponudi in pojasni, kaj NT je in kaj še bo. V zadovoljstvo bralcev. Če bi v tej akciji sodelovala samo polovica naših stalnih naročnikov, bi morali preskočiti število 5000. To bi bilo naše skupno zadovoljstvo.

Naročnik dobi novega naročnika. Naročnik do naročnika — novih 5000 naroč- nikov. NT tiskamo sedaj v povprečni nakladi 18.600 izvodov. Novih 5000 naročnikov bi pomenilo naklado 23.600 izvodov. To ni malo. Bomo sodelovali?

Nagrad ne obljubljam. A če boste sodelovali in nam poslali dopisnico, pismo ali kako drugo sporočilo s podpisom novega naročnika, bomo vaše ime z naslovom zabeležili. Za presenečenje po akciji. Akcija pa traja do novega leta. Dajmo, naročnik do naročnika — 5000 naročnikov.

In še to — sprejemam vprašanja za rubriko Zdravnik svetuje — odgovarja.

Vaš urednik

Občani konjiške občine so minulo soboto v Ločah proslavili svoj občinski praznik v spomin na uspešno akcijo borcev prvega pohorskega bataljona leta 1942 v Boharini nad Zrečami. Na praznova- nju občinskega praznika je sodeloval tudi partizanski bataljon Boris Vinter iz Konjic, ki sodi med najuspešnejše slovenske enote teritorialne obrambe in tako nadaljuje tradicije slavnega Pohorskega bataljona.

Foto: B. Stamejčič

KONJICE: O IDEJNOSTI

Popoldan se bodo sestali v Slovenskih Konjicah člani občinske konference ZKS. Na njej bodo razpravljali pred- vsem o idejnih vprašanjih vzgoje in izobraževanja ter o no- vi organiziranosti zveze komunistov v občini. Ko bodo ko- munisti razpravljali o vprašanjih vzgoje in izobraževanja, bodo opredelili tudi vlogo in mesto delavske univerze v vzgojno izobraževalnem procesu, sprejeli pa bodo tudi ne- katere konkretne sklepe za izboljšanje položaja delavske univerze. Komunisti bodo na seji govorili tudi o delu in financiranju bodočega centra za družbenopolitično izobra- ževanje, ki bo deloval v sklopu konjiške delavske univer- ze. Sprejeli bodo tudi še program družbenopolitičnega izo- braževanja za jesensko-zimsko obdobje.

D. S.

ENKRATEN USPEH „ZARJE“ V PRIZRENU

Svečano okrašeni Prizren na Kosovem je v če- trtek zvečer dočakal sodelavce in goste devetega sre- čanja gledaliških amaterjev iz Jugoslavije. VECERI BRATSTVA so se pričeli 10. in bodo trajali do 26. ok- tobra. Slovensko prosvetno gledališko dejavnost je na festivalu zastopala amaterska skupina ZARJA iz Tr- novelj. Doležela jo je tudi čast, da v prisotnosti naj- višjih političnih in kulturnih osebnosti Kosova odpre VECERE BRATSTVA.

Dom kulture v Prizrenu je bil nabito poln in kljub jezikovnim pregradam je publika Javorškove Manev- re odlično sprejela. Igralci so doživeli aplavze pri od- prti sceni, predstava pa se je končala z ovacijami in skandiranjem. Resnično enkratno doživetje, tako med sodelujočimi kot tudi med gledalci — ponoven dokaz, da resnična umetnost in navdušena ustvarjalnost ama- terskih igralcev podere vse pregrade, ki se ji postavijo na pot. Slovenski gledališki amaterizem je v Prizrenu opravičil smisel svojega hotenja in obstoja. Se več, svojo renesanso so ponesli v svet bratskega naroda, ki jo je sprejel z odprtimi rokami.

Predstavo Trnovelčanov je snemala tudi televizija Beograd.

Z. S.

OBMOČJE: SEMINAR

V ponedeljek se bo začel v Dobrni seminar za se- kretarje komitejev občinskih konferenc ZK celjskega, brežiškega in trboveljskega območja. Seminar bo tra- jal od 21. do 30. oktobra. V programu seminarja so najaktualnejše teme iz delovanja in akcijske krepitve ZK. Govorili bodo o idejni, organizacijski in akcijski krepitvi ZK, o metodah političnega delovanja, o poli- tiki gospodarske stabilizacije, o družbenem načrto- vanju, o nalogah na področju kulture in šolstva ter o drugem. Seminaristi bodo v skupinah obiskali tudi več delovnih organizacij, šol, krajevnih skupnosti in samoupravnih interesnih skupnosti na celjskem obmo- čju. Na seminarju bodo predavali najuglednejši sloven- ski družbeni in politični delavci.

ZDRAVSTVO

SPOGLEDOVANJE S STARIM

Osnutek novega zakona o zdravstvu in zdravstvenem varstvu občanov zasebne zdravniške prakse ni odpravljal. Ta anahronizem, ki nikakor ne gre v sklad z današnjo vizijo in organizacijo javne zdravstvene službe, je ostal.

Pred dvajsetimi leti smo sprejeli zakonski predpis o ločitvi zasebne zdravniške prakse od javne zdravstvene službe. Sprejet je bil tudi predpis, da noben zdravnik, ki dela v javni zdravstveni službi, ne sme imeti privatne zdravniške prakse. Sledil pa je še eden — privatno prakso zdravnika mora odobriti družbeno politična skupnost. V praksi preteklih let smo tako naleteli le na nekaj legalnih zasebnih praks zdravnikov v pokoj.

Temelje »spročitja« zasebne zdravniške prakse je minirala že medicinska veda sama, saj zdravnik v zasebni ordinaciji (da o stroških opreme ne govorimo) bolniku ne more zagotoviti sodelovanja institucij, laboratorijev in drugih kolegov specialistov. Zakaj jo osnutek novega zakona o zdravstvenem varstvu sploh dopušča, ne stori pa ničesar, da korenito enkrat za vselej obračuna s črno prakso, ki se je zadnja leta med zdravniki tako zelo razbohotila? Zlasti z obzornostjo delavci izkoriščajo pomanjkanja in slabo organiziranost zdravstvenih storitev v svoj prid. Veliko kritik pada na dolgo čakanje v čakalnicah, na večmesečno čakanje za proteze itd. Zakon pa takim ne stopa na prste, čeprav so v družbenem smislu nevarnejši, ker ostajajo nekontrolirani in v ilegali »legalni«. In če trenutno zatiskamo oči pred črno prakso zato, ker vemo, da v javni zdravstveni službi še vedno ni vse tako kot bi moralo biti, pa tega ne sme obiti zakon o zdravstvenem varstvu občanov. Predvideti bi moral sankcije za vse tiste, ki izkoriščajo luknje v javni zdravstveni službi, bolnikom pa zagotoviti solidno obliko zdravstvenega varstva. Le tedaj bo odpravljena nostalgija po zasebni zdravniški praksi, praktično rečeno, po zdravniku, ki bo imel čas bolnika poslušati. Ker pa je vsak zakon nekaj avantgardnega, smo od novega zakona o zdravstvu pričakovali, da se ne bo spogledoval s starim. Zal, se je.

Zdenka Stopar

Ob konjiškem prazniku

OBILO ZADOVOLJSTVA

V soboto so praznovali delovni ljudje konjiške občine svoj praznik. Praznovali so ga v spomin na akcijo borcev 1. pohorskega bataljona, ki so 12. oktobra 1942 uspešno zlomili odpor sovražnika v Boharini pri Zrečah. Že jutraj so se zbrali na slavnostni seji občinske skupščine številni delegati, predstavniki družbeno političnih organizacij in gostje iz drugih občin. Konjiški občani so v svoji sredi toplotno pozdravili delegacijo občine Kosjerić, ki je pobratena z občino Slovenske Konjice, in pa republiškega sekretarja za ljudsko obrambo, generalmajorja Miha Butaro. Na slavnostni seji skupščine je zbranim najprej spregovoril predsednik skupščine občine Slovenske Konjice Filip Beškovnik, ki je v svojem govoru orisal pot graditve, ki jo je prehodila konjiška občina od osvoboditve do danes.

Na slavnostni seji skupščine so podelili tudi več občinskih nagrad in priznanj za služnim občanom in ustanovam, industrijski kombinat Konus pa je prejel red dela z zlatim vencem, s katerim ga je odlikoval tovariš Tito.

Občinsko nagrado so prejeli Ivan Umnik, Stane Stanovnik in Vzgojno varstveni zavod Slovenske Konjice, občinska priznanja pa Franc Pogledič, Jože Lažeta, Ivan Petelinček, Jože Pahole, Slavko Klokočevnik, Anton Piltaher, Karl Romih, Stefanija Fijavž, Marija Plajh, Friderik Vidali in Franc dr. Znidaršič.

Osrednje praznovanje občinskega praznika je bilo v Ločah, kjer so se srečali tudi borci XIII. Udarne brigade.

de Mirka Bračiča s pripadniki partizanskega bataljona Boris Vinter iz Slovenskih Konjic. Potem ko je opravil častni pregled zbranih enot, je z govorniškega odra pozdravil vse prisotne republiški sekretar za ljudsko obrambo generalmajor Miha Butara. Govoril je o slavnih dneh naše revolucije in o deležu, ki so ga k skupni borbi za osvoboditev domovine prispevali prebivalci konjiške občine.

Na praznovanju v Ločah se je zbralo veliko ljudi. Čeprav je razpoloženje kvaril dež, ki je neprestano padal, so bili občani vendarle zadovoljni. Najbolj so bili seveda veseli Ločani sami, ki so gostoljubno sprejeli številne goste v svojem lepem kraju. Takole so nam povedali: IVANA LOVEC iz Loč: »Zelo smo počaščeni, ker je praznovanje občinskega praznika prav pri nas, v Ločah. Tako vemo, da tudi Loče nekaj veljajo. Letos smo veliko naredili za naš kraj, pa tudi za širše okolico. Asfaltirali smo cesto, zgradili vodovod, popravili most, prenovili smo grad Pogled. Vsi smo zadovoljni in ponosni na to, da se naš kraj tako lepo razvija. Pa tudi pomagali smo pri razvoju. Nekateri z delom, drugi z denarjem, vsi skupaj pa smo dali kar lep delež k razvoju našega kraja in s tem tudi občine.«

MATKO LUBEJ iz Loč: »Za nas Ločane je zelo pomembno, da je osrednja proslava občinskega praznika prav pri nas. Veliko nam pomeni, da pridejo številni ljudje k nam in vidijo, kaj vse smo v zadnjih letih v Ločah naredili. Na novo smo asfaltirali ces-

to, zgradili šolo, postavili telovadnico, asfaltirali igrišče ob šoli. In vsi občani smo sodelovali pri teh akcijah za razvoj kraja.« SONJA SOJEC iz Kobel pri Ločah: »Zadovoljna sem, da se Loče in tu-

di vsi ostali kraji lepo razvijajo. V zadnjih letih smo dobili res veliko novih objektov. Tudi mi iz Kobel si želimo, da bi v prihodnje dobili asfaltirano cesto, tako kot jo imajo sedaj v Ločah.

Ivan Lovec

Sonja Sojec

Matko Lubej

Ne vem pa, ali so vaščani že zbrali kaj denarja in organizirali kako delovno akcijo. Upam, da jo bodo.»

Praznik konjiške občine je mimo. Delovni ljudje in občani so ga dočakali z zadovoljstvom in s številnimi uspehi tako na gospodarskem kot tudi na družbenem področju. Toda konjiško občino čakajo v prihodnjih letih še mnoge naloge. In prepričani smo, da bodo ob uresničevanju le-teh želi take uspehe kot so jih s sodelovanjem vseh delovnih ljudi v občini želi doslej.

Damjana Stamejš

VLAK BRATSTVA IN ENOTNOSTI SE JE VRNIL

Včeraj jutraj se je vrnil iz Srbije vlak bratstva in enotnosti, s katerim so potovali nekdanji izseljenci, kulturne skupine in uradne delegacije. Največ Celjanov je bilo v Cupriji, ki je pobratena s Celjem. Poleg ostalega, so med obiskom v Cupriji tudi odprli nov obrat za samolepilne etikete, ki je delo celjskega Aera. Pogovorili pa so tudi stekli o nadaljnjem sodelovanju celjskih kolektivov Zlatarne, Libele, Topra in Aera v Cupriji. O podrobnostih letošnjega vlaka bratstva in enotnosti bomo poročali v naslednji številki Novega tednika ter v rednih radijskih oddajah.

T. VRABL

AKTUALNO

Sindikrat za višjo storilnost

Danes bomo nekoliko podrobneje spregovorili o osnutku četrtega sklepa iz gradiva, pripravljenega za 8. kongres Zveze sindikatov Slovenije. V osnutku tega sklepa se sindikati zavzemajo za boljše produktivnost dela in za pravilno politiko delitve dohodka.

Ceprav so se sindikati tudi doslej že zavzemali tako za produktivnost kot tudi za pravilno delitev, gre kljub temu za nove naloge. Nove predvsem zato, ker temeljijo na aktivnosti v osnovnih sindikalnih organizacijah, in nove zato, ker te naloge še nikoli niso temeljile na tako celoviti opredelitvi produktivnosti dela in odvisnosti dohodka od storilnosti.

Po osnutku sklepa se

bodo morale osnovne organizacije zavzemati za družbeno dogovorjeno kadrovsko politiko, za nagrajevanje po delu, skladen razvoj, usmerjeno razporejanje dohodka, nenehno posodabljanje tehnologije in organizacije dela, povezovanje TOZD na osnovi skupnih ciljev, za varčevanje, za zagotavljanje samoupravnega vpliva na obračanje denarja itd.

Gre torej za celovito vključitev sindikatov v gospodarsko politiko temeljnih organizacij.

Pomembno je, da je celovito opredeljena produktivnost dela, ki ne sme in ne more biti odvisna od zunanjih vplivov, kakršni so na primer dvigovanje cen in iz tega izvirajoča inflacija, ne-

stabilni položaj na trgu in podobno. Produktivnost dela je predvsem odvisna od ustreznih notranjih oblik organizacije dela, sodobne tehnološke opremljenosti, razmerja iz tega izvirajoče boljše gospodarjenje tisti faktor, ki lahko zagotovi socialno in materialno varnost delavcev, hkrati pa tudi ekonomsko stabilnost TOZD.

Da je temu tako, je jasno. Nikakor namreč ne smemo več dopuščati, da bi trošili več, kot smo ustvarili ali celo tisto,

česar nismo ustvarili. To med drugim terjajo tudi sklepi četrte seje predsedstva CK ZKJ, ki se močno zavzemajo za uresničitev protinflacijskih programov, katerih udeležitev temelji predvsem na izboljšani produktivnosti dela in na smotrnem trošenju ustvarjenih sredstev.

Prav zaradi tesne soodvisnosti produktivnosti dela in delitve ustvarjenih sredstev so sindikati v osnutku tega sklepa opredelili tudi naloge v zvezi z delitvijo dohodka v TOZD. Sindikati se bodo tako zavzemali za takšne sisteme nagrajevanja, ki bodo stimulativni in bodo pogojevali nadaljnje izboljševanje produktivnosti. Politika delitve dohodka je namreč

pomemben sestavni del prizadevanj za izboljšano produktivnost. Prav zato se sindikati zavzemajo za takšne rešitve v dograjevanju samoupravnega gospodarskega sistema, ki bodo povečale odvisnost dohodka od produktivnosti dela.

Naj ponovimo: le z delom ustvarjamo novo vrednost, zato mora biti delo oziroma produktivnost dela osnovno merilo za dohodek in delitev dohodka.

Le po takšni poti in z upoštevanjem takšnih sklepov se bo sindikat lahko močnejši kot poprej vključil v prizadevanja za zdravo gospodarjenje v naši družbi in za gospodarsko stabilizacijo.

Branko Stamejš

od naročnika
do naročnika

APORI

OBDOBJENEC NI IZMEČEK

pred dnevi je na občnem zboru sindikalne organizacije Kazensko popravnega doma za mladoletnike in mlajšopolnoletnike v Celju šestdesetletnih članov kolektiva prejelo za svoje 20-letno delo priznanja in spominska darila. Prejeli so jih: upravnik Jože Kosmatin, poveljnik Vinko Dajčman, vodja izmene Vinko Pintar, ekonomski blviš poveljnik Martin Stevan ter paznika Janez Kalan in Stane Pavlin.

Najprej nekaj besed o celjskem »starem piskru«. Zgodovino stavbe, ki je bila zgrajena leta 1241 in je služila za minoritski samostan, nekaj dobro poznamo. Med drugo svetovno vojno je šlo za to, da zapore okoli 16.000 oseb. Po osvoboditvi je bil ustanovljen okrajni zapor, v katerem so prestajali kazni obsojenci do enega leta zapor. Leta 1967 je bil ustanovljen KPD za mladoletnike — mladoletniški zapor za območje Slovenije. Leta 1968 so z reorganizacijo prešli kazenski zavodi iz sestava republiškega sekretariata za notranje zadeve v sestav republiškega sekretariata za prenosilne in občo upravo. V tem zavodu prestajajo kazni mladoletniki, stari od 15 do 18 let, kaznovani od enega do deset let mladoletniškega zapora, mlajši polnoletniki stari od 18 do 23 let starosti in s kaznijo do enega leta in pol. Tu prestajajo kazni tudi osebe, kaznovane v postopku za prekrške za področje celjske regije, v posebnem oddelku pa je tudi preiskovalni oddelk okrožnega sodišča Celje.

Zaradi zastarelosti stavbe in neprimerne bivalne razmere, je bila na pobudo RS VZ — TNZ Celje izvršena preureditev celotne stavbe, ki je trajala pet let in je bila do leta 1967 v celoti prenovljena. V času obnove so bile težke delovne razmere za kolektiv in tudi za zapor. Vsi člani kolektiva so dali mnogo prostega časa, da je služba potekala brez zapletov in da so se dela odvijala po programu. Tudi takratni zaporniki so z razumevanjem in dobro voljo veliko prispevali s svojim delom za obnovo zavoda.

Ker prestajajo tu kazni mladoletni prestopniki, zlasti pa mladoletniki z daljšo kaznijo, ima KPD prevzgojni program, po katerem izvršujejo kazni ter izvajajo vzgojne ukrepe. V ta namen je organizirano osnovnošolsko izobraževanje po programu za odrasle, strokovno izobraževanje ter priučitev v raznih poklicih. Za poklicno usposabljanje in privajanje delovnih navad so ustanovljene obrtne delavnice »Rinka« z obrati: kovinsko predelovalni, mizarški in pralni servis. Opremljenost delavnic je dobra, težave pa imajo s prostori, ker so premajhni. Namen kazni, ki je določena obsojenim mladoletnikom, je njihova usposobitev in preizkušnja, da po vrnitvi v prostost živijo in delajo v skladu z zakonom. Da bi bila prevzgoja mladoletnikov čim uspešnejša, posvečajo posebno pozornost splošnemu izobraževanju, strokovni usposobitvi, izbiri dela in poklica, telesni vzgoji in razvedrilu. Manjkajo pa jim prostori za rekreacijo, igrišča in drugo. V KPD si prizadevajo, da bi pridobili še nekatere prostore, vendar je glede na to, da se dom nahaja v središču mesta, razširitev skoraj nemogoča. Zato bo treba razmišljati, da bi si v doglednem času zgra-

Upravnik Jože Kosmatin

Paznik Janez Kalan

Vodja izmene Vinko Pintar

dili nov objekt na večji površini, v katerem bi bili tudi vsi pripadajoči rekreacijski in drugi prostori za sodoben sistem prevzgoje.

Tudi s kadri imajo težave. Kljub prizadevanju do sedaj še niso uspeli izpolniti delovnih mest s strokovnimi kadri.

Vendar so kljub temu med njimi člani kolektiva, ki vztrajajo na svojih delovnih mestih, že dvajset let. Upravnik Jože Kosmatin nam je povedal:

»Moje dvajsetletno delo v tem zavodu je precejšnja doba. V tem času sem doživel marsikaj. Izredno sem zadovoljen, ker so naši medsebojni odnosi v kolektivu dobri in se med seboj razumemo, kar je tudi prvi pogoj za uspešno delo. Z zadovoljen sem zaradi enotnosti kolektiva, ki je po svojem sestavu zelo pester — od uniformiranih paznikov, poklicnih strokovnih sodelavcev, pedagogov in drugih. Vsi se zavedamo, da delamo z ljudmi in da mora naše delo sloneti na humanosti in strokovnosti. V veliko zadovoljstvo nam je, če uspejo z našimi prizadevanji in vrnemo družbi mladega človeka, ki se lahko vključi v normalen tok življenja. Kljub našim velikim naporom in prizadevanjem naletimo pri nekaterih na nevhvaležnost in nas gledajo, kot da smo mi

krivi njihove usode. Veliko pa je takih, ki v času prestajanja kazni dobro sodelujejo z nami in ostanejo v stikih z nami še po prestani kazni ter se nam zahvaljujejo za naš trud, ki smo ga vložili.

Moje posebno doživetje in osebno zadovoljstvo je bilo leta 1967, ko smo iz starih klasičnih zaporniških prostorov pridobili preurejene sodobne prostore in s tem izboljšali osnovne pogoje dela našim delavcem in zapornikom.

Tudi paznik Janez Kalan je že dvajset let zaposlen v KPD. Moja naloga je, da čuvam in očitam obsojenca tudi za ceno lastnega življenja. V zavodu moram skrbeti za red in disciplino. Paznik ne sme biti zastrašujoča osebnost in diktator, temveč mora predvsem vzgojno vplivati na mladoletne obsojence. Usmerjati jih mora na poštena pota in jim sam dajati vzgled. Naše delo ni lahko. Je težko, naporno in odgovorno, vendar bi se jaz ponovno odločil za ta poklic. Osebnost gledam na obsojenca kot na osebnost in ne kot izmeček neke družbe. Obsojenec moramo vsestransko pomagati, da jih odvrnemo od nadaljnjih kaznivih dejanj. Zato se pazniki povežemo z našo strokovno, to je vzgojno službo. Zelo sem zadovoljen, če vidim uspeh svo-

jega dela pri obsojencu in da se le-ta na prostosti s pravih odnosom vključi v družbo.

Vodja izmene Vinko Pintar pa je povedal: »Kot vodja izmene moram paziti, da so pazniki na svojih delovnih mestih, da opravljajo svoje naloge. Odgovarjam za varnost zapora kot objekta in oseb, ki so nam dane v varstvo. V odsotnosti vodilnih odgovarjam za celoten potek dela v zavodu. Skrbim za to, da so vsi obsojenci pravi čas na delovnem mestu, po delovnem času pa da izrabijo proste ure za rekreacijo, odbojka, mali nogomet, košarko, za igranje šaha in drugo. Danes je postopek izvrševanja kazni povsem drugačen, kot je bil nekdaj. Včasih je bila naša glavna naloga zaklepanje in odklepanje vrat. Danes pa je glavni namen prevzgoja. Tudi naši delovni pogoji so se po obnovi zelo izboljšali. Imamo jedilnico, dnevne prostore, spalne sobe ter sanitarije. Zelim pa, da bi si te razmere še izboljšali, v kolikor bi bilo mogoče in da bi naše delo dobilo večjo veljavo v družbi. S strani obsojencev si želim, da bi bili disciplinirani, da ne bi uničevali inventarja, najbolj pa, da bi spoznali, da jim želim jaz in tudi drugi samo pomagati, da bi bili nekoč ljudje, kakršne si naša družba želi.«

VPRAŠANJE JAVNEMU DELAVCU

Tov. RISTO GAJŠEK, načelnik oddelka za gospodarstvo in družbene službe občine Celje

Nobena skrivnost ni, da bife s samopostrežno linijo veleblagovnice T uspešno rešuje problem družbene prehrane v Celju. Zal, zaradi premajhnih zmogljivosti, ne v celoti. Tu prodajo na dan po okoli 150 kosil in precej več kot tisoč enolončnic. Kolektivu veleblagovnice T za to delo priznanje in zahvala.

Ob tem pa se nehoti poraja vprašanje, kaj je z družbeno prehrano v Celju sploh in konkretno, kaj je z uresničitvijo ideje, ki je bila aktualna pred leti, ko se je gabska samopostrežna restavracija združila z žalskim kmetijskim kombinatom. Takrat smo med drugim poročali — mor-

da so bile informacije ne-popolne — da gre v tem primeru tudi za zgraditev novega objekta za samopostrežno restavracijo v Celju, poleg tržnice. Poročali smo tudi, da je za te namene rezervirano in odkupljeno tudi zemljišče. Kje smo zdaj v reševanju tega vprašanja? Ali je še aktualna misel, da bo takšno restavracijo zgradil kolektiv gabske samopostrežne restavracije ali bo morda to nalogo sprejel kolektiv novega celjskega gostinskega podjetja? Morda pa celo kdo tretji?

Ze vnaprej hvala za odgovor.

Milan Božič, novinar

MOZIRJE

SKRB ZA DELEGATE

Anka Sivec dela šele dobre tri mesece kot sekretarka skupščine občine Mozirje. Vsekakor premalo za oceno dela, pa vendar dovolj za pomenek o prvih vtisih, nalogah.

»Zaenkrat bi se težko rekla, če sem povsem zadovoljna s tem delom. Na vsak način se še uvažam, iščem pota. Srečujem se s prvimi težavami, toda navzlic temu sem prepričana, da bo šlo. Volje je dovolj.«

»In kje je težišče vašega dela?«

»Predvsem so to delegati. Ne gre samo za to, da bom zagotovila pravočasno pripravo vsega materiala, ki ga morajo dobiti pred sejo občinske skupščine, posameznih zborov ali kako drugače, marveč prav tako za njihovo delo znotraj delovnih sredin, v delegacijah, za njihovo povezavo med skupščino in temeljnimi organizacijami združenega dela, krajevnimi skupnostmi in podobno. Skratka, izredno široko in zahtevno delo. Na vsak način pa novo.

Četudi sem tu kratak čas, tu in tam opažam, da se delegati ponekod ne znajdejo najbolje, da zašepa delo delegacij in podobno. Vidi se, to je moje delovno področje. Pomeni tudi, da bom morala biti precej na terezu, med delegati.

Naj v tej zvezi povem, da smo v zadnjem času našli dobro rešitev, ki zadeva delegate v zboru združenega dela v republiški skupščini. Ker v naši občini ni sedežev za te delegacije, je obstajala nevarnost, da bodo delegati s tega gospodarskega področja odrezani od naše problematike. Zato smo se odločili, da jih bomo pred sejo delegacije v Celju, Velenju ali Zalcu, povabili na razgovor

k nam v Mozirje in jih tako skušali seznaniti s problemi občine in našimi težnjami za njihovo rešitev. Tako bodo imeli ti delegati za svoje delo dosti širšo oporo in končno bo njihova zveza z našim življenjem bolj pristna.

Anka Sivec je letos na Dobrni končala enoletno partijsko šolo. Potem se je zaposlila v Elbroju, od tam pa je prišla na sedež občinske skupščine.

»Ker ste sami mladi, kako gledate na delo mladih komunistov v vaši občini?«

»Lahko rečem, da smo zagnani in včasih tudi neučakani pri reševanju nekaterih vprašanj. Toda, hočemo biti aktivni. Za to aktivnost imamo tudi veliko možnosti. Sicer pa so vrste mladih članov ZK v naši občini še preredke. Več bi morali napraviti za vključitev mladih delavcev tako iz industrijskih in drugih podobnih sredin kot še zlasti iz kmetijstva. Na vasi imamo dovolj mladih, ki so se odločili ostati doma. In prav te bi morali zajeti v naše delo.«

MB

ODMEVI

ŠOLA BODOČNOSTI

Pred nedavnim je prišla na obisk v Celju delegacija urednikov in novinarjev prosvetnih glasilov balkanskih držav (organizator Prosvetni delavec in temeljna izobraževalna skupnost) ter si ogledala peto osnovno šolo, Pionirski dom, Rogiško Slatino in osemletko v Podčetrniku.

Po ogledu pete osnovne šole, ki je dobesedno fascinarala vseh 37 udeležencev iz Bolgarije, Romunije, Cipra in bratskih republik, smo zabeležili nekaj vtisov.

DJORDJE DJURIĆ, glavni urednik SKOLSKIH NOVINA, Zagreb: »Zunanjost arhitektura šole je šokantna. To je šola jugoslovanske bodočnosti, kjer naj bi našli mesto vsi jugoslovanski učenci. Je izredno funkcionalno urejena in zlasti me je presenetil oddelek za tehnični pouk. Trije vhodi za učence — to je rešitev, ki impresionira.«

BLAGOJE KONDARKO, urednik lista PROSVE-

Djordje Djurić

TEN RABOTNIK, Skopje: »Veliko sem potoval po drugih krajih, a tako funkcionalne šole še nisem videl. Pri nas v Makedoniji ni nobene. Kažetni pouk za nas ni novost, novost pa je vaš pristop, ki je drugačen od našega. Oprema šole je čudovita, tu učitelj resnično lahko dela. Zlasti je pozitivno to, da šole ni zgradila bogata občina, ker ste jo gradili s samopriskom in je

Blagoje Kondarko

zrastla iz zavesti ljudi. Impresivna je, malo manj pa me navdušuje podatek, da je v soboto — prazna, čeprav bi bile lahko v njej različne izvenšolske aktivnosti. Pri nas je v soboto pouka prost dan, in ker nimajo vsi starši vikenda, se z otroki ukvarjajo pedagogi. Mislim pa, da je pri vas tudi tako. Se vedno nismo tako bogati, da bi lahko imeli dva dni zaprte šole.«

V VSAK DOM
NOVI TEDNIK

PIVOVARNA LAŠKO

GRENKO PIVO

DA JE DOBRO, MORA BITI PIVO GRENKO, TODA RAVNO PRAV. — NO, BREZ STRAHU, LAŠKO PIVO SE PO KAKOVOSTI NI SPREMEMILO, LE KOLEKTIVU GRENKO ŽIVLJENJE NEKATERI PROBLEMI, KI JIH NISO SAMI POVZROČILI IN JIM SAMI TUDI NISO KOS. — KLJUB VSEMU POGUMNO V NOVO NALOŽBO!

Na kratko pokličimo v spomin nekaj dejstev. Na primer tega, da je kolektiv laške pivovarne v zadnjih desetih letih malone za desetkrat povečal letno proizvodnjo piva, da je v minulih desetih letih neprestano v izgradnji, rekonstrukciji in izpopolnjevanju obsega ter tehnologije proizvodnje — in da je, to potrjujejo predvsem potrošniki, ostala kakovost laškega piva tradicionalno dobra.

Kolektiv je iztisnil iz razpoložljive tehnologije, svojega znanja in pridnosti, kolikor je največ mogel. Med tridesetimi pivovarnami v Jugoslaviji je po velikosti na šestem mestu, s 1500 hl proizvodnje na enega zaposlenega pa med prvimi in precej nad jugoslovanskim povprečjem.

Letos se je zataknilo. Ni bilo več povečanega obsega proizvodnje. Prvič po petnajstih letih ni bilo povečanja v odnosu na minula leta, prvič padec. Za okoli 15 do 18 odstotkov je letošnja realizacija nižja od lanske.

Zakaj?

Le nekaj podatkov pove, kje so vzroki za ta mali pivovarski šok.

Nekaj je pripomoglo vreme, kajti dolgo ni bilo pravega poletja in zato je množična potrošnja začela precej pozno. Padla je kupna moč potrošnikov s povečanjem cen pomembnejšim proizvodom, čeravno mnogokje v svetu štejejo pivo za hranljivo pijačo. Najvažnejše od vsega pa so škarpje cen. Medtem ko so za polletje veljale zamrznjene cene piva, so stroški proizvodnje narasli skokovito, od energije do neizbežnih surovin. Slad se je podražil od 3,50 na 5,50 dinarja za kilogram, ječmen od 1,60 na 2,80 dinarja. No, in tako se je primarilo, da je prodaja padla ob hudem naraščanju proizvodnih stroškov.

O tem, kaj so ukrenili v Pivovarno Laško, ki je združena v sestavljeni organizaciji združenega dela »HP« (Hranila — Pijače), da bi popravili stanje, daje v svoji izjavi direktor inž. Jože Stanič takle odgovor:

»Na dokaj nevhvaležno vprašanje vam bom težko odgovoril v dveh stavkih.

Res je, da smo se letos znašli v precej neugodnem položaju. Sicer je normalno umirjanje nekaterih vrst potrošnje. Ravno v potrošnji piva smo imeli zadnjih deset let trikrat večjo rast, kot je evropsko povprečje. Kot srednje razvita država se bomo morali verjetno sprijazniti s povprečno evropsko rastjo (4 odstotki).

Seveda pa letošnja stagnacija ni zgolj normalno umirjanje, temveč je tudi pogojena s spletom nekaterih neugodnih pogojev, kot so:

- izredno neugodne vremenske razmere
- gospodarski pretresi v zvezi z naftno krizo (izpad turističnega prometa)
- izčrpanost potrošnikov z inflacijo
- zaostritev razmer v prometu
- delno tudi neurejenost marž v trgovini.

Ta specifična občutljivost na družbene in ekonomske vplive se mora seveda obvladovati s sistematičnim delom. Manj je prizadet tisti, ki se na take spremembe pripravi.

Zato naj pove, da se v kolektivu zavedamo, da je vsakršna črnogledost in jadikovanje jalovo. Sklenili smo, da se moramo obrniti predvsem k sebi, kajti ni dovolj govoriti le o zunanjih vplivih, kar se da storiti v lastnem kolektivu, pa zanemarjati. Pri tem mislimo predvsem na bolj odgovorno odločanje in boljši odnos do dela bodisi pri stroju ali za pisalno mizo.

Ker želimo proizvajati kakovostno pivo, pa po pristopnih cenah, nas skrbi rast cen domačih surovin in uvoznih materialov.

Moti nas tudi to, da je pivo tako visoko obdavčeno. Namreč v strukturi nabavne cene je družba udeležena do 85-odstotno z davki (zvezni prometni davek 40 odstotkov in različni občinski davki od 20–45 odstotkov). Nikjer v svetu ni pivo tako močno obdavčeno, zato proizvajalci piva predlagamo, da bi se davek znižal in se približal ceni piva v flaksmem znesku. Do sedaj se davek obračunava glede na ceno piva in je takorekoč generator inflacije.

Takšne so torej razmere v kolektivu, pri kateremu smo bili v zadnjem desetletju navajeni vedno novih pozitivnih presenečenj. Vendar tudi tokrat nismo brez presenečenja. Ne glede na težave, ki so zavrle poslovno ekspanzijo tega kolektiva v Laškem, delovni ljudje ne odstopajo od svojih načrtov. Te dni so začeli izpolnjevati načrt za novo polnilnico, ki

jo gradi »Ingrade« onstran železniške proge na nekdanjem športnem igrišču. To ni investicija za povečanje obsega proizvodnje, je pa pomembna za realizacijo, kajti problem pivovarne je, v času visoke sezone zadovoljiti dovolj hitro povpraševanje na tržišču. Polnilnica z zmogljivostjo 50.000 steklenic na uro, bo imela pri tem veliko vlogo in bo pripomogla k ukinitvi nočnega dela za ženske. In v starih prostorih, ki bodo čez dve leti sprosčeni (delno že prihodnje leto)? Razmišljajo o dopolnitvi proizvodnje, kar pa je zaenkrat še stvar študija, raziskav in razgovorov.

Težave, ki so nastopile, kolektiva torej niso spravile na kolena. Mnogi delavci se še dobro spominjajo, kako je bilo leta 1956, ko je za las manjkalo, pa bi bili pivovarno likvidirali. Danes seveda še zdaleč ni tako kritično, toda izkušnja iz preteklosti dokazuje, kako je dobro vztrajati.

J. Krašovec

KRŠKO

VEČ PAPIRJA

Dolgotrajna prizadevanja so v ponedeljek rodila sadove, v Krškem so predstavniki celjske Kovinotehne in tovarne celuloze in papirja »Djuro Salaja« Krško podpisali pogodbo o dobavi investicijske opreme za novo tovarno. Pogodbo so podpisali tudi predstavniki petih firm (konzorcija) iz treh držav: Vöest Alpine, Linz; Wagner Biro, Dunaj; Sunds Ges, m. b. h. Baden b. Dunaj; Voltz Soh, Frankfurt in AEG Telefunken — konzorcij je garant kvalitete dobavljene opreme in tudi izpolnjevanja rokov.

Pomen podpisa pogodbe sta v uvodnih besedah poudarila direktorja tovarne in Kovinotehne, Janez ROSKER in Beno KRIVEC.

Nova oprema bo omogočila večjo proizvodnjo beljene in nebeljene magnefitne celuloze v skupni kapaciteti 158.000 ton. To pomeni, da bodo ob lastni porabi 34.000 ton celuloze, le-te proizvajali

za trg letno 124.000 ton. V izgradnji je tudi nova kapaciteta za proizvodnjo časopisnega papirja ter predelavo starega papirja. Vse to bo povečalo proizvodnjo papirja s sedanjih 85.000 na 135.000 ton. Celotna blagovna proizvodnja celuloze in papirja bo letos 120.000 ton, ko pa bodo leta 1976 pričeli obratovati z novimi zmogljivostmi bo ta 260.000 ton.

Vrednost celotnega investicijskega programa (oprema, gradnja, montaža, carina, obratna sredstva itd.) je blizu 700 milijonov dinarjev. Rok dobave je do konca prihodnjega leta, 1. julija 1976 pa bi naj proizvodnja stekla. Ljubljanska banka s podružnicami in Dolenjska banka so pokrile dinarski del projekta v višini 120 milijonov dinarjev, sredstva za tovarno pa so združile še slovenske papirnice Kolčovo, Radeče, Sladki vrh in Vevče v višini 87 milijonov. Zelo pomembna pa je tudi udeležba same

ga kolektiva krške tovarne. Pri deviznem delu projekta bo sodelovala madžarska in nanjetrgovinska banka, s katero so že sklenili pogodbo o kreditu v višini 14 milijonov dolarjev.

Na tiskovni konferenci so predstavniki krške tovarne podčrtali, da je tovarna pomembna predvsem za razširitev slovenske baze in da bo mogoče z novim postopkom uporabljati tudi vrste lesa, ki do sedaj niso imele veljave. Z novim konceptom bodo doprinesli tudi zmanjšanju energetske krize, saj bodo uporabljali lastne vrste pomislili pa so tudi na onesnaževanje okolja. Kar 98 odstotkov žvepla bodo regenerirali in ga vrnili nazaj v tehnološki postopek, vse ostalo pa bo šlo v sežig — ne v Savo.

Tako bo tovarna v Krškem druga največja tovrstna tovarna v Evropi in peta na svetu.

M. Seničar

ŽIČNA

NOVI OBRATI

Razvojni program celjske žične predvideva v bodoče koncentracijo proizvodnje predvsem na dveh lokacijah in to v Celju ob Mariborski cesti ter v Sentjurju — v novem obratu. Trenutno je žična »posejana« na štirih lokacijah. Če bi upoštevali še skladišča, je teh še več. Jasno je, da takšna organizacija povzroča vrsto problemov.

V podjetju so točno opredelili problematiko na notranjo in zunanjo ali skupno ter zastavljajo vse sile za njeno reševanje. V prvo skupino sodijo predvsem preš-

rok proizvodni program, ekonomsko tehnična nerazvitost posameznih programov, razmetanost in nefunkcionalnost obratov, nezadostno stimulativno nagrajevanje, pomanjkanje obratnih in investicijskih sredstev in tako dalje. V drugi skupini je vrsta problemov, ki »združujejo« organizacije v tej stroki — neustrezen sistem cen, oziroma nepravilno reševanje vprašanj cen materiala in izdelkov, pomanjkanje materiala, tako po količini, kot po vrsti in dinamiki, ne-

usklajen »vertikalni« razvoj in tako dalje.

Proizvodni program je v bistvu zelo tržno aktualen, poslovna koncepcija zasleduje obstoječo proizvodno smer — to je predelavo žice, s tem, da bodo naredili določeno selekcijo in izločili manj kakovostne programe. Gre tudi za interes ter smotrno delitev dela v okviru združenega podjetja Slovenske železarnice in zunaj njega.

Razvojni program je zastavljen za obdobje 1975 — 1980. Kot konkretne dejavnosti so v njem zajete — mreže ali sata, transportni trakovi, žična pletiva in vzmetenje v okviru pohištvene ter avtomobilske industrije. Osnovni material, ki ga bodo potrebovali, je patentirana in pocinkana žica. Potrebe po materialu bodo skušali pokriti v okviru združenega podjetja in z menjavo vzhodom.

Prihodnje leto je pred žično vrsta nalog, med katerimi so najpomembnejše: adaptirati obrat za transportne trakove in Ipavčevi ulici, zgraditi obrat za vzdrževanje na Hudinji, prva faza gradnje novega obrata v Sentjurju ter okrepitev lastnih zmogljivosti z novo modernejšo tehnologijo, proizvodnjo transportnih trakov, vzmetenja — multilastike in žičnega pletiva.

M. S.

IZ DELOVNIH KOLEKTIVOV

VEČ ZAPOSLENIH

V celjski občini se je število zaposlenih v prvih sedmih mesecih tega leta povečalo za 3,4 odstotek v odnosu na preteklo leto. Na področju gospodarstva je zaposlenost večja za 3,2 odstotka, v negospodarstvu pa za 4,5 odstotka. Večje zaposlitve so bile na področju industrije in sicer za 6,3 odstotka in trgovine za 5,8 odstotka. Hkrati pa se je v juliju nasproti juniju nekoliko povečalo število nezaposlenih, in sicer od 149 na 161. Od skupnega števila nezaposlenih je 52 odstotka žensk.

STATUTI

V celjski CINKARNI zaposleni v teh dneh razpravljajo o statutih temeljnih organizacij in podjetja kot celote. Sprejemajo tudi samoupravni sporazum o medsebojnih razmerjih v združenem delu, hkrati pa na zborih razpravljajo o predlogu statutarnih sklepov za osmi kongres slovenskih sindikatov.

ljubljanska banka

PODRUŽNICA CELJE

V počastitev meseca varčevanja je celjska podružnica Ljubljanske banke pripravila več zanimivih prireditev in proslav. Medtem ko so prve že uspešno zaključene, bodo do konca meseca še naslednje:

- 17. oktober: otvoritev pionirske hranilnice na osnovni šoli Slavka Šlandra na Otoku;
- 19. in 20. oktober: v Narodnem domu prvo republiško srečanje pionirjev-hranilničarjev;
- 23. oktober: slavnostni seji odbora varčevalcev in sveta mentorjev pionirskih hranilnic;
- 28. oktober: sprejem za delavce Celjske mestne hranilnice;
- 29. oktober: otvoritev razstave v počastitev 110 letnice Celjske mestne hranilnice, 30-letnice Denarnega zavoda Slovenije in 50-letnice svetovnega dne varčevanja;
- 29. oktober: slavnostna akademija v Narodnem domu;
- 30. oktober: podelitev vseh nagrad;
- 31. oktober: posebna obeležja v enotah Ljubljanske banke, podružnice Celje.

KONJICE

KOLIKO PRIPOMB?

Javna razprava o gradivu za 8. kongres Zveze sindikatov Slovenije se je pričela tudi v konjiški občini. V približno 50 osnovnih sindikalnih organizacijah več kot 4.500 članov sindikata razpravlja o predlogu statutarne dogovora o organiziranosti in delovanju sindikatov in ZS Slovenije. O predkongresni aktivnosti v občini smo se pogovarjali s predsednikom občinskega sindikalnega sveta Alojzema Korošcem.

Kako se konjiški sindikati pripravljajo na oba kongresa Zveze sindikatov?

V vseh osnovnih organizacijah in njihovih izvršnih odborih že tečejo razprave o kongresnem gradivu. Jutri bomo imeli v Konjicah skupno sejo vseh sindikalnih konferenc, občinskih odborov in osnovnih organizacij, ki so hkrati občinske. Na seji bomo govorili o kongresnih materialih, izvolili pa bomo tudi delegate za republiški in zvezni kongres ZS.

Kdo so delegati, ki vas bodo zastopali na kongresih?

Na republiškem kongresu bomo imeli delegate iz kovinske, lesne in usnjarske stroke. Evidentirani delegati so Slavko Burja iz Kovarske industrije, Tatjana Tutek iz Konusa in Miro Pajenk iz LIP. Na zveznem kongresu bomo imeli delegata iz kovinske industrije. Evidentirali smo

Franca Slatinška iz Kostroja. Kako se bo predkongresna aktivnost sindikalnih delavcev nadaljevala po omenjeni seji?

V posameznih konferencah bomo pripravljali razgovore s predsedniki sindikalnih organizacij in se dogovarjali za konkretne akcije na osnovi kongresnih dokumentov. Pomembno je namreč, da se sindikalni delavci že pred kongresom seznanimo s področji našega bodočega delovanja, da najdemo v teh področjih konkretne naloge. Naj povem, da smo v Konjicah pred časom že pripravili akcijski program dela sindikatov in da ta program upošteva večino kongresnih smernic. Katerih nalog se bomo morali najprej lotiti, pa bo pokazal kongres sam.

KONJICE

ZA ODPRAVO POSLEDIC

Pred dnevi se je sestal v Slovenskih Konjicah koordinacijski odbor za opravo posledic potresa. Člani so se na seji dogovorili, kako bodo razporejali kredite občanom, ki jim je potres prizadejal škodo na stanovanjskih objektih. Sklenili so tudi, da bodo takoj obvestili vse prizadete občane o do-

Ali pričakujete v javni razpravi o osnutkih kongresnega gradiva veliko pripomb?

To je trenutno še težko reči. Verjetno na predlog statutarne dogovora pripomb ne bo, saj je ta bil že večkrat v javni razpravi. Sedanji predlog tudi upošteva vse tiste pripombe, ki smo jih posredovali iz naše občine.

S sklepi je drugače. Ti so silno obširni, hkrati tudi konkretni. Morda bo tu še kaj pripomb, vendar osebno menim, da so v sklepih celovito zajeta vsa področja, kjer naj bi sindikat deloval. Sicer pa bodo tudi razprave na kongresu pokazale ustreznost predlaganih sklepov.

BRANKO STAMEJČIČ

SLIVNICA

NOV VRTEC

Občinska skupnost otroškega varstva pospešeno pripravlja dokumentacijo za gradnjo vrtca pri osnovni šoli Gorica pri Slivnici. Predviden je montažni, tip marlesovega vrtca z dvema igralnicama za 35 otrok. Vrtec bi zajemal otroke iz naselij Gorica, Voglajna, Rakitovec, Turno, Vezovje in Tratina. S tem bodo uresničili del načrta predšolskega varstva v občini. ršedstva za gradnjo se bodo natekala iz solidarnostnega sklada pri republiški skupnosti otroškega varstva in iz sredstev temeljne skupnosti otroškega varstva v občini.

E. REČNIK

NAROČNIK
DO
NAROČNIKA

TURIZEM

NOVI
NAČRTI

Za kolektiv gostinskega podjetja »Turist«, s sedežem v Nazarjih, velja letošnje leto kot čas počitka na področju investicijskega vlaganja. Pred dvema letoma so za hotel Planinko na Ljubnem in za nekatere druge potrebe vložili nekaj nad 400 milijonov starih dinarjev. Zdaj plačujejo posojilo in seveda obresti, ki niso majhne. Na leto znašajo kar 20 starih milijonov! Tako morajo čakati, da plačajo dolg in šele potem... Ne glede na to mirovanje pa ne počivajo v pripravi. V delu so načrti in vse drugo, da bi prihodnje leto znova začeli z nekaterimi novimi gradnjami, adaptacijami in podobnim. Tudi naslednji plan bo zahteval okoli 400 starih milijonov dinarjev. To seveda za ta kolektiv ni malo. Zaradi visokih obresti je to celo veliko.

V načrtu je sedem posegov. Njihov vrstni red še ni določen, zato tudi naštevanje del v tem zapisu ne velja za prioriteto.

Potrebe po razširitvi nočitvenih kapacitet v Mozirju so očitne. Tu nameravajo z deli pri hotelu Turist na novo dobiti dvajset ležišč. Vrh tega je v načrtu graditev novega dvosteznega avtomatskega keglišča. Gre za objekt, ki naj bi stal pri domu Partizana.

V Nazarjih čaka ureditev upravnih prostorov. Zanimiva je predvidena naložba v Rečici, kjer naj bi dobili 20 ležišč. Na sploh je treba reči, da postaja Rečica pomembno središče, zato tudi naložbe v tujske sobe bržčas ne bodo odveč. Vabljiv pa je tudi preurejen lokal v tem kraju.

Program znova zajema Ljubno ob Savinji. In spet Planinko. Zdaj pride na vrsto pivnica. Namesto tiste, ki je poleg restavracijskih prostorov, bi jo naj imeli pod teraso. Torej več ali manj ločeno od drugih prostorov. Tako bodo tudi pridobili nov restavracijski prostor.

Nove sobe in 12 ležišč naj bi dobilo tudi gostišče Kmet v Lučah. In končno čakajo precejšnja preureditvena dela v solčavski Rinki.

Tak je načrt. Okvirni se zaenkrat, njegova uresničitve pa seveda odvisna od sredstev. Zato tudi čas, kdaj bo konec teh del, zaenkrat še ni znan. Znanе so le potrebe zdajšnjega časa.

Sicer pa je pomenek o teh načrtih z direktorjem Turista Ivanom Zupanom sprožil še druga vprašanja. Tudi zasedenost nočitvenih kapacitet v Gornji Savinjski dolini sploh.

»Glede na trenutni položaj in slabo povprečno zasedenost teh zmogljivosti v dolini, menim, da bi morali prvo skrb posvetiti njihovi kakovosti in potem šele misliti na gradnjo večjih ali manjših hotelov. Sicer pa naj skrb za kakovost ne velja samo za nočitvene zmogljivosti, marveč za gostinske in turistične usluge v celoti.«

MB

V PEKLU VEČ

Po dosedanjih podatkih je imela kraška jama Pekl pri Sempetru za nekaj tisoč več obiskovalcev kot antični park. V Peklu je bilo doslej nekaj nad 20.000 ljudi, v antičnem parku pa okoli 14.000. Vse tudi kaže, da bo imel antični park letos manj obiskovalcev kot lani. Sicer pa velja za oba objekta, ki ju vzdržuje turistično društvo v Sempetru, da bi imela več obiskovalcev, če bi bilo tudi vreme ugodnejše.

»Pri antičnem parku pridejo zdaj na vrsto nove raziskave. Predvsem gre za predel južno od parka, kjer bomo restavrirali rimsko cesto in odkrili okoli 96 grobov. Raziskovalna dela bodo trajala še vse 1975. leto, nakar naj bi tudi ta prostor uredili kot razstavni. Zatem nas čaka delo na Bregu pri Polzeli, kjer gre za rimski legijski tabor. Zaenkrat je še pod zemljo.

Podobne raziskave vseh vrst nas čakajo še letošnjo jesen in prihodnje leto v jami Pekl.« je med drugim dejal predsednik turističnega društva Ivo Kuhar.

Večji del sredstev za ta dela imajo, tako deset starih milijonov od občinske kulturne skupnosti ter poldrugi milijon od republiške kulturne skupnosti.

Sempeter se je torej glede rimskih izkopavin in v zadnjem času po zaslugi jame Pekl uveljavil. V ta kraj v Spodnji Savinjski dolini prihaja vsako leto okoli 40.000 turistov in več. Domačih in tujih. Prav zato je skoraj nerazumljivo, zakaj s tem razvojem ni šlo krajno gostinstvo. Če upoštevamo, da dobi turistično društvo samo na račun vstopnine za ogled obeh znamenitosti več kot deset milijonov starih dinarjev na leto, potem se lahko vprašamo, koliko bi ostalo gostincem, če bi imeli v Sempetru vsaj manjši hotel ali motel in primerno restavracijo. Tu je veliko zamujenega in škoda je, da je tako. Toda, kdaj bo bolje?

POKOJNINE VIŠJE

V začetku prihodnjega leta naj bi se pokojnine uskladile z rastjo življenjskih stroškov še za 18,5 odstotka.

Zanimiv je namreč podatek, da je v Sloveniji kljub zadovoljivi storilnosti in najdaljši pokojninski dobi relativno najnižje poprečje pokojnin. V primerjavi s poprečnimi osebnimi dohodki smo med vsemi sorodnimi skupnostim v državi z 68,5 odstotka na poslednjem mestu, medtem ko znaša državno poprečje 74,8 odstotka, najvišje pa celo 83,8 odstotka. Poprečna mesečna pokojnina bo znašala letos okoli 1800 dinarjev, zaostajamo pa zaradi neuglašnih meril pri valorizaciji pokojnin.

V Sloveniji smo se letos dogovorili za povečanje v višini 16,3 odstotka v skladu z rastjo osebnih dohodkov na zaposlenega, medtem ko so druge skupnosti v državi upoštevale rast življenjskih stroškov in izvedle valorizacijo med 19 in 22 odstotki.

Program skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja tudi kaže, da se v Sloveniji letno upokoji skoraj enako število delavcev, kot se jih zaposli in da bo prihodnje leto 204 tisoč upokojencev.

Velik problem pa predstavlja kronično pomanjkanje obratnih sredstev, ker se prispevki stekajo počasneje kot odteka izdatki za pokojnine. Zaradi tega mora skupnost najemati kredite pri bankah in znašajo letno 10 milijonov.

SMARJE

ZK O IZOBRAŽEVANJU

Člani občinske konference ZKS v Šmarju pri Jelšah so na svoji zadnji seji sprejeli predvsem o idejni usmerjenosti vzgoje in izobraževanja na njihovem področju. Ker je ta proces dolgotrajen, končni rezultati niso znani, je pa jasno, da je bil vseeno dosežen precejšen napredek. Poudarek na idejnosti pouka je viden zlasti v šolskih kolektivih, vzgojno varstvenih ustanovah in drugod. Pri vsem tem so učitelji komunisti delovali v učiteljskih zborih zavzeto, samokritično in spodbudno vplivali na celotno delo v učiteljskih kolektivih. Vzgojno izobraževalno delo je bilo v primerjavi z lanskim letom kvalitetnejše in so dosegli dobre rezultate.

Poseben problem predstavlja izobrazbena struktura učiteljskega v šmarški občini, ki še vedno ni zadovoljiva. Od 205 učiteljev nima

ustrezne izobrazbe 32 učiteljev. Dopolnilno se izobražuje 28 učiteljev, ki imajo sklenjene pogodbe s TIS, da bodo študij končali do prihodnjega leta.

V šolah tudi še ni dovolj ustreznih in modernih učnih sredstev, zlasti to velja za podružnične šole. Je pa tudi dejstvo, da na nekaterih šolah, kjer imajo dovolj učnih pripomočkov, le ti niso vedno funkcionalno izrabljeni.

Tudi učni rezultati se iz leta v leto izboljšujejo in upada osep.

Zal obstajajo še drugi problemi, med drugim tudi to, da se krajevne skupnosti vse preveč zanimajo za urejevanje krajevnih komunalnih problemov, bolj malo ali skoraj nič pa za šolo. Tu bo treba marsikaj spremeniti, kajti ob boljšem sodelovanju bodo dosegli tudi boljše rezultate.

TONE VRABL

OBRAZI

dikata, obenem pa je aktiven tudi v zvezi komunistov in v občinski ga-silski zvezi.

»Že vseskozi se trudim, da bi prispevali čimvečji delež pri uveljavljanju zastavljenih ciljev družbenopolitičnih organizacij. Zato mi pomeni letošnje občinsko priznanje še toliko več, saj tem, da moje delo ni bilo zaman. To priznanje mi bo dalo še večjega poleta pri nadaljnjem družbenopolitičnem delu, še bolj se bom boril za to, da bomo zastavljene cilje dosledno uresničevali. Tudi v prihodnje bom delal toliko, kolikor bo v moji moči in napel bom vse sile, da bo moje delo še bolj plodno in koristno.«

Damjana Stamejčič

kot je danes. Organizirali smo vrsto predavanj, v katere smo zajeli tudi problematiko, ki zadevala delavca v neposredni proizvodnji. Leta 1959 sem bil izvoljen v izvršni odbor sindikata, obenem sem postal tudi član zveze komunistov. Prav to, da sem postal komunist, pa me je še bolj spodbujalo pri nadaljnjem delu. Še bolj sem se angažiral pri delu v sindikatu in ostalih družbenopolitičnih organizacijah.

Karl Romih je danes aktiven v številnih organizacijah. Poleg tega, da je podpredsednik občinskega sindikalnega sveta, je tudi član izvršnega odbora občinske konference SZDL, izvoljen je bil za delegata družbenopolitičnega zbora občinske skupščine, v LIO Slovenske Konjice je predsednik osnovne organizacije sin-

liti tudi več občinskih priznanj zaslužnim občanom. Med nagradenci je bil Karl Romih, delavec iz Lesno industrijskega obrata Slovenske Konjice, ki je prejel občinsko priznanje »12. oktobra« za dolgoletno delo v občinskih družbeno političnih organizacijah.

Karl Romih se je zaposlil v LIO Slovenske Konjice leta 1949. Že kmalu potem je kot mladinec sodeloval v številnih delovnih akcijah, leta 1956 pa je postal predsednik občinske organizacije zveze mladine.

»Tedad se je pravzaprav pričelo moje delo v družbenopolitičnih organizacijah,« pravi Karl Romih. »Bil sem mlad in zagriženo sem se lotil zadane dela. Tedad smo mladinci res veliko naredili, zdaj se mi, da je bila mladina celo bolj aktivna,

KARL
ROMIH

Na svečani seji občinske skupščine, ki je bila v počastitev praznika delovnih ljudi občine Slovenske Konjice, so podel-

NOVI TEDNIK MED DELEGATI

DELEGATOV LEKSIKON

SVOBODNA MENJAVA
DELA

Ceprav ni simpatično s citati pojasnjevati nekaterih novih pojmov v naši družbeni in samoupravni praksi, moramo najprej pogledati v 54. člen ustave SRS. Ta pravi, da delavci in drugi delovni ljudje zaradi uresničevanja osebnih in skupnih potreb ustanovljajo **SAMOUPRAVNE INTERESNE SKUPNOSTI**. V njih uresničujejo **SVOBODNO MENJAVO DELA**, združujejo delo in sredstva ter enakopravno in skupno določajo o opravljanju dejavnosti (vzgoja in izobraževanje, znanost, kultura, zdravstvo, socialno varstvo) v skladu s skupnimi interesi, določajo politiko razvoja in pospeševanja teh dejavnosti in uresničujejo druge skupne interese.

Vemo, da opravljamo delavci v združenem delu različna dela. Groba delitev na gospodarstvo in negospodarstvo ne velja več. Saj smo zapisali in rekli, da je v procesu združenega dela vsak del dejavnosti med seboj odvisen. Na primer — če ne bomo imeli razvitega šolstva, ne bo kadrov. Če ne bo kadrov, bo gospodarstvo slabo proizvajalo. Če ne bomo zdravi, bodo slabši finančni uspehi. Če ne bomo kulturno bogati, ne bomo plemenitili naših medsebojnih odnosov. Redki so tisti, ki te povezanosti združenega dela ne vidijo. V delegacijah pa moramo vseeno nasprotovati raznim idejcam o manj ali več vrednem delu.

Te različne dejavnosti, od šolstva, kulture, vzgoje, predšolskega varstva in druge, smo pred ustavo financirali po zakonskih določilih. Klicali smo na pomoč državo, oblast, da določi v imenu delavcev, koliko lahko porabimo za takozimene družbene, naše skupne službe.

Ker pa smo v ustavi zakoličili delegatska razmerja tako, da delavci upravljamo vse družbene zadeve, v združenem delu, v samoupravnih interesnih skupnostih in v skupščinah družbenopolitičnih skupnosti, da ima oblast v rokah delavski razred, kot pravimo s političnim jezikom, smo morali odpreti tudi kanale za medsebojno družbeno dogovarjanje in samoupravno sporazumevanje med delavci. **IN TO DOGOVARJANJE PA SPORAZUMEVANJE**, ko si delavci s svobodno neposredno menjavo svojega dela z delom delavcev v delovnih organizacijah s področja izobraževanja, znanosti, zdravstva in drugih družbenih dejavnosti zagotavljajo določene delovne in življenjske osebne ter skupne potrebe na teh področjih, **IMENUJEMO SVOBODNO MENJAVO DELA**.

Taka svobodna menjava dela pomeni, da se bomo končno, in letos smo se prvič že, otesili proračunske vreče in nekakšnih državnih davkov. Odnosi med **PORABNIKI** izobraževalnih, zdravstvenih in drugih storitev, kulturnih vrednot pa ostalih dejavnosti ter med **DELAVCI**, ki te storitve **NUDIJO**, naj bodo torej odnosi samoupravnega sporazumevanja in dogovarjanja delovnih ljudi. Država, smo se dogovorili, bo ukrepala samo, če se bo zapletlo in bi morala opraviti regulativno funkcijo.

Ko smo se letos prvič družbeno dogovarjali in sporazumevali o splošni in skupni porabi, nismo imeli pred očmi le vsote zaželenih dinarjev. V delovnih načrtih smo nakazali možnosti za razvoj, obseg posamezne dejavnosti, za novosti v programu. Delavci se bomo s svobodno menjavo dela neposredno ali v okviru samoupravnih interesnih skupnosti dogovarjali, kaj, koliko in čemu bomo združevali sredstva in delo za naše skupne, družbene koristi. Takšno izhodišče je tudi pripeljalo do zamisli o spremenjenih samoupravnih interesnih skupnostih. Te bodo imele po novem dva doma ali zbora — zbor porabnikov storitev in zbor delavcev, ki te storitve »proizvajajo«. Primer: temeljna izobraževalna skupnost bo v enem zboru združevala delegate iz gospodarstva, v drugem pa delavce vzgoje in izobraževanja.

Kaj s tem dosežemo? Tisto, kar smo hoteli z novo ustavo. Da delavci postanemo sami dejanski upravljalci vseh družbenih zadev — brez posrednikov.

Kot delegati bi morali vse to upoštevati v prihodnjih dneh, ko se bomo začeli spet pogovarjati o splošni in skupni porabi. Menjavali bomo delo kot enakopravni delavci v združenem delu.

KONJICE: VRNITI
SREDSTVA

Na zadnji seji izvršnega sveta skupščine občine Slovenske Konjice so bili prisotni tudi predsedniki skupščin samoupravnih interesnih skupnosti. Na seji so članom izvršnega sveta poročali o izvajanju programov samoupravnih skupnosti ter o porabi dobljenih sredstev. Ugotovili so, da se dejavnost samoupravnih skupnosti odvija po predvidenih programih, obenem pa so izračunali, da bodo do konca leta zbrali v nekaterih skupnostih več sredstev, kot so jih po finančnem načrtu predvideli. Člani izvršnega sveta so se zato s predsedniki skupščin samoupravnih interesnih skupnosti domenili, da se bodo ravnali v skladu s sklepi in predlogi, ki jih je sprejel odbor podpisnikov družbenega dogovora splošne in skupne porabe na svoji dvajseti seji. Odbor je namreč sprejel predlog, naj bi vse samoupravne interesne skupnosti, ki izkazujejo višje dohodke (tudi po opravljenih valorizacijah), znižale svoje prispevne stopnje. Na ta način bi vrnila gospodarstvu sredstva, ki niso bila predvidena v finančnih programih samoupravnih skupnosti.

D. S.

MED ŽELEZARJI

DELO V SKUPINAH

V štorski Železarni smo sedli za mizo s štirimi delavci in eno delavko iz vajarske oziroma jeklarne. V pogovoru so sodelovali Branko Robič, Rihard Kok, Anton Lubej, Vlado Plahuta in Katja Gabršček. Vprašanja: Kako so samoupravno organizirani po sprejetju ustave? Ali se je menjal samoupravni položaj delavcev? Koliko delegati obveščajo delavce o svojem delu in ali z njimi preverjajo stališča, obravnavajo gradiva? Kaj je s samo-

Katja Gabršček

upravno delavsko kontrolo? V kolikšni meri so se družbenopolitične organizacije angažirale za ustavno preosnovo?

Za pogovor ni nič novega, kajti prav v teh dneh so v celjski občini sklenili eno izmed obsežnih nalog v pripravi na VI. partijsko konferenco. Na njej bodo celjski komunisti ocenili učinkovitost uresničevanja ustave v občini. Da ne bi zaokrožili ocene preveč splošno in načelno, so se člani komiteja, konference in komisij srečali v več kot 50 osnovnih organizacijah ZK z okrog 400 delavci. Jasne, kritične in objektivne besede so v večini primerov zadele v črno. Samo tako pa bo mogoče realno izmeriti, kje smo s spreminjanjem samoupravnih odnosov vsaj malo prestopili prvi krog formalnega vsajanja ustavnih sprememb v življenje. In kje je še vse po starem.

V štorski Železarni niso, da bi bilo povsod tako, ničesar skrivali. Samokritično so povedali, da so delegati slabo povezani z delavci. Delegacija dela, razgrinja gradiva v svojem krogu, a ne obvešča o svojem delu in tudi nikjer ne usklajuje stališč. Tudi z organom delavske kontrole niso še zadovoljni. Niso še našli pravega sloga dela, a sedaj je začetek in pravijo, da bo šlo. Odporov proti delavski kontroli ni bilo in jih ni.

Vprašali smo vseh pet sobesednikov, ali imajo po uveljavitvi ustave delavci več vpliva in ali se njihova mnenja kaj bolj upoštevajo. Odgovori ohrabrujejo. Vsaj polovica, da bi odgovorila pritrilno, sta rekla dva. Še več. Trije izmed udeležencev so odstotek postavili še mnogo višje.

V vsakem kolektivu se najdejo delavci, ki so iz nejevolje ali kakšnega drugega vzroka kritično razpoloženi do vsega v tovarni. Tudi pri nas bi jih našli. Vendar malo, so zatrili.

Zakaj tako samozavestno ugotavljate, da se je samoupravni položaj štorskega delavca po sprejetju ustave bistveno menjal na boljše? Zato, ker smo se samoupravno boljše organizirali — ne le zaradi temeljnih organizacij združenega dela. Pred-

vsem zaradi delovnih skupin, so rekli.

Razbrali smo lahko, da so delovne skupine največja sprememba v samoupravnem urejevanju življenja v štorski Železarni. Resda so tudi v TOZD spremembe. Povišali so proizvodnjo. Organizacija dela je boljša. Vodstvo dela boljše in prizadevnejše. Več je neposrednega obveščanja. Razširil se je krog neposrednih samoupravljalcev, je podkrepila svojo misel Katja Gabršček.

Vlado Plahuta

Na sestanku delovne skupine (v eni skupini je povprečno 30 delavcev) zvemo vse in tudi vse najpomembnejše obravnavamo, je odgovoril na vprašanje o pomenu delovnih skupin Branko Robič. O delitvi osebnega dohodka, dohodka, dodeljevanju stanovanj, regresu ipd. De-

lavci najprej razpravljajo na delovnih skupinah. Kratki jedrnat, informativno-pojasnjevalni sestanki so to. Delavci vprašujejo, predlagajo, zahtevajo, da člani delavskega sveta upoštevajo izvirna mnenja delavcev pred sprejemom samoupravne odločitve. Skupine so torej mini oblika samoupravne dejavnosti delavcev. V skupinah delavci nič ne odločajo. Toda na ta način so neposredno vključeni v samoupravno nastajanje, oblikovanje in spre-

Anton Lubej

jemanje vseh najvažnejših odločitev.

Delovna skupina predstavlja možnost neposrednega vpliva delavca na odločanje, ki ga v sklepi fazi sicer opravi delavski svet. V resnici je še mnogo več. Sproti, če se sestaja vsak teden ali vsakih deset dni, odpravlja

tudi nesporazume. Zapiči se lahko v pomanjkljivosti proizvodnega, delovnega procesa. V njej brsti ekonomska in samoupravna funkcija.

Idealnega samoupravljanja nimamo. Toda štorski železarji so v pogovoru rekli tole: V tovarni delavci ne bomo sprejeli česa takega, kar nam ni všeč. Saj že v delovnih skupinah zasnujemo osnovo dokončnega samoupravnega sklepa.

In če je tako kot so potrdi-

Branko Robič

li naši sobesedniki, potem brez bojazni lahko smelo zapišemo, da so v Železarni Store z delovnimi skupinami na dobri poti. Kaj bodo delovne skupine pomenile v spreminjanju samoupravnih odnosov, pa je odvisno samo od delavcev. Dobro je, da se tega zavedajo.

IZ DELA IS

ŠMARJE:
VIŠJE CENE

Člani Izvršnega sveta občine Šmarje so na svoji zadnji seji razpravljali:

— o povišanju vodarine, kar je predlagalo Komunarno obrtno podjetje iz Rogaske Slatine,

— o povišanju cen oskrbnega dne v domu počitka v Jelšingradu,

— o začetku gradnje ceste Prelasko — Buče — Ključice in imenovanju gradbenega odbora ter

— o imenovanju predstavnikov nekaterih temeljnih upravnih organov v občinski upravi.

Obrtno komunarno podjetje Rogaska Slatina je zaprosilo občinsko skupščino Šmarje za izdajo soglasja za nove cene vode. Predlog za spremembo tarife vodarine se nanaša na koristnike javnih vodovodov, ki z njimi upravlja Komunarno obrtno podjetje iz Rogaske Slatine. Člani Izvršnega sveta so sprejeli nove cene, ki pa ne veljajo za naslednji dve leti za naselje Sečovo in Brestovec, kjer so v zadnjem času občani veliko naredili z lastnim delom in lastnimi sredstvi, da so sploh prišli do vodovoda. Nove cene vode so: vodarina se od sedanjih 2,80 din poveča na 5,00 ali za 79 %. Cena porabljene vode v komfortnem stanovanju s toplo in mrzlo vodo se mesečno poveča na osebo od 12,00 na 30,00 din ali za 150 % ter porab-

ljene vode v stanovanjih brez kopalnice in kjer ni števec od 8,00 na 22,00 din ali za 175 %. Povečala se je tudi cena porabljene vode za veliko živino po glavi mesečno od 3,00 na 12,00 din ali za 300 %. Do povišanja cen je prišlo zato, ker je vode premalo in je treba opraviti rekonstrukcijo vodovoda na črpališču v Poljčane — Gabernik ter zgraditi zbiralnik z avtomatskim sistemom v Rogaske Slatini. Za to pa so potrebna sredstva, ki jih ob starih cenah ne bi mogli zbrati.

Člani Izvršnega sveta so tudi sprejeli predlog Doma oskrbovancev v Jelšingradu, da se povečata dneva oskrba za pokretne oskrbovance od 36,50 na 45,00 din in za nepokretne od 41,00 na 51,00 din. Cene oskrbovalnega dne so morali povečati zaradi nenehnega naraščanja materialnih stroškov in zaradi znatno povečanih stroškov režije, ki so nastali z začasno preselitvijo določenega dela oskrbovancev v druge tovrstne domove. Preselitev je bilo namreč potrebno izvršiti zaradi hudih poškodb nastanitvenih objektov ob letošnjem potresu. Kljub temu, da bodo v Domu oskrbovancev v Jelšingradu zvišali dnevne oskrbovalnine za 23. oz. 24 % pa te cene še vedno ostajajo med najnižjimi v Sloveniji.

Na seji so imenovali člane gradbenega odbora za gradnjo ceste Prelasko — Buče — Ključice, ki postaja s svojim po-

daljškom do Kozjega čedalje pomembnejša prometna pot in kot takšna predpogoj za uspešno nadaljevanje izvajanja programa izgradnje dislociranih objektov. V gradbeni odbor za gradnjo omenjene ceste so bili imenovani Vojo Djinovski (predsednik), Veljko Repič, Zvonko Strašek, Miloš Klanjšek, Janez Lomšek, Franc Grobelšek in Marjan Zupane.

Imenovani so bili tudi predstojniki temeljnih upravnih organov v občinski upravi: Jože Ratej je načelnik oddelka za notranje zadeve, Franc Lavrič načelnik oddelka za ljudsko obrambo, Franc Mlakec načelnik davčne uprave, Marjan ing. Nečimer načelnik geodetske uprave in Dominik Leskovar načelnik oddelka za gospodarstvo, finance in družbene službe.

V vsem, kar so govorili na seji Izvršnega sveta občine Šmarje, bodo še spregovorili na naslednji seji občinske skupščine, ki bo 21. ali 22. oktobra. TONE VRABL

OGLAŠUJTE
V NOvem
TEDNIKU

NOVI
tednik

Maribor - „Naša pesem 74“

Spet zlata plaketa

Celjski Komorni moški zbor se je tudi na tretjem skenovanju pevskih zborov Slovenije »Naša pesem 74«, sobota, 12. in v nedeljo, 13. oktobra, letos pod vodstvom Mirila Vertačnika, obdržal v prvi kvalitetni skupini slovenskih pevskih zborov.

V veliki unionski dvorani Mariboru, kjer se je tekovanje odvijalo, je v soboto večer Komorni moški zbor prejel kot obvezno skladbo škerc-Foersterjevega Spaka, ki prosto izbranih skladb pa jallusovo osmeroglasno Quim pulchra es amica mea in svarovo priredbo Moj očka ma konjca dva.

Ocenjevalna komisija, ki ji je predsedoval dirigent Anton Nanut (Ljubljana), sestavljala

li pa še skladatelj, docent Alojz Srebotnjak (Ljubljana), dirigent Marko Munih (Ljubljana), skladatelj Boris Ulrich (Zagreb) in dr. Franz Giegling (Basel, Svica), je ocenjevala intonacijo, zvok, interpretacijo in izvajalsko zahtevnost skladb.

Pravila določajo, da zbori, ki dosežejo nad 90 odstotkov ocenjevalnih točk, prejmejo zlato plaketo mesta Maribor in nagrado ter se uvrstijo v prvo kvalitetno skupino slovenskih pevskih zborov. Med devetnajstimi izbranimi pevskimi zbori sta se letos uvrstila v prvo skupino le dva: mariborski »Slava Klavora« in celjski Komorni moški zbor. Kot taka sta oba nastopila še v nedeljo popoldne na zaključnem koncertu,

po katerem so zborovodje in predsedniki zborov prejeli priznanja, plakete in nagrade. Razen dveh zlatih so podelili še več srebrnih (med drugimi tudi kamniški »Lira« in ptujskemu Komornemu moškemu zboru) in bronastih plaket.

Pred celjskim Komornim

moškim zborom je do izteka njegovega jubilejnega leta še nekaj nalog, ki temeljijo na uspešnosti dosedaj opravljenega dela. Toda Zadar in Maribor 74 podaljšujeta kulturno umetniško obveznost še v naslednja leta, obveznost zbora kot sredine, iz katere izhaja... GG

V Konjicah o izobraževanju

Občinska vodstva družbenopolitičnih organizacij prirejajo v zadnjem času v sodelovanju z delavskimi univerzami številne seminarje za delegate, člane posameznih družbenopolitičnih organizacij ali vodstva teh organizacij. Tako tudi v Slovenskih Konjicah. Toda prav ob teh seminarjih so v Konjicah ugotovili, da delo ne teče tako, kot bi moralo, da je še premalo delovnih ljudi vključenih v to obliko izobraževanja. Zato so se odločili, da bodo odmerili družbenopolitičnemu izobraževanju večjo in pomembnejšo vlogo. Pri delavski univerzi Slovenske Konjice bo odslej deloval center za družbenopolitično izobraževanje, najvišji organ centra pa bo svet, ki bo s skupnim programom usmer-

jal celotno delo centra. Ker bo center pričel s svojim delom v najkrajšem času, so se v Konjicah pogovarjali tudi o načinu financiranja centra. Tako so člani izvršnega sveta na svoji zadnji seji razpravljali tudi o predlogu, naj bi družbeni dogovor o usklajevanju meril za razporejanje in delitev osebnih dohodkov v občini obvezoval vse podpisnice tega dogovora, da bi namenjale 0,1 odst. za družbenopolitično izobraževanje. Razmišljajo tudi o tem, da bi temeljna izobraževalna skupnost vključila v svoj program za naslednje leto tudi družbenopolitično izobraževanje ter se direktno z delovnimi ljudmi dogovarjala za sredstva, s katerimi bi financirala delo novega centra.

Teden domačega filma

Danes predstavljamo avtorja uspešno zamišljene znake, simbola Teden domačega filma (TDF). Znak, miniaturni filmski trak, si je omislil Jože Domjan, oblikovalec v Aero, sodelovala pa sta še Ravko Potivavšek in Radovan Jenko. Jože Domjan ni poiskal le rešitve za stalni znak vseh propagandnih obvestil in sporočil, ampak je zasnoval tudi plakat in ovojnico za publikacijo Filmski listi. Na vprašanje, kaj ga je vodilo pri izviri motiva, je Jože Domjan odgovoril: »Pri znaku je vse

jasno. Izhajal sem iz filmskega traku. Pri snovanju plakata pa sem hotel, da bi bil razumljiv. Zelo sem dosegel še neko nevidno, a prisotno domačnost, toplino. Poleg besedila bo na plakatu še znak, barvni prehod iz črne v rdeče-oranžno barvo pa naj bi izrazil to toplino. Najtežje sem se dokopal do osnovne zamisli. Simbol sem kmalu videl. Pri plakatu pa me je najprej motil prazen prostor. Z barvo sem rešil tudi to zadrego.»

In kaj menite o pomenu TDF?

»To je za Celje, območje in še širše pomembna prireditel. Nisem gledal vseh slovenskih filmov in to bo zame nekaj novega — videti v enem tednu 28 domačih filmov. Enako priložnost bodo imeli vsi, ki so domače filme prezrli. Prireditel je pobuda za občinstvo in za domačo filmsko ustvarjalnost. Mladina bo zगतovo pokazala veliko zanimanje za to prireditev. Pričakujem da bo celotno Celje dihlo, živelo s prireditvijo.»

V petek, 18. t. m. bomo imeli v Celju v gosteh ugledno Srbsko narodno gledališče iz Novega Sada. Predstavilo nam bo najboljšo predstav z letošnjega jugoslovanskega gledališkega festivala v Sterijinega pozorja »Pokondireno tikvo« (Jaro meščanko) Jovana Sterije Popovića. Ta uprizoritev je prejela nagrado za najboljšo predstavo v celoti, režiser je bil Dejan Mijač. Gostje bodo dan pred obiskom v Celju gostje Borštnikovega srečanja v Mariboru. Pričakujemo zanimivo in veselo predstavo J. S. Popovića (1806—1856), ki ga upravičeno imenujejo srbskega Moliere in Gogolja hkrati.

S polic

študijske knjižnice

Damodaran K.: Coyjek i društvo u indijskoj misli. Zagreb 1972. S. 38746.
Zimmermann W.: Geschichte der Pflanzen. 2. neubearb. Aufl. Stuttgart 1969. S. 38768.
Wright J. M.: Wright: Old English Grammar. 3. ed. (Reprint.) London 1972. S. 38802.
Brocher T.: Skupinska dinamika in izobraževanje odraslih. Ljubljana 1972. S. 38806.
Auty P.: Tito. Staatsmänn aus dem Widerstand. München (id.) 1972. S. 38908.
Bank H.: Von Edelsteinen und Perlen. 5. Aufl. Innsbruck & Frankfurt/Main 1972. S. 38939.
Däniken E. von: Ausaat und Kosmos. Düsseldorf & Wien 1972. S. 39175.
Povijest grada Nina. Zadar 1969. S. 39192.
Riester W. F.: Projektplanungsmodelle. Würzburg & Wien 1970. S. 39219.
Ott E.: Vorschulische Intelligenzförderung. Stuttgart cop. 1970. S. 39223.
Sluga S.: Sportna orodja v preprosti izvedbi. Priročnik za učitelje. Ljubljana 1972. S. 39406.
Grimme E. G.: Goldschmiedekunst im Mittelalter. Köln cop. 1972. S. 39527.
Simović V.: Zidovi s otvorima i okvirne konstrukcije. Zagreb 1971. S. 39425.
Turk S.: Elektronički sklopovi. Zagreb 1971. S. 39426.
Gladigau G., M. Thiel: Gutes Deutsch — gute Briefe. Braunschweig 1972. S. 39084.

KMZ v Zadru

Prosvetni sabor Hrvatske kot organizator, a skupščina občine Zadar in šestinsedest let staro zadrsko kulturno-umetniško društvo »Petar Zoranić« kot gostitelja VII. festivala pevskih zborov Hrvatske od 4. do 6. oktobra, so v začetku julija povabili v goste enega od »vodilnih« pevskih zborov Slovenije. Zveza kulturno-prosvetnih organizacij Slovenije, na katero je bilo vabilo naslovljeno, je v Zadar napotila celjski Komorni moški zbor... Kot predstavnik Zveze sta z zborom odpotovala skladatelj Peter Lipar (Kranj) in častni dirigent KMZ prof. Egon Kunej.

Letošnji festival, »revija ustvarjalnosti amaterskega delav«, je bil hkrati proslava 30-letnice osvoboditve Zadra in 30-letnice I. kongresa kulturnih delavcev Hrvatske. Zbralo se je preko 300 pevcev — 12 mešanih, 3 moški in 1 ženski zbor, od Reke preko Kraljevice, Zadra, Sibenika, Zagreba in Siska do Našice v Slavoniji... Zadrske turistično-gostinske zmogljivosti in prisrčna dalmatinska gostoljubnost pa botrstvo to varne glinice »Jadralske Obrova«, z 80 milijoni letnega bruto produkta, so faktorji, ki so omogočili brezhibno izvedbo prireditve, da ne spregledamo zadrskega kulturnozgodovinskega in naravnega okolja — kamenja in morja, ki — kakor pravijo — iščeta pesem in ustvarja festivalu ustrezno atmosfero. »Ljubav nas veže spajaj... Ta popevka, s katero je »Zoranićev« klapa sprejela ob bogato obloženi muzi Komorni moški zbor in druge ugledne goste, dirigente, skladatelje in muzikologe, na svečanem sprejemu v salonih dvorca nekdanjega vladnega namestništva, bi lahko veljala kot geslo tudi za letošnji festival pevskih zborov Hr

vatske (in za podobna sreča nja pevcev sploh), kajti bil je manifestacija pevskega tovarištva in domovinske ljubezni in »srečanje src, ki znajo pojoč odkrivati velike in male stvari v sebi in okoli sebe... A komorni moški zbor? Pod vodstvom Cirila Vertačnika je nastopil dvakrat v soboto 5. t. m.: najprej na dopoldanski reviji z dvema pesmima, zvečer pa na svečanem koncertu izbranih zborov s krajšim izborom slovenske narodne, umetne in borbene pesmi, obakrat v zadrskem gledališču. Med njegovim izvajanjem Liparjeve Partizanovo slovo, z baritonskim solom Staneta Bizjaka, na večernem koncertu, je zaradi silovitega neurja nenadoma ugasnila luč. Brez najmanjših znakov vznemirjenosti sta zbor in solist v popolni temi, brezhibno odpela pesem. Sledila je dvojna mera aplavza, zadovoljstvo pri navzočem skladatelju Li-

parju in profesorju Kuneju ter pevci pa seveda tudi ni ostalo prikrto...

Predvidene »serenade« na zadrskih trgih, med spomeniki renesančnega stavbarstva, je onemogočil dež. Naš zbor je svoj delež prenesel v vestibul svojega hotela »Novi park«, ponovil pa v nedeljo dopoldne na zadrskem Forumu, ko so se oblaki po dolgem času zopet razkldili in je sonce lahko razlilo svojo svetlobo in toploto po razmočeni in razhlajeni pokrajini...

Vsak dan je izšel festivalski bilten, trije festivalski dnevi, tri številke. V tretji je eden naših vodilnih muzikologov, akademik Mihajlo Vukdragović iz Beograda ocenil nastop našega zbora kot »izvrstan zbor. To je primer kako se neguje kultura pjevanja«. Komorni moški zbor je torej dostojno predstavil Slovenijo in naše Celje. GG

Dve premieri

Celjski gledališčniki so začeli letošnjo sezono z dvema komedijama. 27. septembra so na premierni predstavi igrali Molierevega Ljudomrznika v režiji Zvoneta Sedlbauerja. V vidnejših vlogah so nastopili Pavle Jeršin, Branko Grubar, Ivo Ban, Janez Starina, Janez Bermež, Jadranka Tomažičeva, Ljerk Belakova in Anica Kumrova. Gledalci so komedijo, ki je po svoji tematski izpovedi vselej aktualna, lepo sprejeli.

V petek pa je bila premiera komedije z nagrado za posameznika in o homogenem kolektivu Ščuke pa ni, slovenskega avtorja Toneta Partljiča. Nezahtevno, lahkotno, satirčno in bodljikavo besedilo je postavil na oder Dušan Jovanovič. Nastopili so Ivo Ban, Marjana Krošova, Anica Kumrova, Bogomir Veras, Ljerk Belakova, Stanko Potisk, Marija Goršičeva in Branko Grubar. Gledalci so se na premieri živahno odzivali dogodkom na odru in so gledališki ansambel nagradili z močnimi aplavzi.

Prihodnja premiera bo v petek, 25. oktobra, ko bodo v SLG Celje predstavili Finžgarjevo Razvalino življenja.

Ponovno filmsko gledališče

V Celju že osmo šolsko leto pripravljajo filmsko vzgojne predstave. Lani je obiskalo 72 predstav skoraj 5.000 mladih kinobiskovalcev. In kako bo letos? Pričakujejo se boljše udeležbe, kajti izšel je zakon, ki predpisuje filmsko vzgojo kot obvezen sestavni del estetske vzgoje.

SPORED:

MLADINSKO FILMSKO GLEDALIŠČE:

— oktober — angleški barvni film »DRUŽINSKO ŽIVLJENJE«

— november — kosovski barv. film »KAKO UMRETI«

— december — sovjetski film »MNOGO HRUPA ZA NIČ«

— februar 75 — amer. barv. film »JEREMIAH JAHNSON«

— marec 75 — francoski film »LEPOTEC«

— april 75 — amer. film »ODISEJA«

PIONIJSKI KINO

— oktober — ameriška barvna risanka »MACKE IZ VISOKE DRUŽBE«

— november — madžarski film »DOBRODOSEL BRATEC«

— december — amer. film »NEPOZABNI KOMIKI«

— februar 75 — amer. barvna serija risank »ROZNATI TIGER«

— marec 75 — sovjetski film »ČUDAK IZ 5. B RAZREDA«

— april 75 — zahodnonemški barvni film »KLIC CRNIH VOLKOV«

DOGODKI

ŠENTJUR: NAMENSKA SREDSTVA

Iz sklada za pomoč prizadetim na Kozjanskem, kamor so se stekala sredstva iz vse Slovenije, so v mesecu avgustu namenili za pomoč socialno ogroženim 34 milijonov. Razdelili so jih med 204 prizadete socialne podpirance. Med njimi je bilo tudi 50 borcev. Enkratna pomoč vsakemu je znašala od 1500 do 2000 dinarjev, razdeljevali pa so jo po predlogih krajevnih skupnosti.

Šentjurski socialni delavci menijo, da pomoč v tolikšni obliki ne bo več mogoča, pomagali pa bodo tam, kjer bodo potrebe največje. Spet bodo upoštevali predloge krajevnih skupnosti, ki so prevzele iniciativo pri reševanju najbolj perečih socialnih problemov. Rekli so, da morajo do zime izpeljati načelo — pripraviti dom vsakemu občanu, tudi tistim, ki jih je prizadel potres tretje stopnje.

Z. S.

CELJE: PIONIRJI HRANILNIČARJI

V soboto, 19. in nedeljo, 20. oktobra, bo v Celju prvo republiško srečanje pionirjev hranilničarjev.

Prvo pionirsko hranilnico so ustanovili na osnovni šoli v Podčetrtku. Kasneje je prevzela mentorstvo nad hranilnico Ljubljanske banke oziroma Mestna hranilnica v Celju. To so bili prvi začetki organiziranega varčevanja naših pionirjev v osnovnih šolah, ki se je do danes že precej razmahnilo. Prav pa bi bilo, če bi začeli varčevati pionirji vseh pionirskih odredov v Sloveniji. Namen ustanavljanja pionirskih hranilnic je v tem, da se pionirji seznanijo s samoupravljanjem, da o vzgojnem pomenu varčevanja niti ne govorimo.

Svet mentorjev pri Ljubljanski banki je predlagal, da se hranilništvo vključi v jugoslovanske pionirske igre. Prvi dan republiškega srečanja pionirjev hranilničarjev v Celju bo delovnega značaja, drugi dan pa si bodo ogledali rimske izkopanine in se odpravili na Golte. Če bo morda slabo vreme, si bodo mladi udeleženci srečanja ogledali celjski Pokrajinski muzej in Muzej revolucije.

D. P.

OBMOČJE: INJEKCIJE NA RECEPTE

Po dosedanjih večletni praksi so se zdravila injekcije, ki jih je dajal lanko le zdravstveni delavec (zdravnik ali medicinska sestra), izdajala le na naročnice zdravstvenih zavodov. Shranjena so bila v depojih v zdravstveni ambulanti. Ob uvedbi novega receptnega obrazca AOR pa se je izkazalo, da dosednji način izdajanja injekcij na naročnice zdravstvenih zavodov in obračunavanja letnih skupnostni zdravstvenega zavarovanja ne odgovarja več vsestranski obdelavi podatkov. Zaradi poenostavitve poslovanja z injekcijami so se predstavniki strokovne službe skupnosti zdravstvenega varstva, Zdravstvenega doma Celje, Splošne bolnišnice in Lekarne Celje dogovorili, da se od 1. 9. dalje injekcije, ki ne spadajo v standardno opremo zdravstvenih zavodov, predpisujejo na nove receptne obrazce AOR in se izdajajo zavarovancem brez plačila participacije 5 din.

CELJE: PRIPRAVE NA STARŠEVSTVO

Včeraj so se v Pionirskem domu v Celju začela predavanja za mlade, ki se pripravljajo na zakonsko življenje. Osrednja tema predavanj je »vzgoja mladih za odgovorno starševstvo«. Predavali bodo priznani strokovnjaki in osvetljevali zakon s pravne, zdravstvene in pedagoške strani.

Predavanja se začnajo vsak dan ob 16. uri in trajajo do 20. ure. Samo še danes in jutri. Vabljeni so vsi, ki jih teme predavanj zanimajo.

CELJE: ORGANIZIRANOST IN SOLSTVO

Prejšnji teden so na V. seji občinske konference ZKS Celje govorili o organiziranosti ZK v celjski občini in o uresničevanju stališč CK ZKS in skupščinske resolucije o idejni usmerjenosti vzgoje in izobraževanja. Predlog sklepa o organiziranosti občinske organizacije ZK v Celju in o poslovanju konference je obrazložil Poide Slapnik, predsednik komisije za organiziranost in razvoj ZK pri občinskem komiteju. Oba dokumenta je konferenca sprejela. Uvodno besedo in oceno o uresničevanju idejne usmerjenosti vzgoje in izobraževanja na celjskih šolah pa je posredoval Jože Zupancič. Na konferenci so razpravljali Alfonz Debeljak, Danilo Kralj, Jože Zupancič, Franc Gajsek, Jože Gersak, Milena Vrsnik-Stifterjeva, Irena Mrvič, Emil Rojc, Danica Bresjanec, Branko Gartner in Stanko Pezdevšek.

CELJE: RAZSTAVA O VZGOJI

Danes, v četrtek, 17. oktobra, bodo v prostorih študijske knjižnice v Celju odprti razstavo literature o družinski vzgoji. Razstavo je pripravila osrednja knjižnica v Celju in bo odprta do 23. oktobra.

CELJE: SREČANJE KOMANDIRJEV

Konec prejšnjega tedna je bil v Celju sestanek komandirjev vseh postaj milice z območja Uprave javne varnosti Celje, ki so se ga udeležili tudi republiški sekretar za notranje zadeve Marjan Orožen, njegov namestnik in republiški podsekretar za notranje zadeve.

Srečanje komandirjev postaj milice je sodilo v vrsto razgovorov, ki so pri vseh upravah javne varnosti v republiki z namenom po izmenjavi izkušenj in stališč pri graditvi varnostnega sistema v občini.

KONJICE: ZA DELO Z MLADIMI

Pri občinski konferenci zveze komunistov Slovenske Konjice bodo imenovali novo komisijo za delo z mladimi. Komisija bo delala skupaj z aktivom mladih komunistov in nekaterimi prosvetnimi delavci, njen namen pa bo doseči večjo aktivnost mladih v družbenopolitičnem življenju občine.

D. S.

CELJE

(NE)KAVALIRSKA SUŠA

Vse so že bili naši Kavalirji, zato jih tudi najbrž manj poznamo, saj so se pred leti predstavljali, kot SYNKOPE, nekaj let kasneje pa kot Venusi. No, ker so fantje postajali starejši, umirjeni, zrelejši, elegantnejši, so si izbrali tudi novo, sebi primernejše ime: »Kavalirji«. Da pa ne bi kdo mislil, da so kavalirji samo v pravem smislu besede, naj povemo, da so največji kavalirji za svojimi instrumenti, s katerimi izkazujejo svoje »kavalirstvo« vsem ljubiteljem zabavne glasbe na koncertih, zabavah in sploh povsod, kamor so povabljeni.

Naj jih predstavimo: orglje in električni klavir igra Franci Erjavec, ki je tudi vodja ansambla, basist je Milan Butinar, bobnar Vojteh Sinigoj, saxofonist Andrej Cimerman in pozavnist ter trobentar Marjan Kovše. Poleg tega pa še vsi prijetno zapojejo.

O fantih naj povem še to, da imajo vsi svoje družine, zahtevne službe in da se kljub temu redno dobivajo v prostorih DPD Svobode

Kavalirji na javni radijski oddaji radia Celje. Od leve proti desni: Milan Butinar, Andrej Cimerman, Franci Erjavec, Marjan Kovše in Vojteh Sinigoj. Foto: D. Meda

Celje, kjer pridno vadijo in izpolnjujejo svoj program, saj želijo biti vedno na teko. Čem z novitami v zabavni glasbi, ki jo radi kvalitetno posredujejo publiki.

Kljub temu, da se Vojteh vozi na vaje iz Velenja, Marjan pa iz Slovenskih Konjic,

za njih to ni potrebno, saj pravi Marjan: »Glasba je lep hobi in na vaje bi se vozil še dalje, če bi bilo treba.«

O problemih ansambla pa je Andrej Cimerman povedal, da je zadnje čase z nastopami prava »suša« in da

zelo pogrešajo dobrega nažerja.

Našim Kavalirjem želimo, da bi ta »suša«, kot pravijo, kmalu minila in da bi svojo glasbo lahko čimprej posredovali ljudem, ki si ta glasbe želijo.

R.

OBNOVLJEN DOM V LIBOJAH

Člani Svobode iz Liboj ter drugi občani so si že dolgo želeli, da bi obnovili dom Svobode v Libojah. To delo jim je tudi uspelo in minulo soboto so odprli obnovljeno dvorano ter še druge prostore, ki so za delovanje kulturne dejavnosti v Libojah nujno potrebni.

Po pozdravnem govoru predsednika Svobode Liboje Darka Šularja je spregovoril predsednik TKS skupno-

sti Zalec Lojze ing. Rak, ki je med drugim povedal: »Vase društvo vključuje več sekcij. To so godbeniki, moški pevski zbor, narodno zabavni ansambel, dramska skupina, knjižnica in kino sekcija. Kulturno življenje bo od danes naprej še bolj živahno, saj bodo kulturni delavci delali v boljših, primernejših prostorih. Temeljna kulturna skupnost Zalec si je za to leto zadala poleg osnovnega delovanja tudi investicijsko

vzdrževanje in obnavljanje kulturnih domov. Danes vidimo uspeh v Libojah, ki pa ni zadnji.«

Nato so odkrili spominsko obeležje ob 200-letnici rudarske tradicije v Libojah. Ob tem je spregovoril Alojz Dujaci, ki je dejal: »Rudar Liboj bo s tem zgodovinskim obeležjem po zaslugi libijske Svobode trajno prisoten v Libojah v tej dvorani. Sedanja mlajša generacija libijske doline bo opozarjal in spominjal na težko in nevarno delo rudarjev, ki so v najtežjih delovnih razmerah pričeli in skozi skoraj devetnajst desetletij vodili borbo za napredek kraja in dostoj-

nejše življenje vseh delovnih ljudi Liboj.« Pripravi: so bogat kulturni program v katerem so sodelovali: godbeni moški pevski zbor, folklorna skupina, recitatorji, vsi Liboj, ženski pevski zbor, Griž in Tamburaški orkester Svobode Ptuj.

Sredstva za adaptacijo prispevali: Montana Zala Keramična industrija Ljubljana, Kombinat Hmezd, občinsko sadjarstvo Mirošan, TKS Zalec in Svoboda Liboje.

Tako imajo sedaj v zaledi občini obnovljene že tri kulturne domove, in to na Polju, Taboru in sedaj v Libojah.

T. TAVČAR

ZDRAVSTVENO VARSTVO NOVO ZA MATERE

V skladu s samoupravnim sporazumom o medsebojnih razmerjih, ki jih predpisuje novi zakon v zdraženem delu in o delovnih razmerjih med delavci, navajamo nekaj novosti o porodniškem dopustu in skrajšanem delovnem času za matere porodnice.

Novost je v tem, da se materi, ki je že koristila porodniški dopust najmanj 105 dni, lahko podaljša porodniški dopust še za 141 dni ali pa dela po štiri ure na dan do dvanajstega meseca otrokove starosti. Ta dopust pa lahko koristi tudi oče otroka, če ga neguje in če sta se roditelja tako sporazumela. Tudi oče materi na porodu umre, ima oče otroka možnost koristiti porodniški dopust.

Mati-delavka, ki do dvanajstega meseca otrokove starosti dela po štiri ure na

dan, ima za ta čas pravico do osebnega dohodka, za delovni čas nad štiri ure na dan pa še pravico do nadomestila osebnega dohodka.

Delavka, ki dela štiri ure na dan od dvanajstih mesecev do treh let otrokove starosti, ima pravico pri delitvi sredstev za osebne dohodke, do nadomestila pa ne.

V primeru mrtvorojenega otroka ali če otrok umre pred koncem porodniškega dopusta, ima mati delavka pravico ostati na porodniškem dopustu še najmanj 42 dni.

Te novosti, ki jih prinaša novi zakon o medsebojnih delovnih razmerjih, bodo začele veljati od januarja prihodnjega leta, veljajo pa tudi za tiste zavarovanke, ki so s prvim januarjem že na porodniškem dopustu.

VAŠ PROBLEM

PREMALO ZABAVE

Na avtobusni postaji v Zalcu smo se pogovarjali s fantom šestnajstih let, FRANCOM DOLARIJEM. Tega dne je prišel po opravičilih v Zalec, doma pa je iz Stopnika pri Vranskem. Prvo leto se uči za ključavničarja v podjetju Sigma, v šolo pa se vozi v Store.

Zakaj si postal ključavničar, smo ga vprašali in o problemu, ki ga najbolj žuli. Povedal je:

»Brat hodi v šolo v Store, pa sem se šel še jaz učit. Doma sem iz kmečkega kraja in vidim, da tu ljudje hodijo na šiht, potem delajo pa še doma. Tudi jaz sem tako začel, ker naprej na šole nisem mislil. — Mladi nimamo zabave, to je problem na Vranskem. Samo kino imamo in še do njega moram z avtobu-

som. Sem s filmi zadovoljen? Nisem zahteven, največ pa vrtijo kavbojke. Mi mladi si moramo zabavo polskati kar v gostilni. To je žalostno in starejši velikokrat majo z glavami. Imamo že denar, ki ga oni, ko so bili mladi in se učili, niso imeli. Zdaj je vse drugače in za zabavo bi morali na Vranskem poskrbeti. Te resnično manjka, potem pa pravijo, glejte našo mladino, samo po gostilnah hodi. Pa bi drugam če bi kam imeli.«

Kamin, dimnik št. 1
SCHIEDEL — YU —
v Evropi
PGP
GRADNJA ŽALEC

V VSAK DOM
NOVI TEDNIK

POKLICNO USMERJANJE

PIŠE 32
ROMAN BOBEN

OČEM BOLJ VERJAMEMO KOT UŠESOM

Ena od oblik informiranja o poklicih, je tudi ekskurzija. In ne najslabša. Če je seveda dobro pripravljena, vsaka podrobnost premišljena in ima jasno postavljen cilj spoznati čim več poklicev. Ni dovolj, če si ogledamo proizvodnjo, spoznamo različne stroje, izdelke itd. Tudi taka ekskurzija je dobrodošla, le, da njen namen ni spoznavanje poklicev, temveč spoznavanje proizvodnje, določene gospodarske dejavnosti in podobno. Tako znanje je potrebno pri geografiji, fiziki, kemiji itd. Mi pa si želimo še nekaj več. Spoznati moramo različne poklice, za katere se bomo lahko kasneje odločili in so na določenem področju perspektivni — imajo možnosti, da se še bolj pomnožijo, družba jih potrebuje, so gospodarsko pomembni. Tako spoznavanje poklicev pa zahteva naslednje informacije: kakšna izobrazba je potrebna, da lahko opravljamo določeno delo, kje so šole, ki dajejo to potrebno znanje, kakšni so pogoji (oddaljenost od

doma, internat, možnost dobivanja štipendije, težina šolanja itd.), možnost kasnejše zaposlitve in na koncu, videti moramo človeka, ki tak poklic že ima, kaj dela, kako dela, s kakšnimi stroji ali orodjem se ukvarja in še in še. Vse to pa je mogoče, če ekskurzijo organiziramo tako, da nam bodo vse te informacije dostopne.

Pa smo pri srži. Tudi v tem šolskem letu bomo organizirali nekaj takih ekskurzij — celo več kot lani. Vem pa tudi, da bodo vodstva vaših šol prav tako pripravila nekaj specializiranih ekskurzij, posebno zanimivih za vaš kraj. Poklicna svetovalnica pa vam pripravlja naslednje:

1. Ogled šole za miličnike-kadete v Tacnu pri Ljubljani. Ne samo ogled, tudi razgovor s predavatelji in kadeti. Obvestilo o času te ekskurzije boste dobili kmalu. Povabili pa bomo tudi vaše starše, ki jih bo gotovo zanimalo, kje bodo njihovi fantje zrasli v postojne moške.

2. Kot posebno pomembna se nam zdi ekskurzija v železarno Štore. Pomembna zato, ker je tam mogoče spoznati zelo veliko število poklicev, predvsem v kovinarstvu in metalurški stroki. Poleg pa je tudi šola in tako lahko povežemo izobraževanje s prakso. In katere poklice boste spoznali? Strugarja, orodjarja, rezkarja, strojnega ključavničarja, kovača, vodovodnega inštalaterja, elektromehanika, obratnega električarja, livarja, valjavca itd. Kar preveč bi bilo, če bi vam jih hotel sedaj naštevati. Ekskurzija bo v drugem polletju tega šolskega leta.

3. Tiste, ki se zanimajo za stolarske poklice, bomo peljali v Rog. Slatino.

4. Za bodoče gospodarje na kmetijah pa pripravljamo ogled ene od največjih kmetijskih šol v Sloveniji. Tudi v kmetijstvu poznamo danes nešteto poklicev ali usmeritev kot po navadi pravimo. To so živinorejci, sadjarji, poljedelci, perutninarji, vinogradniki

itd. Sodobna kmetija pač mora biti specializirana in njen gospodar dobro podkovan z znanjem.

Znano mi je, da bodo nekatere šole poleg že omenjene ekskurzije organizirale tudi ogled in razgovor z učenci v šoli za kmetovalce v Sentjurju. Prva je osnovna šola v Kozjem. Povabili bodo tudi tiste, ki že kmetujejo, pa se še niso odločili za izobraževanje. Poskusite tudi drugje na podoben način — gotovo ne bo brez uspeha.

5. Zelo iskan je danes kader usposobljen za delo v modernih konfekcijskih tovarnah in ker na našem področju takih tovarn ne manjka, si bomo ogledali tudi to panogo in njene poklice.

6. Kdor se zanima za vojaške poklice, se bo gotovo udeležil ekskurzije v Ljubljano, Zagreb, Pulj in Zadar.

7. Dobrodošli bodo tudi ogledi in razgovori na srednjih šolah. Imenovali smo jih »dan odprtih vrat«.

In kaj vam naj še rečem na koncu? Dobro odprite oči.

SOSED SOSEDU

„PISKER GOLAŽA“

»Dve tegobi taretta človeštvo,« je nekajkrat po udaril glavni govornik na nekem zborovanju, »obilje in lakota.«

Zborovanje je bilo na prostem, vreme lepo, ljudi več sto. Seveda so organizatorji pripravili najmenitnejši golaž in še boljše kranjske klobase. Da o dobri kapljici in najbolj popularnem ansamblu sploh ne govorimo. Vse je bilo na najbolj dostojni ravni.

Razumljivo, vsega je bilo čez glavo. Na krožnikih je ostalo mnogo, mnogo golaža, ostalo pa je tudi veliko kranjskih in kruha na koše. Tudi pod mizo ga je ležalo lepo število kosov, le dobre kapljice je počasi zmanjkalo.

Bila je organizirana posebna skupina fantov in deklet. Podje so pospravljali ostanke golaža, dekleta pa debele polovice kranjskih. Bile so pripravljene velike kante, ki jih vidite pred bloki in v katere stanovanjci zmečejo

poleg smeti tudi najrazličnejše dobrate.

Tokrat se je nabralo tri kante golaža — vsaka kanta približno trideset litrov — in poldrugo kanto klobasic.

Zakaj so h kantam postavili stražo, ne moremo uganiti. Stražil je zajeten možakar v gasilski uniformi in z mogočnimi brki pod čokatom nosom.

Približa se fantek z velikim piskrom v roki. Dviga je pokrove in vihal nos. Ko pa ga je brkati stražar ošinil z okrvavljeno očmi, se je fant stresel v strahu in izjeclal.

»Stric, dajte mi pisker golaža!«

»Butelj, to je vendar za prašiče!«

»Stric, kam boste s tolikšnimi kantami? Za vas je še ena preveč,« je rekel fant z modrim piskrom v roki in se izgubil v množici. Vestni stražar je v jezi pomigal z brki in zarobantil.

»Hudič, koga pa je prav. Zapravi misli! Hm, ti čunček mali!«

ŽALEC

ZADETEK V ČRNO

V žalski občini so pred meseci imenovali poseben odbor za gospodarstvo in finance, ki deluje pod okriljem izvršnega sveta. Namen ustanovitve tega odbora je izboljšanje stikov z gospodarstvom in gospodarskimi dejavniki v občini ter aktivno vključevanje v gospodarske procese. Odbor naj bi s svojim aktivnim delom prispeval k usklajenemu delu v občinskem gospodarstvu in pomagal s strokovnim delom gospodarskim organizacijam.

O dosedanjem delu (nalogah in načrtih) smo govorili s predsednikom odbora ERVINOM JANEŽIČEM.

KAKŠNE NALOGE SI JE ZADAL ODBOR ZA GOSPODARSTVO PRI IZVRŠNEM SVETU?

Naloge tega odbora bi lahko razdelili v dve področji. Prve so tekoče, stalne naloge, kjer gre v glavnem za permanentno spremljanje gospodarskih dosežkov v občini, za analize pokazateljev gospodarske uspešnosti in za opozorila posameznim gospodarskim organizacijam. V drugo področje nalog sodijo bolj kreativne, tiste, na katerih temeljijo srednjeročni in dolgoročni programi razvoja. Tu se izogibamo šablonam in skušamo zadeti v bistvo. Programi morajo temeljiti na možnostih razvoja, na usklajitvi proizvodnih programov, tesnejšem sodelovanju in povezovanju vsaj kar zadeva poslovno-tehnično sodelovanje, tehnološke postopke in razvoj.

Velik del svoje aktivnosti namenjamo tudi uvajanju produktivnejših metod, s katerimi želimo izboljšati produktivnost dela, doseči boljšo organizacijo in tehnologijo. Na tem področju je pri nas še precej rezerv, ki bi jih morali izkoristiti.

Ervin Janežič

KAKO GLEDAJO GOSPODARSKE ORGANIZACIJE NA DELO VAŠEGA ODBORA?

To je vsaj še zaenkrat težko oceniti. Naš cilj je skladen ekonomski razvoj celotne občine in iz tega pri novem delu izhajamo. Menim pa, da so naš odbor sprejeli dobro in da se zavedajo, da je naše delo koristno in v pomoč sleherni delovni organizaciji. Seveda se bodo brez dvoma pojavile tudi težave in odpori. Vendar od svojih nalog kot strokovni organ izvršnega sveta ne bomo odstopali. Kot rečeno je naš cilj usklajeno gospodarstvo v občini.

OB POLLEJU Z DOSEŽKI V GOSPODARSTVU NIŠTE BILI PREVEČ ZADOLŽNI KAKO KAZE SE DAJ?

Res je, da preveč zadovoljni nismo bili, vendar so podrobnejše analize pokazale, da le ni tako slabo in da je poglavitni vzrok težav v razkoraku med proizvodnimi stroški oziroma cenami surovin in delno neurejeno politiko prodajnih cen. Ta pojav je najbolj prizadel prav ti-

ste panoge, v katerih so nosilci gospodarjenja v občini — kmetijstvo, tekstilno industrijo.

Podatki kažejo, da se v zadnjih mesecih položaj izboljšuje.

VELIK PROBLEM V GOSPODARSTVU PREDSTAVLJA NELIKVIDNOST. KAKO JE S TEM?

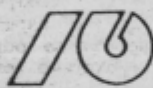
Res je problem pereč. Pri nas je še toliko večji zato, ker je trgovina v občini slabša razvita, vemo pa, da trgovina delno nevtralizira nelikvidnost. Tudi zato menim, da je naša razvejana usmeritev v izraževanje boljše trgovsko-gostinske mreže v občini pravilna.

KAKO PA JE Z OSEBNIMI DOHODKI IN NALOGAMI V ZVEZI S TEM?

Politika nagrajevanja sodi med stalne naloge odbora. Vemo namreč, da so dohodki v naši občini slabši od republiškega povprečja. Zato je treba najti vzroke. Prav ta mesec pripravljamo posebno analizo, ki bo temeljila na panožnih primerjavah v republiki. Tej analizi bo seveda sledilo usklajevanje dohodkov po panogah.

Precejšen problem pri politiki osebnih dohodkov v občini pa je v dokaj slabi kadrovski strukturi, nizki kvalifikacijski zasedbi delovnih mest in podobno. Zaradi tega prihaja do odliva delavcev v sosednje občine, ki je izredno velik. Ena od osnovnih nalog bo torej zajezitev tega odliva, saj lahko žalsko gospodarstvo že nudi dovolj delovnih mest za vse tiste občane, ki odhajajo na delo v velenjsko oziroma celjsko občino.

Branko Stamejčič

Ljubljanska banka

PODRUŽNICA CELJE

ŠTEVILKE GOVORIJO

Ljubljanska banka, podružnica Celje, je tudi letošnji oktober, mesec varčevanja, pričakala s številnimi uspehi. Počastila pa ga bo tudi z mnogimi prireditvami. Prve so že uspešno zaključene, druge pa se bodo vrstile v naslednjih dneh do konca meseca.

V delovni bilanci celjske podružnice Ljubljanske banke zavzemajo posebno mesto posli s prebivalci. To so tisti posli, ob katerih se spletajo najbolj čvrste vezi med denarnim zavodom in občani ter delovnimi ljudmi. V obsegu teh poslov je zaznati stopnjo uspešnosti in zaupanja... skratka vse tiste odlike, ki so več kot značilne zlasti za Ljubljansko banko, podružnico Celje.

Da bi svoje usluge čim bolj približala delovnemu človeku in občanu, ima celjska podružnica na svojem področju, ki zajema devet občin, kar 23 enot. Če pa k temu dodamo še 72 pošt, kjer prav tako sprejemajo oziroma izplačujejo prihranke, zatem 60 pionirskih hranilnic v šolah in 122 organizacij združenega dela, ki so vključene v nakazovanje osebnih dohodkov na hranilne knjižice, potem je na dani izredna razpredenost bančne mreže.

To pa še ni vse. Med bančnimi službami najdemo tudi odsek za pospeševanje denarnega varčevanja denarnega varčevanja in propagande, službo, ki ima za cilj iskanje novih oblik ter vsebine poslovanja s prebivalci.

Povsem razumljivo je, da posveča Ljubljanska banka, podružnica Celje, veliko pozornost zbiranju sredstev od prebivalcev. Uspe-

hi teh prizadevanj niso izostali. V primerjavi z zadnjim dnem lanskega leta so hranilne vloge v celoti narasle do konca avgusta letos za 18%. V istem času so devizni računi porasli za 17%, žiro računi pa za 10%. V celoti gre pri vseh teh treh oblikah poslov s prebivalci za 17 odstotno povečanje oziroma skupaj od 433 na 511 milijonov novih dinarjev in več.

Nov korak naprej je bil napravljen pri nakazovanju osebnih dohodkov na hranilne knjižice. Toda, pri tem ne gre samo za zbiranje sredstev, marveč za prizadevanja po sodobnejšem načinu poslovanja v izplačevanju osebnih dohodkov.

Medtem ko je bilo lani ob koncu vključenih v to obliko denarnega varčevanja 87 organizacij združenega dela s 15.082 varčevalci oziroma zaposlenimi sta se ti številki ob koncu letošnjega avgusta povzpeli na 122 organizacij združenega dela ter na 30.061 varčevalcev. In sredstva? Za primerjavo jemljemo isto časovno obdobje: december lani in konec avgusta letos. Tako zbrana sredstva so se povečala od 24.431.000 na 55.763.000 din ali za 128%. Zanimiv je še podatek, da se je povečala tudi povprečna vloga, in sicer za 14%.

In še nekaj števil, ki govorijo o izrednem delu, uspehu. Nanašajo se na pionirsko varčevanje v šolah. To delo opravlja zdaj že 60 pionirskih hranilnic ali za 7 več kot decembra lani. Medtem ko se je število mladih varčevalcev povečalo v istem času za 17% oziroma od 7.905 na 9.293, so narasle tudi skupne vloge — za 28%.

pisma

SMOLA S POŠTO

Odlučila sem se, da vam napišem nekaj vrstic ter se tudi zahvalim za povabilo na srečanje zvestih poslušalcev RC, katerega pa se nisem udeležila, ker nisem prejela povabila pravočasno.

Sprašujem se, zakaj tako posluje vaša pošta. V Bistrici nosi pošto poštar vsak dan, nam, ki živimo v nekoliko bolj oddaljenih krajih, pa že nekaj tednov nihče ne prinese pošte. Ali smo mi manj vredni, da bi nam pošta poskrbela dostave, se sprašujem. Če hočemo dobiti pošto, si pač moramo hoditi sami ponjo. Tudi to soboto sem šla po pošto, med katero je bilo pismo oziroma povabilo za izlet. Bila sem presenečena, še bolj pa razočarana, saj ste bili tedaj že na izletu.

Take in podobne stvari se dogajajo v našem kraju in se ne premaknejo z mrtve točke. Sprašujem se, zakaj pri nas taka zaostalost, saj se od vojne do danes ni zgradilo prav ničesar. Lahko se sprašujem, zakaj tako. Le kdo bi dal na to odgovor, tega ne vem, saj besed je bilo dovolj slišati, le dejanj ni od nikoder.

Upam, da ste prijetno preživeli sobotni dan. Večkrat sem poslala kupon za žrebanje, pa nisem bila nikoli izžrebana. Tokrat se mi je sreča nasmešnila, toda takoj se mi je tudi izmuznila. Z veseljem bi se udeležila tega srečanja z željo, da si približe ogledam RC in

spoznam redakcijo.

Na koncu želim mnogo delovnih uspehov pri urejanju NT in RC. Lep pozdrav

Anica Uršič,

Srebrnik 12,

Bistrica ob Sotli

Odgovor: Prvič, ko bomo spet kam šli, se nam javite. Smolo s pošto bomo popravili.

BLOKIRANA VAS NA KOZJANSKEM

O potresu na Kozjanskem se veliko piše. Nekaj kilometrov od središča potresa pa se že začne druga stvar, ki je glavni kamen spotike prebivalcev vasi Bistrica in njene okolice. To je gradnja ceste Loke—Ledinska, reguliranje potoka Bistrica ter porušeni vaški most.

Cesto Loke—Ledinska gradijo že dve leti. 1973. leta so naredili odsek ceste Loke—Cirkuš, po težavnem, hribovitem in skalnatem terenu. Brigadirji, delavci in vodstvo so si zaslužili pohvalo. Letos, ko so pa gradili odsek Cirkuš—Bistrica, pa je delo skoraj popolnoma zastalo. Ob zaključku mladinske delovne akcije Kozjansko 74 v Sentvidu pri Planini, bilo je to 31. avgusta, so predsedniku Titu poslali pozdravno pismo, ki je bilo tudi javno prebrano, v katerem so poročali o svojem opravljenem delu in da so na-

pravili 3 kilometre ceste. To pa ni res, saj so v rešnici naredili ceste — ceste, ki je tudi v slabem vremenu normalno prevozna — samo en dober kilometer. To je komaj tretjina poti med Cirkušem in Bistrico. Vse to pa bi še bilo znosno, če bi naredili vsaj traso do Bistricice. Tako bi vsaj v lepem vremenu lahko prišli avtomobil do vasi. Samo en grič bi bilo treba razstreliti in trasa bi bila zagotovljena ter odprta. Prišli so s kompresorjem, navrtali in spustili del hriba v zrak. Buldožer je po čistil in odrinil kamenje. Se enkrat bi morali streljati, toda kompresorja ni bilo od nikoder in sedaj samo ta ovira preprečuje promet do vasi v lepem vremenu, seveda. Na sestankih za cesto so vedno poudarjali, da jo bodo letos naredili do Bistricice. Da je sedaj ni, niso krivi brigadirji in buldožeristi, ki so se pritoževali, da nimajo dela, pač pa je krivo vodstvo, saj dela sploh ni redno nadzoroval. Včasih tudi po tri tedne ni bilo nikogar, ki bi nadziral delo ali pa delovodje. Buldožeristi ter delavci so delali, kot so jim naročili delovodje in potem se ni treba čuditi, da so kar takole prenehali z delom.

Podobna stvar se dogaja pri regulaciji potoka Bistrice, 300 metrov pod vasjo Bistrica. Kmalu po zadnji vojni so vaščani sami naredili cesto med Bistrico in Ledinsko, pa tudi 4 mostove, ki so po 20 letih dotrajani in poškodovani zaradi težkih tovornjakov. Treba bi bilo napraviti nove, saj bodo naslednje leto delali še zadnji odsek Bistrica—Ledinska. Da bi se izognili gradnji dveh mostov, so prestavili potok ter ga skrajšali za en ovinek.

Z delom so začeli 10. julija letos, potok pa je šele čez dva meseca žubo-

rel po novi strugi, ki je dolga 200 metrov. Vodno podjetje iz Celja je reklo, da bo na traso navozilo peska ter povežalo staro cesto. To naj bi bila zasilna cesta preko zime. Domačin, ki ima tovarnjak, je vozil gramoz, pa so mu že po peti vožnji rekli, da ni denarja. Prenehal je voziti in začelo se je tisto, česar smo se najbolj bali. Dva dni je deževalo in cesta je ostala nepovezana. Z avtomobili se ne da priti do Bistricice in le traktorji gazi po skoraj pol metra globokem blatu. Tudi peš se tod ne da hoditi in treba je narediti velik ovinek čez Straško gorco. Najbolj to občutijo šoloobvezni otroci, ki hodijo v šolo v Lesično. Učenci višjih razredov to že nekako zmorejo. Ne zmorejo pa učenci 1. in 2. razreda, ki imajo popoldanski pouk in pridejo domov skoraj ponoči.

Kdo je tega kriv? Zakaj ni povezane ceste? Taka in podobna vprašanja si zastavljamo prebivalci Bistricice, na katera nam ne odgovorijo nihče. Tolikokrat so obljubili, da bodo z regulacijo do jeseni gotovi. Sedaj pa dežuje in je promet do vasi nemogoč. Sicer še delajo, vendar se v slabem vremenu, blatu in globoki vodi ne da veliko narediti. Tak položaj, kakršen je zdaj, bo najbrž ostal do pomladi.

Tretja stvar, ki je za vas ravno tako neprijetna, pa je porušeni vaški most. 26. februarja 1974 je tovornjak poln hlodov zapeljal čez most, ki se je pod težo zrušil, čeprav je imel dve železni traverzi. Prikazale so se komisije in ocenjevale škodo, pa tudi gozdno podjetje je obljubilo, da bo napravilo nov most. Za prvo uporabo smo čez potok položili dva trama, ki ju za hojo uporabljajo le otroci. Starejši ljudje pa zaradi vrtoglavičev ter, enako tudi živina,

morajo kar čez potok. To je posebno neprimerno za kmete, ki spravljajo poljske pridelke z druge strani. Kadar pa voda narašča, sta dva dela vasi odrezana med seboj. Edine poti — mostu ni, ob nistali vodi ter po spolzki brvi pa najbrž ne bo nihče lovil ravnotežja. Minilo je že sedem mesecev, mostu pa še vedno ni. Dovolj je bilo lepega vremena in gozdno podjetje bi lahko vozilo material, še preden so začeli z regulacijo. Sedaj, ko pa ni povezave med staro cesto, ga ne more narediti, če tudi bi hotelo.

Koliko se piše o zaostalosti in revščini na Kozjanskem ter da se treba prebivalcem tega nerazvitega območja pomagati! Ni ostalo samo pri besedah. Brigadirji so slišali klic Kozjancev in so jim priskočila na pomoč še druga podjetja. Vendar ima vse svojo mero. Tako smo ostali v dolini zaprti z obeh strani. Tudi most je porušen. Le obljublajo, da bodo naredili. Se pa ve, da se samo od obljub ne da živeti!

Prizadeti vaščani

NAŠI DVOJČICI

Se še morda spominjate leta 1970, ko ste izbirali najbolj podobne dvojčke? Tudi midve Lotka in Zlatka sva sodelovali in tisti dan nama je ostal v lepem spominu.

Danes pa imava midve svojega konjička in vas prosiva za pomoč. Zbirava namreč značke. Videli sva že, kako lepa je značka Novega tednika, zato če vam je mogoče, da nam jo željo izpolnite, bi vas prosili zanjo. Če nama to željo izpolnite, hočeva postati naročnik vašega lista. Pa še eno željo imava. Naša mama bi rada vedela, koliko stane smrtnica v vašem listu. Ali je res tako drago? Slišala je, da približno 200 tisoč starih din.

Lotti Blatnik

Odgovor: Vajini želji bo ustrezno. Pobrskati bomo v redakciji in ni ga zlomka, da ne bi za vaju našli še kakšno značko. Glede smrtnice je pa takole. Večja je, več stane. En kvadratni centimeter v stolpcu pri nas stane 30 din. Smrtnica s površino na primer 5 krat 4 cm bo stala 600 din. Tako je to. Ni tako drago, ko je slišala vaša mama.

SAMI RUŠILI

Toliko se piše o pomoči po potresu na Kozjanskem, da moram še jaz nekaj povedati.

Res je, da je škoda precejšnja in da so nekateri res potrebni pomoči. Toda samo nekateri! Veliko je takšnih stavb, ki so bile že prej napol podrte. Zdaj pa je vsega skriv potres. Komisije bi mogle razlikovati, kaj je staro in kaj so nove razpoke. So pa tudi takšni, ki jih potres ni prizadel, temveč so sami s krampi rušili, samo da je bila škoda videti čim večja, ko je prišla komisija. Tako se je zgodilo tudi v okolici Vetrca. Zdaj bi na račun potresa vsi radi imeli nove hiše. In še drugi primer. V cerkvi Olinje so si omislili letos nove zvonove. Seveda, dragi farani naj bi za to prispevali. Tako so nekateri dali po sto, dve sto in tudi do pet sto starih tisočakov. Ko je prišel potres, bi pa vsi radi pomoči od drugod. Mislim, da takšni, ki lahko tako razpolagajo z denarjem, niso nove pomoči potrebni. Ali imam prav?

Odgovor: Osebo zaupam komisijam, ki so opravile preglede poškodovanih stavb. Kar zadeva nove zvonove, pa mislim, da bi bili lahko v cerkvi toliko preudarni in ne bi zbirali prispevkov v sedanjem položaju, ko je del občanov zaradi potreba zelo prizadet.

ZGORNJA SAVINJSKA DOLINA:

5

30 LET OSVOBODITVE

PIŠE: FRANJO FIJAVŽ

Le dobre pol ure po Ateninem odhodu je res prišla nemška patrulja. Napravila je tako natančno preiskavo, da bi jim še miš ne ušla. Na skednju so premetali vso slamo in seno, na sušilnici so prehodili in pretlačili za pest debelo plast hmelja, čeprav je bilo jasno, da se tam ni bilo mogoče skriti. Šli so tudi v svinjak in premetali kup listja, pod katerim je še pred slabo uro ležala Atena.

Kovačevi so še marsikaj doživeli. Toda 15. septembra 1943 so jim po preiskavi hiše in strahovanju odpeljali očeta družine v Stari pisker, za tem v mariborske zapore in potem v koncentracijsko taborišče, od koder se je vrnil šele po končani vojni.

Praznik Matilda, doma v Lokah pri Mozirju, je skozi vsa vojna leta pomagala partizanom, enako poštvovalni so bili Cesarjevi v Mozirju. Marija Cesar, vdova po kiparju, je že v jeseni 1941 skupaj z Marijo Goričar, študentko, nosila hrano in toplo perilo ter sanitetni material partizanom do Vodovnika na Dobrovlje, a tudi v njeno hišo v trg so v tistem času prišli od časa do časa Božo Mravljak in drugi. Po svojem sodelovanju je poznana družina Čilenšek vse od začetka delovanja aktivistov in partizanov v tej okolici do osvoboditve. Hčerka Marja, ki je začela prva v družini sodelovati z OF, je imela zveze s Pahor Francem-Dušanom, Božom Mravljakom, Radom Zakonjškom, končala pa je svoje mlado življenje v 19. letu starosti. Skupno z mladinko Brezovnik Angelo je bila 18. decembra 1944 zadolžena, da pogleda v Rovte in ugotovi, do kod so prodrli nemški vojaki, kje imajo položaje in koliko jih je. V tistih dneh so namreč velike oborožene okupatorjeve sile začasno preplavile Zg. Savinjsko dolino. Ob tej, njuni zadnji nalogi, sta obe mladinki padli v zasedo in bili pokošeni s točo krogel. Takrat so se jale strojnice smrt v Rovtah nad Veclovnikovo kmetijo. Angelin oče je bil ob tej priliki ranjen in so ga Nemci zajeli, odvedli v Pusto polje in tam pokončali. Marjin oče sta tri dni po njeni smrti zvičajno ujeli in ga kasneje, 12. februarja 1945, leta med drugimi stotimi talci obesili na Frankolovem.

Še bo treba s svinčnikom in papirjem do starejših občanov v Mozirju in okolici. Koliko pomembnih dogodkov, ki bi izpričali težka, a tudi marsikaka lepa

Zborovanje aktivistov celjsko-savinjskega okrožja v Smartnem v Rožni dolini 1973.

doživetja, še ni opisanih. Mogoče zaradi svoje skromnosti ali še vedno neprebolene žalosti za preminulimi svojci še doslej niso izpovedali vsega ali pa zelo malo od tega, kar jim je v vojnem času napolnjevalo njihova srca z veseljem in žalostjo.

Iz Mozirja je bilo ustreljenih 10 moških in 2 ženski, eden je bil obešen, eden zaklan. V koncentracijska taborišča je bilo odvodenih devet oseb, kjer je ena preminula. Izseljenih je bilo 36 moških, 32 žena in 8 otrok. Ugotovljeno so še druge žrtve. Doma ubite so bile 4 ženske in 1 otrok. Iz tega področja so se nekatere mladinke vključile tudi v partizanske enote. Padlo je šest partizank in večje število partizanov.

Šmihel je dal svoj krvni delež v velikem številu padlih borcev, ki so se borili na domačih tleh, na Gorenjskem, Koroškem in Dolenjskem. Ustreljenih talcev je bilo 11, interniranih šest žena in deset otrok, od katerih se tri matere in en otrok niso več vrnili med svoje domače. V zaporih je bilo 15 ljudi, ki so se po prestanih mukah vrnili domov.

Spomenika, ki sta postavljena v spomin padlim žrtvam v Mozirju in Šmihelu, povesta, da je imelo Mozirje 121 padlih borcev, talcev in žrtev okupatorjevega nasilja in Šmihel nad Mozirjem 27.

OB 30-LETNICI DRUŠTVA
NOVINARJEV SLOVENIJE

VABIMO

vse udeležence I. novinarske konference v Metliki, udeležence ustanovnega občnega zbora Slovenskega časnikarskega društva v Črnomlju, udeležence novinarskih tečajev med NOV, vojne dopisnike, dopisnike s terena in uredništve partizanskih glasil ter vse delegate iz aktivov Društva novinarjev Slovenije. Pridite na izredni občni zbor Društva novinarjev Slovenije, ki bo v soboto, 19. oktobra 1974, ob 9. uri v kulturnem domu v Črnomlju! Ker nimamo popolnih naslovov, ne bo osebnih vabil.

ZAHVALA

V sredo, 25. 9. sem poslušal oddajo Radia Celje ob njegovi 20-letnici. Zahvaljujem se Neli Eržišnik za prijetne posnetke. Prav tako se zahvaljujem za prijeten izlet v jamo Pekel v Savinjski dolini. Nikoli ga ne bom pozabil. Predvsem pa ne vseled družbe v gostilni Plevčak in tovariša s harmoniko, ki je tako lepo igral. Tudi na časopise ne bom pozabil. V reviji Stop je lepo orisana pot celjskega radia in Novega tednika. Dovolj pohvale — sedaj pa k stvari! Želim si namreč še veliko srečanj z ljudmi z radia Celje in Novega tednika. Lepo pozdravljam vse, posebno pa glavne urednika in novinarja Milana Senčarja, ki ju vabim na obisk.

Milan Mirnik,
Celje

ŠEŠERKA
JE ZMAGALA

Pri nas redimo tudi koši. Imamo šešerko, to je mala putka, ki je zelo bojevit.

Nekega lepega sončnega popoldneva je šešerka vodila svoja piščeta, ko je iz bližnjega gozda prišla lisica. Tatica je hotela porabiti piščeta. Mati šešerka pa se je začela boriti za svoj naraščaj. Vreščala je in se zaganjala v sovražnico. To je slišal naš zvesti pes Tiger, ji priskočil na pomoč in lisico odgnal v gozdove. Prestašil jo je tako, da še do danes ni prišla več na obisk.

Psa smo pohvalili in bili veseli, da je naša šešerka tako huda in bojevit.

T. B.

ZK O RELIGIJI

Ko sem prebrala zapis ZK o religiji, sem se tudi jaz odločila, da vam posredujem nekaj svojih misli.

Že dolgo me muči namreč skrb, da se ZK premalo zanima za nas, preproste ljudi. Nisem verna in tudi ne član ZK, občasno pa, da ste malo pozabili na nas. Naš kraj ni ravno majhen, zato smo tudi občani različnega mišljenja. Resnično me skrbi in tudi nekatere druge občane, kako bo z nami, ko bo prišla naša poslednja ura.

Govori se, da je cerkev ločena od države. Zakaj pa nimate potem po vseh matičnih uradih določene ljudi, ki bi opravili civilni pogrebni ceremonij? Kam naj se obrne občan, ki ni veren? Občine ali krajevna skupnost nima svojega mrliškega voza ali avta. Zakaj je tako? Boste morda rekli, da ni denarja. Vedite, da to ni opravičilo. Poznam veliko članov ZK, ki sami pošiljajo svoje otroke k verski vzgoji, ker se še ne ve, kaj pride. Morda je res, da jih je mnogo vlačurjenih samo zaradi dobrega položaja. Takšni ljudje se potem ne brigajo za naše interese.

Pa oprostite! Posredovala sem svoje mišljenje in prosim, da razmislite še vi ter v zvezi s tem tudi začnete ukrepati.

Odgovor: Imate prav. Zato so v nekaterih občinah že začeli s pripravo pri civilnih pogrebi. Kar ste napisali o skrbi ZK za preproste ljudi, se morava domeniti samo o enem — vloga ZK je zelo široka in vse, kar načrtuje ZK, sprejema stališča in se bori za njihovo uresničitev, vse to je namenjeno nam, ljudem. Vsakomur. Res pa je, da v našem prehitrem življenju pozabljamo na majhne probleme posameznika. Ne človeka. To velja tako za ZK, a še posebej za družbene organizacije na terenu in v DO, da prepustimo bolne ljudi

njihovim skrbem. Soglašam, da moramo to menjati.

NE PRIHAJA
PREPOZNO

Kot naročnik NT in redni bralec se vam prvič oglašam in vam želim še vnaprej obilo uspeha pri urejevanju tega našega časopisa. Moram reči, da mi je zelo všeč, vendar ga dobimo po teden dni kasneje, kot bi bilo treba. Namesto v četrtek nam ga poštar na Frankolovem prinese v torek. Prav zato se vam tudi oglašam z željo, da bi tudi mi na Kamni gori želeli časopis v četrtek. Razumem, da ima poštar veliko dela, vendar naj nam nosi časopis v četrtek in ne v torek. Prosim, če bi ga opozorili vi iz uredništva, naše opozorjanje ne pomaga nič.

Tovariško vas pozdravlja naročnik z željo, da bo to čim prej rešeno.

Odgovor: Se že odpravljam na pošto, da se dokončno dogovorimo, kaj je z dostavo NT.

MOJ KRAJ

Živim na vasi in to je imelo nekaj določene prednosti, ki sčasoma izginejo. Ime vasi ni pomembno, saj je takšnih predelov še veliko ne le v laški občini, ampak povsod po Sloveniji.

Naša vas je dolga kakšnih deset kilometrov in se verjetno ravno zaradi svoje dolžine deli na zgornjo in spodnjo. Vmes je delavsko naselje. Gledan s ptičje perspektive je moj kraj videti na vso moč romantičen in prijeten. Ozko dolino po vsej dolžini obdajajo visoki hribi, po njej pa se vije ta potok in lepa bela cesta. Ta cesta je delno že spremenila barvo v sivo, saj so v dveh etapah končno le uspeli asfaltirati tri kilometre make-

dama. Ostali del še čakajo, da dobi novo odejo, po kateri bo varnejše vozilo desetine avtomobilov, ki tudi pri nas kažejo na občutno povečanje življenjskega standarda. Seveda so samoprispevek za asfalt pobrali že zdavnaj, gradnjo pa previdno odlagajo. Sicer pa so vaščani na težke denarce že tako pozabili in se sprijaznili z dejstvom, da si bodo še nekaj let lomili pete na ogromnem kamenju, ki ga nekateri imenujejo tudi pesek in s katerim nas vsake toliko časa razveselijo, ko ga radodarno nasujejo po cesti. Sicer pa imajo tudi globoke kotanje na cestah svojo prednost, saj lahko avtomobilisti odlično trenirajo vožnjo, ob dežju pa zastoj operejo pešce.

Včasih je bila naša vasica simbol miru in čistega zraka. Nenadoma se je začelo sušiti, da bo do zaprli rudnik, ki je bil do tedaj skoraj glavni vir dohodkov. Da bi rešili problem zaposlenosti, so na hitro roko zgradili novo tovarno, ki se je hitro širila. Vmes je enkrat pogorela, zrasla in razširila se je pa le. In nenadoma so vrli laščani ugotovili, da bi lahko ta prijetna dolinica postala industrijski center. Začele so rasti nove obratne hale in industrija se je selila. S seboj so prinesli tudi vse mogoče vrste arom, ki so se širile po dolini in dražile nosove prebivalcev. Ljudje so zmaljevali z glavami, odgovorni pa so objasnjevali, da bo naša dolina nekoč še pomemben kraj. To je lahko verjeti, po sebi je upoštevamo, da so za novogradnje rezervirali velike površine, ki dajejo trenutno še velike količine kvalitetnih pridelkov.

Pri nas skrbimo tudi za namensko varčevanje. K temu je pripomoglo eno izmed podjetij, ki je

v glavno dvorano Sindikalnega doma, ki so ga — mimogrede — zgradili udarniško, uskladiščilo svoje izdelke. V tej isti dvorani so bile včasih kulturne prireditve in veselice. Seveda pa ljudje lahko dosti prihranijo, če ne zapravljajo po veseljah, posebno če pomislijo na tanko plačilo kuverte, ki jih že nekaj časa zapovrstjo pozdravlja vsakega petnajstega. Mladina pa se tako veliko bolje počuti v Laškem, že zato, ker imajo tu vsaj dostojne gostilne; kar se vsekakor ne more trdit za edino pravo gostilno pri nas, ki bi ji bil nujen potreben sanitarni inspektor.

Sicer pa vse to ni važno. Pomembno je to, da se industrializiramo. Ne koč bomo pomemben kraj, ki bo hvaležno vdihaval aromatiziran zrak. In zopet bomo prihranili denar, saj nam ne bo treba kupovati dragih sprayev s pomočjo katerih si skušamo odšaviti zrak. To še bo življenje!

Jožica Selč

ODGOVOR: Upam, da bodo bralci ugotovili, katero vasico misliš, saj imena nisi navedla.

»PRIJAZEN«
ŠOFER

Ob rednem prebiranju NT sem se spomnila na vas. Morda bi lahko objavili tole pismo.

Redno se vozim na relaciji Celje—Laško in obratno. Ker imam izmenično službo, se vozim en teden dopoldne in en teden popoldne. Tako se vozim s popoldanske izmene z avtobusom na relaciji Celje—Hrastnik. Zvečer 9. oktobra sem zaradi brutalnosti šoferja Franca Dušiča ostala poleg avtobusa in bila prisiljena čakati naslednjega, ki pelje uro pozneje. Zanima me, če si šofer avtobusa lahko izbira pot

po obrazu, kdo se lahko pelje z njim in navsezadnje niti ni vedel, kam se peljem. Z novim predpisom, ki se je uveljavil pri prevozu potnikov, da sme sprevodnik sprejeti le toliko potnikov, kolikor je sedežev v avtobusu in imajo prednost potniki, ki so vezani na to relacijo, se pojavljajo drugačni problemi. Znano je, da se potniki večkrat pritožujejo nad uslužbenci javnega prometa in to po mojem upravičeno.

Ko je avtobus pripeljal na postajo, so vstopili potniki iz Hrastnika, za njimi pa Laščani. Avtobus se je polnil in sprevodnik je zaklical: »Stirje so še prosti!« Pred mano sta stala na stopnicah dva fanta in šla naprej. Ko sem hotela še jaz, ki sem bila tretja, me je šofer porinil z roko nazaj, rekoč, da se jaz ne vozim redno z njim in dejal lepi blondinki za mano: »Izvolite, gospodična!« Od ogorčenja nisem prišla do besede in tako ostala na postaji.

Sprašujem se, če ni moj denar toliko vreden, kakor denar koga drugega. Morda se meni kot gospodinji in materi manj mudi domov k družini? Sploh pa, kaj si morem, če nisem tako privlačna kot tista lepa gospodična.

Rezika Skorjanc,
Debro

ZDRAVNIŠKI RECEPT

»Doktor, ali lahko uživam kumare? Kako pripravljene so najprimernejše za zdravo prehrano?«

»Kumare olupite, naribate v lističe, nasolite, pustite da oddajo vodo, ožmete, dodate kis in olje, popoprate, odprete okno in jih s krožnikom vržete ven.«

SODNIKOVE BELEŽKE

PIŠE: 4
LUDVIK VIDMAR

V to skupino štejemo tudi priložnostne voznike. To so vozniki, ki vozijo le v letnem času, od spomladi in jeseni in se to navadno le ob koncu tedna. Pri takšnem vozniku sta nezkušenost in neznanje trajno prisotna, posebej, če ima voznik krajši vozniki staž. Vozniške izkušnje bi se morale graditi kot stavba na temeljih in vedno znova dograjevati.

Nabirajo jih v vedno vnovičnih življenjskih situacijah, sličnih in podobnih. Priložnostni vozniki imajo redkejšo priložnost, da pridejo v slične življenjske situacije. Zato imajo v takšnih vozniki situacijah manj podlage, na katero bi oprli svoje ukrepanje in zato včasih tudi igrajo na srečo. Ta jih lahko včasih izda, vendar z vzporednim faktorjem, ki se dodatno pojavi, situacije težko izvozijo. Takšen pospeševalni faktor je lahko pri teh voznikih npr. alkohol, vremensko neustrezno vozišče ali cesta in podobno. Nimamo sicer evidence o teh voznikih, vendar bi morala ravno njim biti namenjena posebna dodatna vzgoja in poučevanje.

Utrujenost je poseben faktor, ki ga težko ugotovimo. Lahko ga domnevamo marsikdaj pri nesrečah tovornjakov in tujcev, ki peljejo preko Jugoslavije v vzhodne države. Ta faktor je nevaren posebno v nočnih in v jutranjih urah. Vozniki navadno pravilno ocenjujejo svoje ustrezne sposobnosti. Na tem področju je k preprečevanju pripomogla tudi ureditev varstva pri delu, kar se naša predvsem na poklicne voznike, ker jih ne tira več v dolge in naporne vožnje.

V naši praksi smo obravnavali primer, ko se je voznik, in sicer nepoklicni, z osebnim avtom vračal domov iz Madžarske. V vozilu je bil sam, na vožnjo je odšel zgodaj zjutraj in je vozil morda 4 ure, med tem časom je imel zajtrk in pavzo. Na ravni cesti je zapeljal na levo, v nasproti vozeči avto. Voznik ni vedel, ali je zadremal ali ne. Lahko bi torej domnevali prisotnost kakšne bolezni, zato smo pritegnili ekipo izvedencev. Ti so izključili vse ostale morebitne dejavnike in je tako ostal prisoten edino ta — utrujenost ali bolje rečeno krajša dekoncentracija in duševna odsotnost.

Alkohol je v prometu tisti faktor, ki povzroča menda več razprav kot nesreč.

Ni daleč tega nazaj, ko je tekla burna polemika glede vprašanja, ali naj v zakonu ostane 0,5 promile alkohola ali ne.

Nekateri so menili, da je bilo vprašanje postavljeno preveč čustveno, nekateri člani republiškega sveta za preventivno in varnost v prometu so bili osebno užaljeni. Po drugi strani so posamezni prijatelji zlahtne kapljice to občutili kot poseg v svoje osebne svobode in pri tem očitno pomešali pravico vožnje z dolžnostjo do treznosti itd. Zdaleč več je bilo takšnih ali drugačnih podporn in je tudi takratni poslanec ing. Miran Mejak pri zvezni razpravi skušal to stališče podpreti. Kljub vsemu pa je skupščina prejšnjega sosedice sprejela v bistvu prvotno določilo glede alkohola med vožnjo. Po drugi strani pa ni nihče nikdar povedal pravih razlogov za takšno stališče.

Vsemu navkljub pa se žal tudi vpliv alkohola na voznike v času te polemike ni spremenil. Ne bo odveč, če omenimo, da sicer stopnje alkohola različno delujejo, da pa je vsakršna količina, od največje do najmanjše, lahko usodna. Največji nesmišelj pa je, da v teoriji govorimo o navadnih, običajnih reakcijah na alkohol, da pa je to v življenju drugače. Ni enakih organizmov in ogromna večina voznikov ne more vedeti, kdaj bo pri pitju dosegla kritično mejo — 0,5 prom, ali tisto, ki jo zakon predvideva kot nesposobnost za vožnjo. Prehod alkohola v kri pa je po drugi strani pogojen z vrsto faktorjev. Bil sem navzoč pri preizkusu, ko je bilo v krvi preizkušene osebe namerjeno 0,28 prom. alkohola. Vse bi bilo v redu (teoretično predstavlja to okrog pol del vinjaka), če ne bi ta oseba zaradi potreb preizkusa spila 1,5 del vinjaka.

Tako tudi posled postopek za ugotavljanje alkohola v krvi ne bo nič cenejši in enostavnejši. Še naprej ga bomo merili in kot kaže, še vedno z odvzemom krvi in urina, čeprav razvitejše dežele poznajo že aparature, kjer ga je moč meriti z izdihanim zrakom. Seveda niso te aparature alkokestri, pri katerih izdihani zrak prikaže samo, da je alkohol

prisoten, ne pokaže pa, kakšna je njegova količina.

Po kazensko-pravni plati pa bo treba tudi še v bodoče dokazovati, da je alkohol toliko bistveno vplival na voznikovo ravnanje, da mu je to mogoče pripisati v krivdo.

Obravnavali smo primer, ko je voznik pripeljal po ravni cesti. Otroka je zagledal dovolj daleč pred sabo, stal je ob cesti. Potem se je otrok napotil čez cesto, voznik je zaviral, vendar ga je zadel. Z analizo je bilo ugotovljeno, da je v času nesreče imel preko 0,5 prom. alkohola v krvi. Izvedenec je razložil, da je bil voznik v tistem stanju alkoholiziranosti, ko precenjuje svoje možnosti in sposobnosti.

Ugotovljeno je bilo, da je napačno ocenjeval prometno situacijo. Verjetno bi v nealkoholiziranem stanju predvidel, da bo otrok šel čez cesto ali pa vsaj računl s to možnostjo.

To je le en primer, kjer se nam javlja alkohol kot vplivni faktor. Vsi ti primeri so po svoje tragični: smrt mlade zdravnice in matere dveh otrok, ko je zavozil varjo tujec; oče, ki se je z družino vračal domov s kopanja ter je zapeljal s ceste in izgubil 10-letnega sina; dva mrtva vojaka, ko se je za volan vsedel vinjen podoficer — in vrsta drugih, ko je bilo treba s suhoparno pravniško logiko ugotavljati samo dejstva. Poleg znanstvenih resnic so tudi te tragedije naši argumenti, ki pa kot kaže še vedno ne morejo dobiti prave teže.

Druga oblika teh nesreč, v katerih ugotovimo prevladujočo vlogo alkohola, je takšna, kjer ni sode in kjer si je »krivec« sodil sam. Tu namreč že pri ogledih ugotovimo, da ne bo možen poznejši postopek, ker je tisti, ki je dejansko povzročitelj dogodka, tudi sam izgubil življenje. Smrti, izzvane z alkoholom, ne izbirajo in tako imamo različne žrtve: stari, mladi, otroci, starčki; matere, vozniki, pešci. Za neko obdobje nazaj smo ugotavljali neko čudno okoliščino, ko so namreč širom po okrožju izgubljali življenje pri prometnih nesrečah vaški pijančki in izgubljeni kot v neki nenavadni naravni selekciji.

ZK O VZGOJI IN IZOBRAŽEVANJU

SREDNJE ŠOLE SO PASTOREK

Celjski komunisti so razgrnili na V. seji občinske konference ZK zajeten seznam usmerjenega izobraževanja. V najtežjem položaju so srednje šole in dijaški domovi.

Na občinski konferenci ZK v Celju so prejšnji teden v osrednjem delu dnevnega reda govorili o uresničevanju stališč CK ZKS in skupščinske resolucije o idejni usmerjenosti vzgoje in izobraževanja. Iz tehtne in obsežne razprave bomo v Novem tedniku objavili povzetke tistih razpravljavcev, ki so zelo celovito prikazali konferenci nekatere najaktualnejše probleme usmerjanja izobraževanja.

Milena V. Stifterjeva, ravnateljica ekonomskega šolskega centra in članica CK ZKS, se je najprej ozrla na dokument Zasnova urbanizacije na Slovenskem, v katerem je Celju in celjskemu območju napovedan zelo hiter in bogat razvoj v prihodnjih petindvajsetih letih. »Ta prognoza možnosti«, je rekla Milena V. Stifterjeva, »apa ne sme najti Celja ne pripravljenega. Razvijale se bodo obstoječe in nastajale bodo nove organizacije združenega dela, moderne po opremljenosti in tehnologiji. Vse to pa bo mogoče le, če bodo na razpolago potrebni, sposobni kadri.«

Zal pa se dejstva, da šolstvo že je in da še bo vse bolj izreden gospodarski faktor, ki bo pospeševal ali pa zaviral družbeno gospodarski razvoj, ne zavedamo dovolj. Nato pa je Milena V. Stifterjeva dejala:

»Iz zbranih podatkov za šolsko leto 1974-75 se vidi, da so celjske srednje šole, ki so že po zakonitosti osredotočene v centru regije — resnično regijske. Vseh učencev v desetih srednjih šolah je 5.938, iz Celja jih je 1.789, iz drugih občin 4.149, kar je v odstotkih: iz celjske občine 30,2 odstotka, in iz drugih občin 69,8 odstotka.

V prvih razredih pa izkazuje letošnji vpis naslednje številke: vseh vpisanih — 2.072, od tega iz celjske občine 603, iz drugih občin 1.469, kar je v odstotkih: občina Celje 29,1 odstotek, iz drugih občin 70,9 odstotka. Velenjska gimnazija ima 228 učencev, rudarski šolski center Velenje pa 1.375.

Nastane vprašanje, kakšno vlogo in dolžnost ima do srednjih šol občina Celje in druge občine?

Celje — kot osrednji regijski center ob hitro razvijajočem se Velenju ima zagotovo iz svojega položaja in lastnega interesa svojstven položaj in nalogo. Nesporno je, da se vsi slovenski centri zavedajo tega, da je šolstvo v pokrajinskih središčih eden od nosilnih stebrov življenja in to zaradi vrste dejstev. Navedla bom le dva:

Po eni strani so učenci s šolami in starši pomemben faktor v blagovnem in ostalem potrošnem prometu, po drugi strani pa je to dragocen kadrovske rezervat za pokritje tekočih in perspektivnih potreb središča — konkretno Celja. Znano je, da se zaposlovanje strokovnih delavcev giblje povsem po drugih zakonitostih in da je kraj njihovega izhodiščnega doma drugotnega pomena.

Občine s šibkejšim gospodarskim potencialom imajo probleme z migracijo določenega dela svojih šolanih občanov v večja gospodarska središča. Središča se močno zavedajo pomena šolstva in se vsa po vrsti angažirajo za razvitost šolske mre-

že (Maribor, Kranj, Koper). Eni so učinkovitejši, drugi zamujajo. Res pa je, da se znatni del izsolane mladine vrača v domače občine. Če jim le-te nudijo možnost in perspektivo zaposlitve.

Občine, v katerih so srednje šole, morajo imeti do teh šol resnično aktiven odnos, skrb in iniciativo; občine, ki pa imajo svoje učence v teh šolah, pa si morajo z osrednjimi občinami podeliti skrb in materialno odgovornost za uspešno rast tega skupnega šolstva.

Srednje šole se zaenkrat za tekoče delo — za osnovno dejavnost financirajo iz Ljubljane — od izobraževalne skupnosti SR Slovenije — investicijsko vprašanje: velika popravila, novogradnje, razširitev pa sistemsko sploh niso urejene. Letos na primer ni niti enega dinarja v skladih RISK za investicije v srednjem šolstvu. Situacija je takšna, da se občina Celje, kolikor more in zmore, zlasti v zadnjih letih izdatnejše angažira na razvoju v Celju lociranega srednjega šolstva. Glede skrbi in rezultatov za usmerjeno šolstvo pa prednjači v naši regiji občina Velenje. Ostale občine, ki imajo veliko učencev v celjskih srednjih šolah, pa se s svojo skrbjo prvenstveno ustavijo le na ravni svojih osnovnih in predšolskih zavodov. Da bi se v ostalih občinah to preseglo, da bi začeli aktivno skrbeti za svoje učence v srednjih in višjih šolah — to je politična naloga medobčinskega sveta ZK in komitejev ter občinskih skupščin teh občin.

Do kraja leta morajo biti tudi za usmerjeno šolstvo urejene interesne skupnosti skladno z ustavnimi določili. Pa naj se financiranje v bodoče uredi ali po panogah ali po teritorialnem principu, skrb za razvoj usmerjenega šolstva bo ostajala na osrednjih občinah v regijah.

Politično in ekonomsko je nevedrsko, da na primer del celjskih občanov ne razume, da je mnogovrstnost šolstva v Celju vitalen interes Celja in da ni mogoče razumeti vprašanj, zakaj se je šolska zgradba dosedanje II. osnovne šole dodelila pedagoškemu šolskemu centru — to je skrajno provincialno in kratkovidno!

Položaj v vseh srednjih šolah je takšen, da delajo v dveh izmenah, kar je nenormalno! Srednje šole odklanjajo od 10 do 20 odstotkov absolventov osnovnih šol, ker ni zadostnih kapacitet. Sploh pa niso prostorsko pripravljene na postopno zmanjševanje osipa v osnovnih šolah. Srednješolski prostor ne dohiteva razširitev osnovnošolskega prostora! Od leta 1946 do vključno 1970 se je v Sloveniji zgradilo 183 novih centralnih osnovnih šol, 111 novih podružničnih šol — skupaj 294 novih osnovnošolskih objektov in le 91 novih srednjih šol (popis republiškega sekretariata za šolstvo leta 1971). To je problem občin in republike, tega razkoraka šole ne morejo rešiti.

Srednje šole dajejo vsako leto 30 odstotkov manj kadra, kot so potrebe gospodarstva in drugih dejavnosti.

Plan kadrov in potreba po določenih profilih strokovnih delavcev je zaenkrat še družbeno neznanka. Šole se ustnavljajo in razvijajo bolj po

občutku, po intuiciji, kot pa na podlagi vsaj okvirno spoznanih potreb po kadrih. Zato bolj razvijamo klasične smeri že vhojenega šolstva, nimamo pa smeri izobraževanja za kvartarna in terciarna ekonomska področja, ki nam jih je prinesel čas in naša vključevanja v mednarodno delitev dela (primer turistične smeri ESCI). Šolski centri so racionalne oblike, ker so fleksibilni, prilagodljivi in ekonomični. — Skrajen čas je, da se iz prevečkrat drago plačanega samohodnega liberalizma usmerimo k sodobnemu načrtovanju, kar bo tudi v šolstvu dalo trdnjše smeri raz-

voja. Danes se šestokrat vrtime v konfliktih med občinami zaradi ustanavljanja istovrstnih šol, namesto da bi ustanavljali tiste smeri šolanja, kar je resnično potrebno in dopolnjuje v regiji in slovenskem prostoru. Potrebno je odprto in pošteno ter zavezujoče medobčinsko dogovarjanje! Menim, da je nujno po opravljenih občinskih konferencah ZK na temo vzgoja in izobraževanje postaviti sintezo problema pred svet osmih občin in pred občinske skupščine in s poenotenimi stališči in dogovori stopiti pred republiške forumne z zahtevo, da se čim prej uredi sistem sre-

dnjega šolstva in določi regularen vir za potrebne investicije.

Iz statističnih podatkov je razvidno, da več učnih moči odhaja iz šol, kot pa jih na šole prihaja. Nespoštovanje samoupravnih dogovorov glede osebnih dohodkov v ostalih panogah nam zopet občutno odpira škarje v osebnih dohodkih enako kvalificiranih v šolah do tistih v gospodarstvu pa tudi v negospodarskih dejavnostih. Istočasno pa je družbena zahteva do šolstva velika, saj so nam znani sklepi X. kongresa ZKJ in VII. kongresa ZKS. Za izvedbo teh projektov je potreben resnično kvaliteten kader. Politične organizacije, zlasti ZK bi morala pomagati ustaviti fluktuacijo kadra iz šol in pomagati, da se izpolni kadrovska zasedba po šolah. Ta kadrovskega deficit je rezultat poznanih dejstev in je zlasti zaznaven v letošnjem letu ob uvedbi novega predmeta »samoupravljanje z osnovami marksizma« v srednje šole.

Neurejeno je tudi stanovanjsko vprašanje za potrebe naših srednjih šol. Tu so šole z lastnimi sredstvi ne-močne in bi bila puja družbena pomoč Celja, če želimo urediti kadrovskega zasedbo v naših srednjih šolah.

Vsebinska učinkovitost procesa, kvaliteta šolskega dela je v odgovornosti šolskih kolektivov. Tu je naloga nedeljiva! Šolski sistem je nujno čimprej reformirati, ker sedanji sistem resnično ne ustreza ravni našega družbeno-ekonomskega razvoja in zavira razvoj samoupravljanja v tej sferi, predvsem pa omejuje samoupravne pravice učencev. Samoupravljanje znotraj učiteljskih kolektivov ima svojo rast in je dožive-

lo občuten premik — za samoupravljanje učencev pa formalno-pravno pravice, državnosti, vloge in položaj opredeljeni, le mehanizem dejanskega funkcioniranja ni urejen. Samokritično moramo priznati, da je znotraj učiteljskih zborov premalo usmerjenega časa in prostora za poglobljanje v to ustavno obvezo in da organizacije ZK niso opravile svojih dolžnosti. Na drugi strani pa je tudi res, da pristojne šolske institucije na republiški ravni vključno s slovenskim pedagoškim inštitutom niso dovolj osredotočene na ta problem, saj bi bilo potrebno znanstveno obdelati to pomembno vprašanje. To je cela vrsta odprtih problemov, ki so potrebni znanstvene obdelave in poglobljenega ter domišljenega političnega dela.

V sklepnem delu razprave je Milena V. Stifterjeva opozorila na neurejeno poklicno in študijsko usmerjanje mladine in na disproporcije med družbeno-ekonomskimi potrebami in številom vpisanih na posamezne smeri študija. Kot nesprejemljiv ocenila previsok osip na visokih šolah in premajhen pritok diplomantov. Med poslenimi pride na 2,5 diplavca s srednjo izobrazbo 1 z višješolsko izobrazbo. Razmerje pa bi moralo biti 4-5 : 1. Tako nasprotje zlasti močnejše širjenje srednješolske mreže. Na koncu je dejala: »Nimamo izračunane vrednosti o zapravljenih in neučinkovitih letih študija. Koliko bi si prihranili, če bi bili pravočasno usmerjeni v produktivno ustvarjalno delo, na delovnem mestu, ki bi jih no sposobni zmogli.« Prihodnji položaj dijaških domov

ROGAŠKA SLATINA: ZDRAVSTVO BOLJŠE

Vsekakor je zdravstvo poleg šolstva bilo na Kozjanskem pa tudi v celotni šmarnski občini dolga leta skorajda nerešljiv problem. Položaj se je nekoliko popravil z adaptacijo Zdravstvenega doma v Kozjem in z zgraditvijo zdravstvenega doma v Šmarju pri Jelšah. Kljub temu ugotavljajo v šmarnski občini, da to še vedno ni tisto, kar si žele in kar bi dobro organizirana zdravstvena služba potrebovala. Precejšnjo vrzel v to vsekakor izredno pomembno službo je vnesel tudi potres, saj so nekateri zdravstveni objekti močno poškodovani, zlasti v Podčetrku in pa v Kozjem. Treba bo misliti na nove objekte.

V takšnih razmerah je izredno razveseljiva novica, da je končan zdravstveni dom v Rogaški Slatini, dom, ki so ga sicer gradili počasi, a je končno le pod streho. Izvajalec del na novem zdravstvenem domu v Rogaški Slatini, ki je bil kraju tako potreben kot hotel-ski objekti in najbrž še bolj, je bilo splošno gradbeno podjetje Rogaška Slatina, sredstva zanj pa so delno zbrali občani s samopriskevkom. Preostali del je dobila občinska skupščina iz drugih virov. Novi zdravstveni dom bo vezal na zdravstveno službo, ki bo prav gotovo kvalitetnejša, kot je bila doslej, okoli deset tisoč prebivalcev Rogaške Slatine in bližnje ter daljne okolice. Vrednost vseh del na novozgrajenem domu znaša 10 milijonov dinarjev.

Sobotnega slavlja ob otvoritvi zdravstvenega doma sta se med drugim udeležila tudi članica sveta federacije Vida Tomšičeva in podpredsednik republiškega izvršnega sveta Zvone Dragan.

MST

CELJE: PRIZNANJE ŠPORTNIM AKCIJAM

V soboto je bil v Celju na sedežu temeljne telesne kulture skupnosti in občinske ZTK Celje delovni sestanek odgovornih športnih delavcev s predsednikom IO TKS Slovenije Dagmarjem Susterjem. Pogovarjali so se predvsem o problemih financiranja telesne kulture, organiziranosti tega področja, realizaciji programa za leto 1974, o pristopu načrtovanja za prihodnje leto in izdelavi srednjeročnega programa.

Dagmar Suster je izrekel priznanje Celjanom za model organiziranosti telesne kulture v občini, ki ga je prevzela vrsta drugih občin v republiki ter izvirnim idejam o množičnih športno-rekreativnih akcijah, ki se širijo iz celjskega prostora na druga področja v Sloveniji. Ob tej priliki je dal vrsto koristnih pobud za racionalizacijo dela interesnih skupnosti, ki bi z združevanjem določenih služb lahko smotrnejše gospodarile, o potrebi dolgoročnega načrtovanja telesne kulture, ki odpira tej sferi širšo perspektivo in iz katere je potrebno nato pristopiti k izdelavi letnih tekočih programov, o množičnih akcijah v telesni kulturi, ki se niso zaživele v bazi in o potrebi spoštovanja družbenih dogovorov tudi na

področju telesne kulture, kjer je treba porabo uskladiti na osnovi programov dovoljene okvire, viške odobrenih prispevnih stnjah pa vrniti gospodarstvu. Franc Vitanc, predsednik skupščine TTKS Celje, je tej priliki podal širšo informacijo o stanju telesne kulture v celjski občini, kjer odgovorni delavci srečujejo — od vrsto težkih problem — od vrednotenja tega in membrnega področja do reševanja strokovnih in kadrijskih ter prostorskih vprašanj, ki trenutno zavirajo pešnejše delo na TTKS, občinski ZTK in v osnovni organizacijah. Glede finančnega dela dejavnosti v občini Celje pa velja omeniti, da je TTKS ob prispevnih stnjah 0,51 odstotka žetank rala črtati kar za 15 odstotkov minimalne programe novnih organizacij in da naj 8 odstotkov viška dela (po predvidevanjih) srstev v sklad za samoupravno interesno skupnost na tem področju ob sporazumu z gospodarstvom in družbeno političnih organizacij preliksklad za financiranje neobjektov pri Golovcu, ki do služili večjemu številu teresnih skupnosti in s velikemu številu občanov. K. J.

VOJAŠKE VAJE - KOKARJE 74

PIŠE DRAGO MEDVED

1

POZIV JE UKAZ

V zadnjih dneh letošnjega poletja, domala na pragu (deževne jeseni) so bile v Kokarjih vojaške vaje ene izmed inženirskih enot celjske garnizije, VP 4680, ki so jo sestavljali rezervisti. Prišli so iz različnih krajev. Ko so dobili poziv, so zapustili različna delovna mesta. Doma so pustili tudi svojo vsakdanjo obleko in se prelevili v vojake, pripravljene ta trenutek braniti vse tisto, za kar so se zaobljubili, še ko so služili redni vojaški rok.

Pričujoči reportažni zapisi so poskus orisa življenja in dela takšne enote, ki je samo ena izmed mnogih v našem obrambnem sistemu po vsej domovini.

Poziv pride po pošti in ne pozna šale. Lahko pride že jutri, če bi bilo potrebno zares. Takrat bi bili vsi izgovori in opravičila nemogoča, a prepričan sem, da tudi nepotrebna. Kadar je treba stopiti v vrsto obrambnega zidu, še bolezen zastane. Čisto nekeje v skritem kotičku človekove notranjosti se oglasi vest, sveta dolžnost in odločitev je kratka.

Tako so se fantje ravno v nedeljo, ko je sonce kar prijetno gredo po smrekah v sedežu celjskih tabornikov, zbirali iz vseh vetrov. Toda minili so časi, ko so prihajali s težkimi lesenimi kovčki. Zdaj so brneli avtomobili in že jih je čakal dobro pripravljen parkirni prostor in še zastražen je bil. Kar dober standard se je izkazal tisto nedeljo. Dobrišen travnik so v hipu pokrili železni konjički, v katerih se je pripeljala naša vojska.

Če pride človek v hotel, se najprej pobriga za sobo. No, v vojski to ni potrebno. Tam so drugi, ki poskrbijo za vojaka — rezervista. Nekateri so prišli še v svojih oblekah, ker, takrat, ko so jih dobili, so jim hlače še bile

prav, zdaj pa, ko je bilo treba iti na vajo, pa so doma pomerili in ugotovili, da manjka v pasu nekaj centimetrov blaga. A to ni nič hudega. Skladišča so polna, in hlače se že najdejo. Bilo pa je nekaj tudi takih, ki so prišli kot svatje. Kaj ne bi, saj je bila prejšnji dan sobota, pijače pri nas ne manjka in če je še harmonika svoje zapela, potem je resnično težko vstati zjutraj v nedeljo in hajd v »SMB«. Še sonce je vedno bolj pripekalo in nekatere glave so bile hudimano težke. Toda svež savinjski veter, kakšna strumna beseda in nekaj dobre volje, je pripomoglo k temu, da je bila vsa enota kmalu urejena, oblačena in vsak je stal pred ogradjem svojega šotora. Tega je bilo še le treba urediti. Vsak je prinesel s seboj šotorsko krilo in nekaj takih kril, spletenih skupaj, pomeni prav prijetno in varno streho, če zunaj muhasto dežuje. To pa se v Gornji Savinjski dolini kar rado zgodi. Pravijo, da sije sonce in že dežuje tudi. Ko je šotor postavljen, je treba urediti notranji dekor. Ta je dokaj preprost — spo-

daj na tleh so veje z listjem, na listju slama, preko slame odeja, na odeji pa sladki spalec po napornem delu. Vse

je preprosto in preračunano na tisto, kar je najhujše. Tudi smeja ni manjkalo, saj so prihajali nekateri z dolgimi lasmi in zalisci. Ko pa je prišel komandant, je bilo smeja konec. Ukazal je bil: tam je »brico«. Zalisci morajo stran, lasje pa na dolžino treh centimetrov. Joj, kako je pel električni strojček za striženje. Vtičnica je bila montirana kar na dolgi smreki. A tudi vrsta kandidatov za striženje se je naglo večala in tako so dobili na razpolago dva dni za striženje. Jutranji pregled ali smotra je pokazal, kako vestni so bili nekateri.

Največ prometa je bilo prvi dan in vse naslednje dni pri kantini. Kaj ne bi. V

nje se je dobilo hladno laško pivo, dnevi pa so bili topli. Obleke tudi. V vojski pa je znano, da je sestavljen iz samega gibanja. Kako bi potem še žeje ne bilo. Dan se je kmalu prevesil v prvi mrak in veselje se je v taboru kar stopnjevalo. Kakor da bi vsi vedeli, kaj jih čaka naslednje jutro, ko bo treba na znak trobente vstati ob pol peti uri in po jutranji telovadbi, goji do pusu, oditi na delo, učenje, skratka, izpolniti bo treba zastavljen načrt ki pa ni enostaven.

Kako težko je vstati. Zunaj je prav mraz, še siva megla se vleče po dolini. Skornji so trdi in mrzli. Na zbornem mestu je treba kar najhitre-

je. Vsak je na svojem mestu. Po zvočniku odmeva koračnica, pa pesem o Ivu Loli, pa spet koračnica. Nato komanda: Na desno! Obleka je že zložena. Od toplih teles se kar kadi. Spet komanda: Trčecim korakom napred marš! In že zacopotajo škornji v pesek, nato ob koruzi na travo in že se dolga kolona razprostire po livadah. Najprej se je treba dobro ogreti, da je telo pripravljeno za vaje jutranje telovadbe. Ko so vsi spet na zbornem mestu, se prično vaje, ki so točno preračunane za razgibavanje telesa. Vse gre lepo po šteju in po glasbi. Začel se je nov dan.

(Se nadaljuje)

Zaradi izrednega zanimanja za knjigo ZLATA PRAVILA ŽIVLJENJA, ki je bila z vsakim ponatisom razprodana, vam pripravljamo novo, obsežnejšo, boljšo in lepšo izdajo z enakim naslovom ZLATA PRAVILA ŽIVLJENJA.

ZLATA PRAVILA ŽIVLJENJA

ZLATA PRAVILA ŽIVLJENJA, to je izbor napotkov, modrosti in izrekov velikih mož sveta, ki so s svojimi razmišljanji skušali omogočiti človeštvu boljše in srečnejše življenje, človeku pa olajšati borbo za njegov danes in jutri in ga spodbujati za pošteno in resnicoljubno doživljanje sveta okrog sebe.

Knjiga bo priročnik za stare in mlade, polna napotkov za življenje, skritih misli in razmišljanj, ki so kdaj pa kdaj potrebni vsakomur. Velikih leksikonov ni vedno pri roki, zato bo knjiga dobrodošla novost na našem tržišču.

Vse to in še mnogo več boste našli v knjigi ZLATA PRAVILA ŽIVLJENJA.

Vsem, ki ZLATA PRAVILA ŽIVLJENJA že poznate v žepni izdaji, še posebej priporočamo novo, izboljšano veliko edicijo, ki ne bo samo dopolnilo prejšnji zbirki, ampak prepotrben življenjski pripomoček za vsakogar in ob vsaki priliki.

ZLATA PRAVILA SO PRIJATELJ, KI NIKOLI NE RAZOČARA!

Subskripcijska cena knjige v prednaročilu je 100.— din, cena v prosti prodaji bo znatno višja. Priporočamo, da knjigo naročite čimprej na naslov: Kulturni atelje Slovenije, p. p. 179, 61000 Ljubljana.

NAROČILNICA

Podpisani (ime in priimek)

natančen naslov

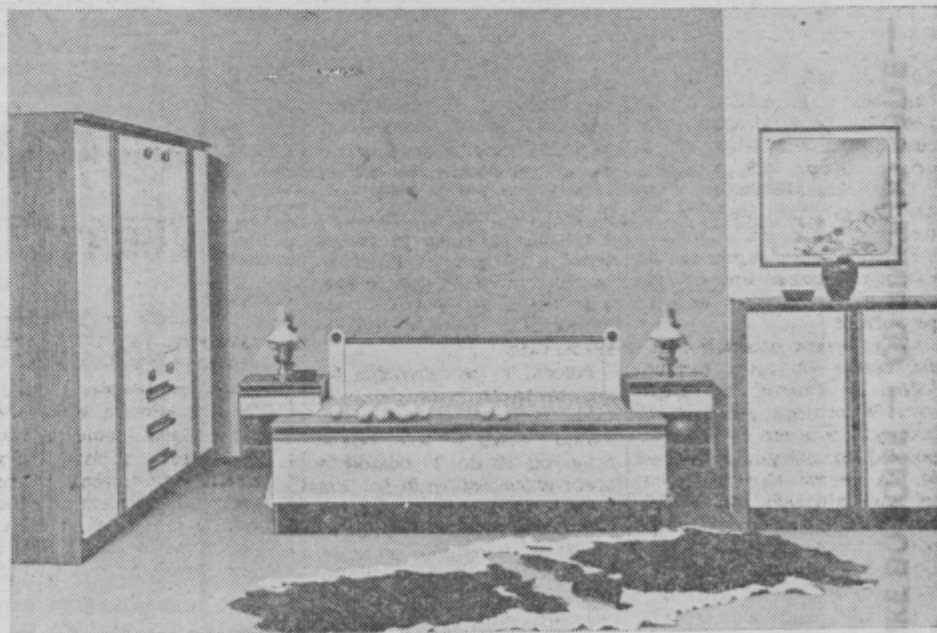
zaposlen pri

naročam obvezno ZLATA PRAVILA ŽIVLJENJA. Naročnino bom poravnal po povzetju.

Datum:

Podpis:

En ogled je vreden več kot 1000 besed...

SPALNICA »PETRA«

PRIVOŠČITE SI VELIKO UDOBJE NA MAJHNEM PROSTORU

Zadošča vam že 14 kvadratnih metrov, da si omislite eno izmed inačic spalnice PETRA: kombinacija furnirja tanganjika in belo obarvanih površin (na siki), vso v furnirju tanganjika ali pa v hrastovem furnirju. V petdelno omaro lahko shranite oblačila tudi veččlanska družina. Prostor za posteljnino ob vznožju postelje.

KREDIT DO 15.000 DINARJEV. OB NAKUPU Z DEVIZAMI 3-ODSTOTNI POPUST.

PETRO si lahko ogledate v naši prodajalni. Za dodatne informacije pišite na naslov: Lesnina, SJEP, 61000 Ljubljana, Parmova 53.

lesnina
CELJE, ČUPRIJSKA 1

FOTOKRONIKA

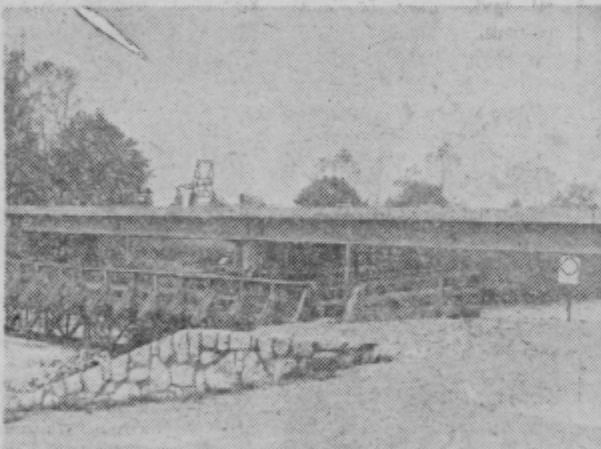

V ponedeljek je obiskala Celje 12-članska delegacija iz Zaječarja. V okviru turneje po slovenskih in hrvaških občinah se je delegacija pogovarjala o uveljavljanju ustave in o izkušnjah delegatskega sistema. V Celju so jih pozdravili predstavniki občinske skupščine, izvršnega sveta in družbenopolitičnih organizacij.

Foto: D. Medved

Po odkritju spominskega obeležja v obnovljeni ljubljanski dvorani je govoril direktor Keramične industrije Ljubljane Alojz Dijaci.

Tak je novi most čez Savinjo pri Latkovi vasi. Dolge mesece so se vozniki jezili zaradi neprijetnega obvoza, zamude časa, dolgih kolon. Se nekaj dni, pa bo tudi ta jeza mimo. Gradnja mostu je namreč tik pred zaključkom. Ko smo posneli tole fotografijo, so delavci mariborskega Gradisa na mostu že polagali asfaltno preprogo. Še kak dan torej.

(Foto: B. Stamejčič)

Bil je sejem. Tam srečaš vse mogoče. Ravno je deževalo, pa je bilo prijetno stopiti pod streho. Češina stojnica je bila najprijetnejši kraj. Topla kava. Pa nalepka Novi tednik in Radio Celje na električnem bojlerju. Ah, kako prijetno groje in sploh nas ne bo zeblo.

(Foto: Drago Medved)

NAŠ KRAJ

● CELJE: VABILO NA PLES

Plesna šola Celje tudi letos ni pozabila na svoje ljubljence. Organizirala bo začetni in nadaljevalni plesni tečaj, ki ga bo poučeval dipl. plesni mojster Ludvik Simončič iz Maribora. V programu so moderni standardni in latinsko-ameriški plesi. Plesni tečaj za začetnike je namenjen predvsem mladini, ki si želi plesne izobrazbe. Na tečaju se bodo udeleženci seznanili tudi z bontonom, z obnašanjem v družbi ter v javnih in kulturnih ustanovah. Začetni tečaj bo trajal vse tja do februarja, ko se bo pričel nadaljevalni tečaj. Po njem pa Plesna šola Celje pripravlja presenečenje. Letos prvič. Za vse svoje ljubljence. PLES KOT SPORT v moderni obliki. Le-tega naj bi začeli razvijati tudi v Celju, seveda, če bodo za to dali pogoji, prostora in finančna sredstva.

Plesna šola bo tudi letos namenila veliko pozornosti vaški in kmečki mladini, saj so v lanskem letu, in še prav posebno v začetku letošnjega dosegli lepe uspehe. Seveda šola želi, da nadaljuje z organizacijo plesnih tečajev po osnovnih šolah, kar je popolnoma pravilno. Mladi ljudje, ki imajo za to veselje, naj se že v rani mladosti spoznajo s to veščino in jo nato iz leta v leto vedno bolj izpopolnjujejo.

Prav tako si bo Plesna šola prizadevala, da tudi letos pripravi maturantske tečaje, ne samo za gimnazijce, temveč tudi za ostale maturante srednjih šol.

Na koncu naj zapišemo še to, da se bo redni pouk plesnih vaj začel v soboto, 26. t. m. ob 15.30 v veliki dvorani Narodnega doma v Celju. Vpišete se lahko od 16. t. m. dalje, v Gledališki ulici 2 — pritrilje, dnevno od 13. do 14. ure. Cena tečaja je 100,00 din. Vabljeni!

Darja GLANČNIK

● CELJE: BREZ ZLATE VRTNICE

Čeprav je letošnje tekmovanje v celjski občini za najlepše urejeno okolje, balkone in okna zajelo več ljubiteljev cvetja, je ocenjevanje ostalo brez zmagovalca. Komisija se tokrat zaradi izenačenosti in ker ni bilo posebnega dosežka, ni odločila za podelitev zlate vrtinice. Srebrni vrtinici pa sta prejeli družini dr. Zuntar iz Adamičeve 6 in Zanoškar iz ulice Dušana Pinžgarja. Bronaste vrtinice so dobili: Mara Vrhovec — Vilharjeva 8, Marička Skubic — Celestinova 4, družina Hliš — Cesta na Ostrožno 53, družina Rudel — Dobojska 48, Marica Mejak — Prekorje, družina Gražl — Prekorje, družina Tržan — Dobojska 11 in družina Golaj — Dobojska 9.

Zaključno prireditev je celjsko Olepševalno in turistično društvo povežalo s kvalitetnim umetniškim programom in nastopom Ladka Korošca, Marije Bitenc-Samčeve ter Zdenke Lukac.

● LJUBLJANA: PIONIRJI KOZJANSKEMU

Po potresu prizadetemu Kozjanskemu in šmarški občini se je odločila pomagati tudi znana slovenska revija Pionir, ki jo gotovo pozna sleherni osnovnošolček. Uredništvo te revije je v sodelovanju z Društvom novinarjev Slovenije, Zvezo združenj borcev NOB, republiškim koordinacijskim odborom za odpravo posledic potresa na Kozjanskem, Zavodom za šolstvo SRS, Zvezo socialistične mladine Slovenije, Temeljno izobraževalno skupnostjo Šmarje pri Jelšah in Zvezo prijateljev mladine Slovenije izdalo posebno številko Pionirja z naslovom Bela krajina 44.

Številka zajema spominske, reportažne in zgodovinske zapise o Beli krajini med NOB in danes ter hkrati podaja prerez novinarskega dela.

Čisti dobiček prodanih števk je namenjen izgradnji in obnovi porušeni šoli na Kozjanskem. V akcijo solidarnosti so vključeni vsi slovenski pionirji in mladinci ter nekatere delovne organizacije.

—mst—

● CELJE: VSE ZA OTROKE

Tudi letos je ob tednu otroka poseben koordinacijski odbor v Celju, ki ga sestavljajo predstavniki družbenih in interesnih skupnosti, sprejel obširen program dela z geslom posvajajmo prostor za otroka, razširjajmo družbeno organizirano vzgojo otrok z usposabljanjem družbenih delavcev zanje.

Pravkar poteka akcija zbiranja igračk, ki jih bo celjska občina podarila otrokom Kočevske. Širše naloge, ki naj bi jih realizirali do tedna otroka v prihodnjem letu, pa zajemajo skrb za kader za delo z otroki, delo s starši v zvezi s temami, ki jih šole ne obravnavajo in širjenje tiska, predvsem revije Otrok in družina. Tudi na prireditve z vzgojnimi in zabavnimi programom ne bodo pozabili. Odvijale se bodo skozi vse leto s temami »Otroci otrokom«, »Otroci odraslim« in »Odrasli otrokom«. Nosilci izvrševanja zastavljenih nalog bodo v krajevnih skupnostih Društva prijateljev mladine in sekcije za aktivnost žensk.

Program, ki so ga v celjski občini sprejeli na podlagi republiškega, še ni dokončno oblikovan, ker bodo pri tem odločala tudi sredstva in kadri za izvrševanje. Mislili in ideje so zanimive ter bogate in upajmo, da zaradi pomanjkanja sredstev ali drugih ovir naši najmlajši ne bodo prikrajšani za tisto, kar jim lahko in moramo nuditi.

D. P.

● VITANJE: BENCINSKA ČRPALKA

Pred kratkim so imeli člani sveta krajevne skupnosti Vitanje eno od svojih sej. Na njej so razpravljali tudi o programu dejavnosti za naslednje leto in se domenili, da bodo večino sredstev, ki se stekajo na račun krajevne skupnosti, namenili izgradnji nove bencinske črpalke. Ta je namreč v Vitaju nujno potrebna, kajti sedaj morajo vozniki motornih vozil, pa tudi vsi kmetje, ki imajo traktorje, kupovati bencin v Slovenskih Konjicah. Za zgraditev črpalke bo prispevala del sredstev krajevna skupnost, del pa Petrol iz lastnih investicijskih sredstev. Krajanje pa se boje, da se bo gradnja črpalke zavlekla še tja do sredine prihodnjega leta, saj imajo slabe izkušnje z republiškim sekretariatom za urbanizem, ki jim že od lanskega septembra »posilja« dovoljenje za gradnjo bencinske črpalke.

V krajevni skupnosti Vitanje so sprejeli nov statut že v mesecu juliju, ko so se zbrali krajanje na zboru volivcev. Bistvenih pripomb na osnutek statuta ni bilo, zato so besedilo osnutka statuta v celoti sprejeli. Krajanje so se še dogovorili, da bodo v uradu krajevne skupnosti stalno zaposlili tajnika, ki bo opravljal vse tekoče delo, ki pa ga v tako veliki krajevni skupnosti, kot je vitanjska, ni malo.

V naslednjih letih bodo skušali v krajevni skupnosti Vitanje asfaltirati tudi cesto, ki pelje iz Stranic v Vitanje. Upajo, da bodo v občini čimprej dogradili sistem financiranja krajevnih skupnosti, kajti samo s pomočjo gospodarskih delovnih organizacij bodo lahko uresničili svojo željo.

D. S.

● SLIVNICA: UREDITEV POKOPALIŠČA

Večkrat smo pisali o slivniškem pokopališču, kako je zapuščeno. Zdaj pa druga plat zvonja!

Mlajši na Slivnici so se spoznali z novo ustavo in delegatskim načinom volitev. Zato so izvolili v novi odbor za ureditev pokopališča od boljših najboljše: Joška Voga, Ludvika Tovornika, Ivana Potrato in Silva Kladnika. Novi odbor si je na prvem sestanku zadal konkretne naloge. Do Dneva mrtvih urediti živo mejo, posuti glavno pot, postaviti vrata na severni strani. Slivničani imajo zaupanje v novi odbor, saj so se imenovali že večkrat izkazali za dobro organizacijo in delom.

Odbor s tem člankom v NT prosi vse svojce grobov, da do Dneva mrtvih uredijo grobove svojih sorodnikov.

STANE KURNIK

IZ DELA

IZ DELA IZVR. SVETA

Celje UGODNA OCENA
Tokrat ugodne novice dveh največjih celjskih strojskih kolektivov — iz in cinkarne. Posredno pa hajajo z zadnje seje iz sveta celjske občinske skupščine. Na njej so reč med drugim obravnavali poročila o sanaciji v kolektivih. In zaključili.

Cinkarna zlasti v gl dosega tiste cilje, ki nakazuje sanacijski projekt. Zato ni naključje, da tako imenovano sanacijsko obdobje lahko končalo kot pred iztekom 1973.

Seveda bo o tem od občinske skupščine. Fizični obseg proizvodnje cinkarne poteka na ravni je bil določen za razsanacije 1971—75. Več proizvodnih zadožitev celo preseženih. Rekondicija obrata za proizvodnjo žveplene kisline se je pomanjkanja sredstev se se leto, sicer pa je počasnejša rast proizvodnje.

Tudi sanacija EMO normalna. In še več. Izsejajo prav tako boljše rezultate, kot so jih pred v sanacijskem programu cer pa bi sanacija poshitreje, če bi se ne sreč z nekaterimi problemi EMOCONTAINER.

Izvršni svet je tudi na nji seji obravnaval del poročila posebnega odbora povezovanje trgovine in izvoznice. V tem, ko je bil vsa prizadevanja za sno povezovanje, je obnašanje kolektiva trgga podjetja Center v danjih razgovorih okoli grafič.

Dije časa so se zadržale poročila o problematiki skupa turizma. Sicer izvršni svet naročil svoj misli za turizem in pivo, da na podlagi p in zaključkov razprave akcijski program in da hodnje vodi vse pobue tem področja terciarnega gospodarstva. Tu gre pred za nadaljnji razvoj gost dejavnosti v občini, zato določitev primerne investicij pri izgradnji tivnih gostinskih lokal ne nazadnje za uvelj kmečkega turizma.

VELIČAST SPREJEM

Vse je bilo več od kovanj. Tolikšna pri toplina... da je tež sati z besedami.

Vlak bratstva in enki je v petek zvečer iz Maribora in se ustavljal na skoraj večji postaji, da je svoje potnike — vse paj nekaj čez tisoč ne slovenskih izseljencev, umetniških skupin, delegacij — je imel pji postanek v Topčidi Beogradu. Višek in sprejem pa je bil v potratimski občini s Objemi, solze, veselje mini...

Tu je med drugim ril tudi sekretar o konference SZDL Celjan Volk, ki je primamim tople pozdravljia in drugih slovensčin.

V nedeljo dopoldne bila slavnostna seja o skupščine v Čupriji, ri so podelili več okti priznanj. Med dobitni odličja je bil tudi pre celjskega občinskega nega sveta Ivan Kraimenu celjske in ske delegacije pa je vil domačine in jim k 30 letnici osvoobne Zimšek, podpredeljske občinske skupne nedeljo pa je bila še ena slovesnost, ki trdila bratstvo in naših narodov. Tu namreč poročila Celjko Zavšek in domačidana Krstič.

Medtem ko je celjs gacija ostala v Ču druge odpotovali druge kraje, v drugitena mesta. Za vsa je veljala izredna pi in težnja po navezavših stikov.

RASLO VODOVJE

SPET VELIKA ŠKODA

lo vodovje je znova čilo velike skrbi in s ova pokazalo na neka- glave, ki bi jih morali aditi. S tem mislimo em na regulacijo ne- rek in potokov, ki danes zelo nevarni. l ljudi je danes še po- nezaščitenih pred to na- stihijo. Težko prizadeti tudi nekateri umetni objekti. Razumljivo je, e treba poslej tem ob- a in pa seveda regula- rek, ki jih bomo v oem članku omenili, itj več skrbi.

ocenitev škode, nasta- zadnjih poplavlh samo xno gospodarskih ob- in na rečnih struoah osemsto milijonov sta- inarjev. Neocenjena pa oca, ki je nastala v jstvu in v zasebnih go- rstvih. Ob Sotli v Zgor- in Spodnjem Obsote- bilo poplavljenih oko

li 600 ha zemljišč pretežno obdelovalne narave. V te komplekse pa je zajeto pred- vsem imensko in kumrov- ško polje, ki ju je poplava najhuje prizadela.

Svoje struge sta prestopili tudi rečici Bolska, Dreta in Paka ter še nekaj ostalih po- tokov, ki so poplaveli obež- na zemljišča.

Precejšnja škoda je nasta- la tudi v industriji zaradi po- plavljenih prostorov in izpa- da proizvodnje. Ogrožena so bila šentjurska podjetja LIP in ALPOS, močno prizadete so bile Atomske toplice, IGM Velenje, Slovenijales, Celje ter nekaj manjših podjetij. Elaborat o končni škodi bo v celoti končan do 18. t.m. in bo na razpolago vsem obča- nom preko tiska in radia, posredovan pa bo tudi ustre- znim republiškim ustanovam.

Poplave pa so povzročile že znane probleme zlasti na

Kozjanskem, to je plazove in usade. V premikih so kom- pletni vinogradi, najhuji plaz pa grozi Podsrédi, saj lahko zajezí dolino in potok Bistrice, kar bi pomenilo veliko škodo. Evakuirati bi morali precejšnje število lju- di. Te probleme bo treba re- šiti takoj. Na Vodni skupno- sti Celje pravijo, da sredstev za reševanje takšnih in po- dobnih problemov ne manj- ka in da bodo z deli začeli takoj.

Ker je večina teh objek- tov še iz avstroogrske mo- narhije, je razumljivo, da so močno prizadeti. Na Vodni skupnosti NIVO Celje meni- jo, da bodo s sanacijo in pa z novogradnjami začeli že v letu 1975. To velja za objek- te na reki Savinji.

Ze nekajkrat smo pisali o gradnji vonarskega akumula- cijskega jezera, ki bo v mno- gočem izboljšalo razmere na Obsoteljskem. Zagotovljena

so že vsa sredstva, na- črti so narejeni, tehnič- nih zadržkov ni, edini problem obstaja v tem, da zelo počasi teče proces odškodninskih zahtevkov ob- čanov, ki prebivajo na ob- močju akumulacijskega jeze- ra Vonarje. Še sedaj je ne- rešenih okoli 180 odškodnin- skih zahtevkov. Vsako zavla- čevanje lahko seveda povzo- či še nadaljnjo škodo in po- doбно vodno stihijo kot je bila v teh dneh.

Gradnja jezú Vonarje bo trajala dve leti. Miniaturno »Vonarje« bodo zgradili tudi v dolini Mestinjšče. Gradnja tega jezú je predvidena od 1975—1980.

Z navedenimi objekti bo rešeno vprašanje poplavlja- nja Zgornjega ter Spodnje- ga Obsotelja, rešene pa bodo tudi Atomske toplice in še nekateri gospodarski objek- ti.

VOJKO RIZMAL

MALA ANKETA

MATERE OSTAJAJO

Ob zadnjem praznovanju občine Velenje je pred- sednik skupščine Nestl Zgank tudi pripravil sprejem za matere, ki so med vojno izgubile može ali sinove oz. hčere. Po statističnih podatkih je v velenjski ob- čini trenutno še 95 mater, od tega 53, ki so v vojni izgubile može, in 42, ki so izgubile otroke ali oboje, mož, ki so v vojni izgubili ženo ali otroka. Srečanje moža in otroke. Sprejema se je udeležilo tudi devet je blo prijetno, spomini pa boleči in vendar vseeno lepi.

MARTA LEDINEK iz Plešivca 48 nad Skalami pri Velenju: »Moža so mi ustrelili leta 1945 kot tal- ca in sicer štiri dni pred osvoboditvijo v taborišču Dachau. Sama sem vojno preživela v taborišču v Ravensbrücku. Vedno me bo na hude dni spomi- njala številka 36933. V ta- borišču sem bila med ti- stimi ženami, ki so rodi- le. Tudi sama sem rodila in to sina, 11. novembra 1943. Tehtal je 1,45 kg in je bil za tiste čase kar močan fant. Ko je bil star tri tedne, so ga vze- li Nemci in nikoli več ga nisem videla. Ko sem se vrnila domov, me nihče ni poznal, tako grozno sem izgledala.«

MARIJA BOROVSÁK iz Smartna ob Paki 81: »V vojni sem izgubila moža Adolfa, ki je padel v Letušu. Sama sem po- magala partizanom s tem, da sem za njih zbirala hrano in obleko ter raz- na obvestila. Nekoč me je nekdo izdal, da sem bila na sestanku zaradi pomoči partizanom. Kako sem bila tepena... Veli- ko hudega smo prestali, vendar, danes je lepo. Ži- vimo v svobodi, največje- mu bogastvu, pridoblje- nem v vojnem času. Ne želim si več, da bi se ti- sti hudi dnevi še kdaj povrnili. Verjemite mi, da je to res.«

FANKA VAJTHAVZER, Kersnikova 6 v Velenju: »Med vojno sem izgubila sina Viktorja. Mož Ivan je bil v akciji, ko so fan- tje iz Pesja ponoči pre- mazali vse table z nem- škimi zapisi in kažipote ob cesti. Fante so izdali in 7. julija 1941 so Ivana Nemci aretirali ter odpe- ljali v taborišče Mathau- sen. Ob mojem rojstnem dnevu 24. februarja 1942 je prišel domov in ga ni- sem spoznala, nato pa je odšel v partizane. Nemci so ga ujeli 23. julija iste- ga leta in kot talca v Ce- lju ustrelili. Nas so nato izgnali v Nemčijo, hčerka Marta pa je danes težek invalid. Zdaj živimo v miru.«

ROZALIJA STROPNIK iz Metleč pri Sočanju: »Med vojno sem izgubila sina Viktorja, ki je kot osemnajstletni fant padel na Pesku na Pohorju. V partizane je odšel leta 1944. Ranjen je bil v Sa- vinjski dolini in ko je ozdravel, je nadaljeval z borbo za naš današnji lepši dan. Kakšen fant je bil, da bi res gore premi- kal. Sama skala! Povem vam, da tudi danes ne bi popustili, če bi nas napa- del sovražnik, kajti pre- več smo pretrpeli, da bi opustili tisto, za kar smo se borili — svobodo, mir in ljubezen. To niso fra- ze, to je resnica. Kot mnogo mater sem tudi sama veliko prestala ven- dar mi ni žal. Saj je tudi Kajuh zapisal — »za kar sem umrl, bi hotel še en- krat umreti«.

Tako štiri matere iz velenjske občine. Tudi po ostalih naših krajih jih je še veliko. Vemo, da mi- slijo isto, kot mislijo naše štiri sogovornice. Ostane pa le — kljub vsemu — eno: težke so bile žrtve, ven- dar vsaj vemo, da ne zaman. To pa je veliko!

Tekst in foto: LOJZE OJSTERSEK

LINJE

DRAVSKE ELEKTRARNE POMAGAJO

oris Gričar: »Odločili smo da pomagamo nerazvitim. je naša svetla dolž- ...«

oleg mnogih drugih, ki so li na pomoč Kozjancem potresu, so se na delovi- e v krajevni skupnosti četrtek znašli tudi delav- Dravskih elektrarn iz Ma- ora, ki so prišli v Olimje no samo željo: pomagati etu Osojniku, da se še l zimo vsel: v novo hišo eč kot sto let stare dbe, ki mu jo je opusto- junijski potres.

o smo jih obiskali pred lizno dobrom tednom, je pri Osojnikovi domačiji živo. Okoli štirinajst jih ljudi je vneto kopa- emelje za novo Osojniko- hlišo, med njimi pa smo ko videli tudi direktorja vskih elektrarn Maksa ka, ki je z vso silo vihtel mp, kot da sta stara aca. Na delovišču smo se ovarjali z mladimi in vsi si bili edini, da je Koz- kemu treba pomagati, ali pa so še, da bi bilo v, če bi se za takšne ak- odločile tudi druge de- organizacije. Govorili e tudi z Borisom Gričar- ki nam je o akcijah po- nekaj več.

am predsednik konferen- mladih delavcev Dravskih trarn. Že v mesecu ju- letos smo se v naši mla- ki organizaciji odločili, e pomagamo nerazvitim na em območju, to je pred-

vsem Halozam, ki še daleč zaostajajo za ostalimi ob- močji. V program smo zajeli tudi ostala nerazvita območ- ja in junija z akcijami tudi začeli. Za te akcije smo se odločili tudi zaradi tega, ker imamo naše obrate v šestih slovenskih občinah, med dru- gim tudi na našem območju.

Ze pred potresom smo se odločili, da bo naš obrat ELKOV v Laškem pomagal Kozjanskemu. Ker pa je v juniju prizadel Kozjansko potres, so se odločili, da ve- čino akcij predstavimo prav na to območje, za to prilož- nost pa smo v sodelovanju s Krajevno skupnostjo Pod- četrtek in mestno skupščino Maribor, ki je prevzela pa- tronat nad to skupnostjo, izdelali podroben akcijski program pomoči.

Po dogovoru s Krajevno skupnostjo Podčetrtek smo se odločili, da pomagamo najprej kmetu Osojniku, po- tem pa še drugim.

Zadnjo soboto v minulem mesecu smo torej začeli pri kmetu Osojniku, že naslednji četrtek pa pri nekem dru- gem kmetu. Pri delu je so- delovalo naše strokovno vo- dstvo in pa seveda naši gra- dinci. Za nami bo prevzel dela politični aktiv iz Rogaš- ke Slatine, ki bo gradnjo iz- peljal do konca.

Mi bomo na Kozjansko se- veda še prišli, torej bomo pomagali kolikor se bo dalo. Sem bomo prišli s še večjim strokovnim kadrom in s še več ljudmi.

Ugotovitve Borisa Gričarja niso bile iz trte zvite: na delovišču pri Osojnikovi do-

mačiji so pridno vrteli vsi, kar jih je bilo. Temelji so naglo napredovali, betonski mešalec je kar vidno požiral zmes, ki je Osojnikovi sami ne bi zmogli nasuti v izko- pane jame. Pomoč je prišla pravočasno.

Svoje je povedala tudi Osojnikova mati: »Presrečni smo, da so prišli. Sami tega ne bi zmogli. S starim sva sama, ljudi, ki bi pomagali, pa ni. Vsi delajo, vsi skrbijo, da bi čimprej prišli do stre- he nad lastno glavo. Nimam besed, s katerimi bi se za- hvallila.«

Potem je odvihrala v kuh- njo. Plo je toplo, ljudje so bili lačni, žejni in krampj so živahno prepevali svojo udarniško pesem.

Milenko Strašek

od naročnika do naročnika

SLABO OBVEŠČENI O CENAH

Pomisli! Naša krajevna skupnost se je pobratila s krajevno skupnostjo na Kozjanskem, pa bomo dobili jabolka za ozimnico po 2,50 din kilogram. Tako me je hotel presenetiti znanec iz Ljubljane. Potem se je čudil, kako to, da se temu ne čudim jaz.

Čudijo se lahko le Ljubljanci in prebivalci tistih mest, ki ne vedo, po kakšni ceni letos ponujajo svoja jabolka kmetovalci na Kozjanskem, v Haložah, Slovenskih goricah pa tudi na Dolenjskem, v Pomurju in drugod.

Ljubljancem, ki je še pred kratkim v mestu moral plačati za kilogram jabolka 7 ali 8 din, ne more verjeti, da zasebni sadjarji na manj razvitih kmetijskih območjih ne morejo prodati svojih najlepših jabolka niti po 2 din kilogram. Premalo je kupcev za vse lepo sadje, pravijo v kmetijskih organizacijah. Na zalogo pa ga ne morejo odkupovati, ker nimajo ustreznih skladišč.

Prebivalci krajevne skupnosti v Ljubljani, ki se je pobratila s krajevno skupnostjo na Kozjanskem, menijo, da jim bodo kozjanski kmetje naredili zaradi tega z jabolki veliko uslugo. Kozjanski kmetje pa menijo, da bodo Ljubljanci naredili veliko uslugo njim, ker bodo kupili njihova jabolka po 2,50 din.

Takega zadovoljstva na obeh straneh bi bilo lahko veliko več, če bi se delavci in kmetje znali bolje zblížati.

Veliko sedanjih industrijskih in drugih delavcev je bilo rojenih na kmetih. Nekateri še živijo na vaseh, drugi radi prihajajo na obiske k staršem in sorodnikom. Taki poznajo poleg mestnih cen sadja tudi kmečke cene in si nakupijo, kolikor ne dobijo zastoj, tam, kjer je cena nižja.

Večina delavcev pa je bila rojena v mestih in takih industrijskih krajih, ki nimajo bogatega kmetijskega zaledja. Če nimajo avtomobilov, potujejo bolj poredko na deželo. Taki ne vedo, kakšne so razlike med cenami v mestu in pri pridelovalcih. Nimajo priložnosti, da bi si sami poiskali sadje na Kozjanskem ali drugod, kjer je najcenejše. Tako kot moj znanec in drugi Ljubljanci, ki so se zmenili, da ga na ročiču s posredovanjem krajevne skupnosti na Kozjanskem.

Taki delavci naj bi se povezali s kmeti mimo trgovcev, ki trdijo, da ne morejo poslovati z navedenimi stroški in manjšo razliko v ceni, kot je sedanja. Pri tem jim lahko koristi pobratenje s krajevnimi skupnostmi na podeželju. Sindikalne organizacije se lahko povežejo z zadrugami. Najdejo pa se še druge oblike. Ne le takrat, ko delavci kupujejo ozimnico. Vezi naj bi bile trajne. Delavci bi lahko dobili tudi ob drugih priložnostih nekatere pridelke po nižjih cenah, kmetovalci pa bi jih lažje prodali.

Koristno bi bilo tudi boljše obveščanje o cenah in količinah pridelkov. Veliko bi se lahko naučili pri sosedih, kjer ob veliki ponudbi znižajo cene in obveščajo gospodinje, naj si takrat nakupijo večje količine za zimo. Bolje je prodati vse pridelke po nižji ceni, kot pustiti, da bi jih veliko segnilo. Toda delavci morajo vedeti za njih.

Jože Petek

ZIBIKA - NOV UTRIP ŽIVLJENJA

Podpredsednik izvršnega sveta skupščine Velenje Vlado Zakošek

Zibika je doživela svoj dan. Lep in topel. V srcih, zaradi spoznanja, da človeška solidarnost še živi.

Namesto stare šole, ki so jo porušili potresni sunki, so dobili novo. Zgradili so jo Velenjanci v pičlih dveh mesecih. Zgradili tudi s prostovoljnimi delom. V njej je skoraj dvanajst tisoč udarniških ur. In ne samo ure. V njej je še veliko ljubezni in pripravljenosti pomagati ljudem, ki jih je prizadela elementarna nesreča in ki so tudi sicer okužali posledice gospodarsko manj razvitega območja. Zato je nova solidarnostna šola nekaj več kot samo darilo otrokom v Zibiki, je tudi pripravljenost po odpravljanju socialnih razlik.

Velenjanci so držali besedo. Svojo nalogo so izvršili celo prej in jo tako združili s svojim občinskim praznikom.

Otvoritev slovesnost v nedeljo dopoldne so povezali z lepim in prisrčnim programom, kateremu so poleg domačinov in Velenjčanov prisostvovali tudi Sergej Kraigher, Andrej Marinc, Ela Ulih-Atena, Boris Mikoš, generalpodpolkovnik Franc Tavčar-Rok in drugi. Tu pa je bilo še veliko drugih srečnih obrazov, zlasti tistih, ki bodo zdaj prvič stopili v novo šolo, v svetle in moderno urejene učilnice.

Nova šola ima štiri razrede. Na vsaki klopi, za katero se bodo vsedli mladi prebivalci Zibike, so bile tudi knjige, zvezki pa copate. Šola ima tudi televizijski sprejemnik. Darilo velenjskih milicnikov. Tu sta še radijski aparat, klavir... po hodnikih pa več slik, darilo velenjskih slikarjev.

Antonija Pintar

In potem so se vrstili govori in pozdravi, pa zahvale, petje in godba. Praznično razpoloženje.

Osrednji govor je imel podpredsednik izvršnega sveta velenjske občinske skupščine Vlado Zakošek.

Otvoritev s svečanost pa je napravila izreden vtis zlasti na domačine. In kaj so povedali?

Franc Lesjak, zidar: Čeprav sem zidar in se spoznam na ta dela, nisem mogel verjeti, da bodo Velenjanci zgradili šolo v tako kratkem času. Nova šola je prinesla v Zibiko nov utrip življenja. — Hvala Velenju in Velenjčanom!

Stefka Popovič: Ponosni smo na šolo. To je najlepši objekt v našem kraju. Kar verjeti ne morem, da bodo otroci spet hodili v šolo v domačem kraju.

Neža Vrhovšek: Tako dobrosrčni ljudi, kot so bili graditelji te šole, še nisem srečala. Nikoli se nismo poznali. Toda, zdaj smo se spoznali v nesreči. In v nesreči resnično spoznaš do brega prijatelja. Zibika bo zdaj po zaslugi Velenjčanov znova zaživela.

Antonija Pintar: Srečna sem in ne morem skriti solza. To so solze sreče. Tečejo mi zaradi sreče in zadovoljstva. To je enkratno, kako so Velenjanci gradili v soncu in dežju. In kakšen elan! Ni čudno, da je Velenje tako hitro zrastle in napredovalo.

Leopold Planko je upokojenec in Velenjčan: Tudi u. pokojenci smo sprejeli del obveznosti. In tako sem že drugo soboto delal v Zibiki. Poleg tega smo zbirali denar. Vesel sem, da smo opravili svojo obveznost.

Stefka Popovič

Jože Jagodič, učitelj v Zibiki: Prvi vesti, da bodo Velenjanci zgradili novo šolo, v tako kratkem času, nismo mogli verjeti. Zdaj je njihovo

Leopold Planko

vo delo pred nami. Po zaslugi Velenjčanov, ki so nam zgradili novo šolo, bo tudi naše delo v njej lažje. Vrh tega smo zvedeli, da gradi

Neža Vrhovšek

velenjski Vegrad tudi četvorček za učitelje. Tudi to je vesela vest.

Tekst in fotografije: Lojze Ojsteršek

PREMALO RAZUMEVANJA ZA KMEČKO ŽENO

Kdor želi delati z ljudmi, mora imeti priložen smisel za delo z njimi. Veselje do govornice besede in posluh za tuje težave sta prvi pogoj za uspešno ustvarjanje stikov z ljudmi. Posebno velja to za kmečke ljudi, ki so zadržani in plašni. Kmečki človek je po navadi manj izobražen, manj razgledan in zato boječ. Koliko problemov ostane nerešenih zaradi plahosti. Kadar želi kmečka žena kaj doseči pri pristojnih organizacijah in državnih službah, se težko odloči že za samo pot v urad. Morda naleti v uradu na ljudi, ki kažejo razumevanje za njene težave. Tedaj je vse v redu in prav. Problem se uredi. Drugače pa je, če nima sreče. Zadržuje že, da jo uslužbenec ne sprejme dovolj vljudno. Flaho se umakne z opravičilom, da ga je motila.

Znani so primeri močno motene kmečke mladine, ki bi morala iti v zavod za govorno in slušno prizadeto mladino na šolanje. Zavod izobražuje otroke, ki težko govorijo ali take, ki slabo slišijo. Vzdrževanje otroka pa stane v takem zavodu, s šolanjem vred, preko 10.000 din letno. Kmečka mati tega denarja ob najboljši volji ne more priskrbiti. Marsikatera ga niti zaslužiti ne more, saj sodi v nepisano pravilo, da je dohodek od živine in vina gospodarjeva last, do-

hodek od mleka in jaje pa služi za gospodinjstvo, torej za vse od sladkorja, kave, riža pa do šolanja otrok. Kadar ima kmečka mati takega otroka, mu sama ne more pomagati. Pomaga ji lahko socialna služba pri pristojni občini. Žalostuje že, da je uslužbenec slabo razpoložen, pa si mati ne bo upala nikoli več prestopiti praga občinske uprave, če je že enkrat naletela na gluha ušesa. Da bi napisala prošnjo in na nereseno prošnjo pritožbo na višjo stopnjo, ji ne pride niti na misel. Ni čudno torej, da imamo med kmečko mladino več takih otrok, ki se niso izšolali, ker so bili laže telesno, ne pa umsko, prizadeti.

Izkušnje kažejo, da se lahko največ stvari uredi z neposrednimi stiki z ljudmi. Ker bi terjalo preveč časa, da bi pospeševalec hodil od hiše do hiše, je najbolje, da gre v zbiralnico mleka, kamor hodijo kmečke žene dnevno ob določenem času. Razen tožbe, da je vreme slabo in da bodo letos pridelki za gotovo propadli, zve še marsikaj. Ljudje se zmanjajo v zbiralnici mleka tudi take reči, ki zadevajo njih osebno. Pri tovrstnih stikih uredimo na našem področju vprašanja štipendij za nadarjene otroke, vse okrog davčnih olajšav za kmete, ki gradijo hleve ali kupujejo kmetijske stroje. Pogovorimo

se o škodi, ki jo dela divjačina na polju. O tem, da je zakon o lovu za kmetja skrajno nepravilčen. Pa tudi o tem, da bo treba spet na izlet. Kmečka žena gre le redko od doma. Marsikatera niti enkrat letno za ves dan. V trgovino in v cerkev. Ti dve poti sta ženi zagotovljeni. Pa tudi v kak urad, če je treba prositi za denar ali drugo uslugo, v zdravstveni dom z bolnim otrokom, na pregled s starimi starši. Med temi potmi je izlet najprivlačnejši, zato se mnogo kmečkih žena odloči zanj.

V maju mesecu letošnjega leta smo priredili izlet za naše žene v Škofjo Loko. Odzvalo se je kar 135 žena, ki so si ogledale kmetije na škofjeločskem področju. Z izletom so bile žene zadovoljne, zato so predlagale, da gremo spet v jeseni. Tokrat jo bomo mahčili v drugo smer, da bomo spoznali tudi ravninski del Slovenije.

Naša družba, žal, premalo skrbi za kmečko ženo. Prepričani pa smo, da bi se skrbi bogato poplačala. Seveda bi bilo potrebno, da bi za srike s kmečko ženo skrbel posebej za to izšolan in plačan človek, ki bi delal pri kmetijski organizaciji. Ponekod že imajo zaposlene ženske ki skrbijo za kmečki turizem in za vse, kar zadeva kmečko ženo. Seveda so t primeri redki. IDA TEPE.

SREČNA VRNITEV

V soboto ob petih zjutraj se je vrnila tale skupina naših nagajencev s potepanja po Poljski. 46 nas je bilo. Na potovanju smo se imeli zelo prijetno, sicer pa boste o vsem obširneje zvedeli v prihodnji številki NT. Tale posnetek pa je bil narejen že kar na Dunaju.

Foto: D. Medved

TRGOVSKO
PODJETJE

moda

POSLOVALNICA
-DROGERIJA-

CELJE

vam nudi

BOGATO IZBIRO FOTOMATERIALA in KOZMETIKE

KONUSOVIH 80 LET

2

TRADICIJA USNJARSTVA

Prebivalci Slovenskih Konjic in bližnje okolice so se v dolgih zgodovinskih stoletjih ukvarjali z različnimi dejavnostmi. Kopali so železo, kvarjali so se s steklarstvom (Oplotnica in Rakovec), žagali so les in žgali oglje (na Pohorju), kopali premog (premogokopni družbi Zička vas-Konjice in Lužnjaštorska premogokopna družba). Do današnjih dni pa se je od vseh industrijskih panog še najdlje obdržalo usnjarstvo, ki ima bogate tradicije v srednjeveških cehih. Obilica gozdov je nudila surovino — čreslovino, razvito kmetijstvo pa tudi drugo surovino — kožo. Ze v 18., posebej pa v 19. stoletju je bila v Konjicah dobro razvita usnjarska obrt. Na mestu, kjer stoji danes kombinat KONUS, je stala že pred več kot 200 leti usnjarska manufaktura. A. Struna piše v svojem delu »Vodni pogoni na Slovenskem«, da je bila »... velika usnjarija od leta 1750 last rodbine Preisinger.«

Leta 1894 je kupil Pressingerjevo manufakturo Lovrenc Lavrič, usnjarski pomočnik doma iz Sentvida pri Stični na Dolenjskem. Priženjena leta 40.000 goldinarjev mu je omogočila nakup usnjarne v Konjicah, ki pa je takrat obsegala le eno večjo in štiri manjše zidane stavbe. Strokovne jame so bile kar na prostem in niso bile pokrite. Leta 1900 je imel Lavrič zaposlenih v usnjarni že 47 delavcev, kupil je tudi že prve stroje. Ob koncu leta 1905 je delalo pri Lavriču 53 delavcev, v ta čas pa sodi tudi nabava prvega bencinskega motorja za pogon strojev. Leta 1910 so bile postavljene štiri peči za sušenje usnja. Te peči so kurili predvsem z izluženim in posušenim čreslom. Za boljše izkoriščanje peči so v prostorih, v katerih se je sušilo usnje, napeljali dolge dimne cevi. Z leti so dokupili več bližnjih parcel in raznih stavb, pa tudi tri bencinske motorje in več usnjarskih strojev. Leta 1914 so pričeli graditi kotlovnico, kupili so prvo parno lokomotivo s 160 ES in postavili 50 metrov visok zidan dimnik. Postavljen je bil tudi prvi mezdilni stroj. Do leta 1918 je število zaposlenih naraščalo le počasi, saj je imel Lavrič ob koncu tega leta približno 70 delavcev. Značilna za vsa leta od ustanovitve pa je veliko fluktuacija delovne sile, ki jo je treba pripisati različnim potrebam podjetnika, pa tudi kmečki strukturi prebivalstva. Leta 1921 so v tovarni, ki je doživela med prvo svetovno vojno velik gospodarski razvoj, že montirali generator za istosmerni tok, nato pa

je leta 1923 lastnik kupil še parni kotel in dogradil oddelek za izdelovanje kromovega usnja. Pet let pozneje je Lavrič zgradil severovzhodno od tovarne betonski most čez Dravinjo. Tako je ukinil javno cesto, ki je bila do takrat speljana skozi tovarno in je povezovala vasi Breg in Novo vas s Konjicami. Po novem mostu pa je nameraval Lavrič speljati industrijski tir ozkotirne železnice od bližnje postaje do tovarne. Vendar do uresničitve načrta ni prišlo. Tovarna se je stalno večala do leta 1931, ko je nastopila splošna gospodarska kriza.

Skladišča so bila polna usnja, kupcev pa ni bilo. Tega leta je umrl Lovrenc Lavrič, podjetje je prevzel njegov sin Alfred. Z leti je podjetje širilo tudi predmet poslovanja. Polej osnovne dejavnosti, izdelave usnja, je leta 1929 pridobilo štiri nove obrtne liste: za trgovino z lesom, za izdelavo Degrasa, obrt javnega tehta-nja blaga in trgovino z mešanim blagom. Dne 12. 2. 1931 je podjetje dobilo koncesijo za izdelovanje strojev in orodja za usnjarske namene, leta 1932 pa

za »izdelovanje čevljev na tovarniški način.« Leta 1934 so nastopili za tovarno spet lepši časi. Posamezne obrate so modernizirali, število zaposlenih se je povzpelo na 300. Kljub napredku tovarne so bili za služki slabi. Delavke so prejemale po 1,5 do 2 dinarja na uro, delavci pa od 2 do 3 dinarje. Zaradi težavnih razmer v tovarni in grožnje, da bodo odpustili 38 delavcev, se je pričela 11. maja 1937 znana stavka konjskih delavcev. Prihodnjič: STAVKA

V letih 1931—1934, ko je bila kriza najhujša, je ustanovil Lavrič tovarno čevljev »ALFA«, s katero je upravljala delniška družba. Na sliki je le del izdelovalnice čevljev »ALFA«.

AKCIJA ŠTIRIH SLOVENSКИH ČASOPISOV

„ORODJE NAM DAJTE“

Pred leti smo se novinarji štirih slovenskih časopisov — Večera, Kmečkega glasa, Našega časa in Novega tednika — odločili s stalnimi akcijami pomagati ljudem v najbolj oddaljenih in zaostalih predelih Kozjanskega. Zato, da bodo lažje živeli, da ne bodo zapuščali svojih kmetij, da ne bo Kozjansko ostalo prazno, nenaseljeno. V soboto je zato občinska konferenca zveze socialistične mladine Celje zbrala skupino mladih, ki je odšla v Hrastje in tam so mladi vihteli krampe ter lopate na gradbišču ceste — prve ceste, ki bo Hrastje povezala z dolino. In cesta je, vemo, prvi pogoj za razvoj krajev.

28 mladincev je bilo na gradbišču s Pedagoškega šolskega centra v Celju. Vsi so bodoči pedagogi in vzgojitelji. Radi so prišli. Zato, da bi pomagali. S svojimi močmi, neusahljivo voljo in željo.

Pripeljali so se do gradbišča. S pesmijo so zagazili v blato, ki je mnogokje segalo do kolen in še višje. Ni jih motil dež. »Bomo že potrpele en dan,« so govorili. »Lopate nam dajte in krampe, da ne izgublamo časa zastonj.«

Le nekaj ur so ostali na cesti pod Hrastjem. Nato so odšli, polni smeha in dobre volje. »Še bomo prišli,« so vsi vprek ponavljali. »Ni nam težko delati, le če naše delo res kaj zaleže, če res pomagamo.«

Ko sem jih takole opazoval, nasmejane, z lopatami v rokah in šalo ter dobro voljo na ustih, sem si mislil — to je naša mladina. Tista mladina, ki ima rada pop glasbo, disco, klube, dolge lase in še kaj. A hkrati tista mladina, ki ni gluha. Ki zna ceniti vrednote in ki zna prisluhniti sočloveku. To je naša mladina.

Kar nekam neradi so kramljali z menoj. Da imajo premalo časa, so mi hiteli zatrjevati. Mudi, da se jim na delo, saj bo že čez nekaj ur spet prišel ponje avtobus in se bodo morali vrniti.

Tako so kramljali kar med delom.

Karmen Magyar je dijakinja 3. letnika pedagoške gimnazije. Vprašam jo, zakaj je prišla sem, v Hrastje.

»Kot vsi ostali. Zato, da pomagam. Več, ni dovolj, da o Kozjanskem govorimo, z dejanji moramo potrditi svojo pripravljenost za pomoč. Poleg takšnih akcij, kakršna je današnja, bi lahko še veliko naredili. Z malo boljše organizacijo akcij bi lahko pridobili še dosti več mladih za delo na Kozjanskem. Prav lepo je en dan v tednu prijeti za lopato z zavestjo, da nekemu pomagamo.«

Romana Kranjec iz četrtega letnika:

»Toliko sem brala o Kozjancih in Kozjanskem. Vem, da je tu res hudo in zato sem želela tudi sama pomagati, vsaj toliko, kot zmorem, da bi se ti kraji hitreje razvijali. Lopate in krampe me ni strah. Bila sem že na podobnih enodnevnih akcijah, čeprav menim, da jih je premalo. Prav rada bom še večkrat prišla...«

Andrej Hudomalj obiskuje 3. letnik pedagoške gimnazije. Bil je že na akciji

Sava 71, zato brigadirsko delo pozna.

»Takšne akcije, kot je današnja, so povsem drugačne, a vseeno zelo koristne in potrebne. Več bi jih moralo biti. Saj nas je mladih dovolj in večina nas je pripravljenih pomagati s svojim delom.«

Danes smo tu le dijaki Pedagoške gimnazije. Kje pa so ostali srednješolci? Prepričan sem, da bi tudi drugi radi prišli. Le vzpodbuditi jih je treba, akcije pripraviti. Jaz bom na podobne akcije še prišel. In koliko podobnih akcij bi lahko še pripravili? Ne le na cestah, vodovodih in tako naprej. Zakaj ne organiziramo mladinskih čet, ki bi pomagale kozjanskim kmetom na

poljih, pri spravljanju posevkov, oranju... Vemo, da je premalo mladih tu, da so kmetije napol zapuščene. Tu bi mladi s svojim delom lahko veliko naredili.«

Palma Ambrož iz 4. letnika pa je še pristavila:

»Prav ima Andrej. Mladi smo pripravljeni pomagati, kjerkoli je to potrebno. Na poljih, cestah, vodovodih... Poglejte, delavci so lahko pomagali z enodnevnim zaslužkom. Mi smo šolarji in še ne zaslužimo, pomagati pa želimo. In ker ne moremo prispevati denarja, prispevamo svoje delo. Z voljo in željo, da bi naše delo pomagalo.«

Milena Rečnik iz 1. letnika vzgojiteljske šole je doma iz Dramelj. »Krampa

sem vajena in prav rada ga kdaj zavijem tudi za druge. Za tiste, ki jim s tem pomagam in tako po svoje prispevam k njihovem razvoju. Še več mladih bi lahko zainteresirali za takšne oblike pomoči. Enodnevnne akcije so koristne, niso naporene in dosti se z njimi naredi.«

Ivica Gotovnik iz 1. letnika vzgojiteljske šole je doma iz Slovenje Gradca. Ostala je v Celju le zato, da bi lahko šla v soboto s prijatelji na Kozjansko.

»Rada pomagam Kozjancem. Po eni strani je to naša dolžnost, saj vsi vemo, koliko so Kozjanci prispevali k naši svobodi, po drugi strani čutimo s temi ljudmi, vidimo, da potrebujejo pomoč, zato je ta dolžnost prijetna dolžnost. Še bom prišla.«

Mihelca Plazer iz Borštnika pravi enako.

Se več bi lahko storili. To je dolžnost ZSM. Oni naj akcije pripravljajo, mi bomo hodili delat. Ne le na ceste in vodovode, tudi na polja ali v vasi, kjer bi lahko veliko postorili za navezavo boljših stikov z vaško mladino. Pomagali bi jim lahko pri pripravi zabavnih prireditev, klubov. Tudi na ta način bi več mladih obdržali na kmetijah.«

Tako nekako so mi govorili vsi. In tako misli vsa naša mladina. »Pripravljeni smo delati, le organizirajte akcije, orodje nam dajte in škornje za v blato. Naredili bomo vse.«

BRANKO STAMEJCIC

POLITIČNA ŠOLA

ZAHTEVNO ZNANJE

Slavko Špillar

Branko Povše

Na Dobrni je letos vnovič začela s delom enoletna srednja politična šola, ki je dislocirana oddalek ljubljanske srednje politične šole. Delo v takih srednjih šolah pomeni začetek organiziranega političnega šolanja v naši družbi, katerega smoter je predvsem v usposabljanju mlajših kadrov za opravljanje samoupravnih in političnih funkcij v naših temeljnih organizacijah združenega dela. Po drugi strani je politična šola tudi priprava aktivnosti tistih, ki jo obiskujejo, ki se želijo dodatno usposobiti, ki imajo interes, niso pa imeli doslej možnosti za takšno usposabljanje.

Obiskali smo dijake srednje politične šole na Dobrni in z nekaterimi od njih pokramljali o delu te šole.

so zelo dobra. Zato sem zadovoljen s šolo in predmetnikom.«

Bojan Ograjenšek iz Gorenje Velenje: »Bil sem aktiven v družbenopolitičnem delu v tovarni, a sem moral ugotoviti, da mi za poglobljeno delo na tem področju manjka znanja. Zato sem vesel, da sem v tej šoli, ki mi bo dala dovolj znanja s političnega področja. S predavanji in načinom dela tu v Dobrni sem zadovoljen, pogrešam pa to, da še ni vseh učbenikov.«

Menim, da srednja politična šola še ni dovolj uveljavljena. Ljudje še premalo vedo, za kakšno šolo pravzaprav gre. Predstavljajo si jo kot nekakšne seminarje, čeprav je vsaka takšna primerjava neprimerna. Naša šola gre v širino, snovi je veliko in naučiti se da res

Bojan Ograjenšek

Emil Štir

Savko Špillar, elektrikar v TIM Laško: »Za to politično šolo sem se odločil predvsem zato, ker se hočem izpopolniti v svojem znanju. Mislim, da je to edinstvena prilika za politično izobražbo, brez katere v našem razvejanem samoupravnem življenju ne gre več. Sodeč po programu šole nam ne bo preveč lahko. Program je zahteven, še posebej za nas, neposredne proizvajalce, ki nimamo razen osnovnošolske nobene druge izobrazbe.«

Branko Povše, predsednik OK ZSMS Zalec: »Za to šolo sem se odločil zaradi nadaljnjega političnega izobraževanja, ki mi bo pri mojem delu še kako pomagalo. Hkrati mi ta šola daje tudi možnosti za nadaljnji študij na visoki ali višji šoli. Naš predmetnik zajema 8 predmetov: politično ekonomijo, ekonomiko SFRJ, politično organiziranost samoupravne družbe, ZK in samoupravljanje, slovensčino, zgodovino, filozofijo in sociologijo. Za srednjo šolo torej dokaj zahteven predmetnik. Zal še nimamo vseh ustreznih učbenikov in skript, tako da smo povsem odvisni od predavatelja, ki pa

veliko. Ne gre za nekako izobraževanje tako, mi-mogrede. Šola je zahtevna in težka. Daje mi možnosti za nadaljnji študij v tej smeri.«

Elim Oštr iz EMO Celje: »Opravil sem že večerno politično šolo, sedaj sem na tej, srednji. Nisem pričakoval, da bom imel toliko težav, saj je snov izredno zahtevna in obsežna. Pouk je celodnevni. Dopoldne imamo predavanja, popoldne pa seminarje. Namen teh je, da snov, ki so nam jo predstavili s predavanji, utrdimo, hkrati pa tudi ponovimo in preverimo svoje znanje.«

Ce pomislim na tiste predmete, kjer mi gre, sem s šolo izredno zadovoljen. Pri nekaterih predmetih pa so težave in to je grenka kaplja. Pomembno je, da imam veselje in da se veliko naučim, vse tisto, kar s tega področja še ne znam in česar se nikjer drugje ne bi mogel naučiti. Za samoupravljalce je to izredno koristna šola. Če bi vsak samoupravljalac poznal stvari, o katerih se učimo, bi to veliko pripomoglo k razvoju samoupravljanja.«

Branko Stamejčić

Dijaki pedagoškega šolskega centra: Palma Ambrož, Andrej Hudomalj, Romana Kranjec in Karmen Magyar.

Bodoče vzgojiteljice: Milena Rečnik, Ivica Gotovnik in Mihelca Plazer.

LJE

POBUDE VARČNOSTI

jska podružnica Ljubljane se je na leto oktober, mesec varčevanja, pripravila tako kot še nikoli. Sicer pa ne samo za vrsto prireditelj seriji za častitljiv jubilej 110-letnice Celjske mehanizirane hranilnice, marveč tudi za delovne uspehe, o čem več ali manj že poročamo v oktobru. Obojstranska bilanca za prvih

osem mesecev letos in v njej zlasti tisto poglavje, ki zadeva posle s prebivalci, je priložnost do veljave tudi na nedavni tiskovni konferenci. Uspehi so presenetljivi. To velja tako za porast vseh hranilnih vlog (18 odstotkov), za izreden uspeh pri širjenju nakazovanja osebnih dohodkov na hranilne knjižice, kjer se je število organizacij združenega dela v primerjavi s koncem lanskega

leta povečalo za 40 odstotkov, marveč tudi za vse večjo mrežo pionirskih hranilnic v šolah in tako dalje. Skratka, letošnji oktober, ki hkrati pomeni 30. obletnico denarnega zavoda Slovenije in 50-letnico svetovnega dne varčevanja, poleg 110-letnice Celjske mestne hranilnice, prinaša nove spodbude tudi v rednem poslovanju tega denarnega zavoda. Vsekakor nadaljevanje tradicije in

ugleda. Ljubljanska banka in z njo vred celjska podružnica je bila tista, ki je prva pri nas med denarnimi zavodi prilagodila poslovanje novi ustavi. Poleg samoupravnih organov delovnega kolektiva nastopa v tem okviru še organ upravljalcev ter dva družbena organa. In o teh je med drugim tekla beseda tudi na omenjeni tiskovni konferenci. Če sta položaj in vloga sve-

ta mentorjev pionirskih hranilnic več ali manj trdni, je odbor varčevalcev kot drugi družbeni organ, bržčas zamelek druge samoupravljalne oblike v okviru tega denarnega zavoda. Kot svet mentorjev tako je tudi odbor varčevalcev zaenkrat le posvetovalni organ. Navzlic temu oba posegata odločno na svoje in širše delovne področje. To še posebej velja za odbor varčevalcev, ki zaenkrat sodeluje pri sprejemanju vseh pomembnih aktov celjske podružnice Ljubljanske banke pa v svojem delu že išče pota za nove pristojnosti. Tako se predvsem zavzema za odločanje o koriščenju hranilnih vlog, ki predstavljajo v skupnem potencialu banke približno četrtno sredstvo. Nekoliko drugačen je položaj sveta mentorjev, ki že zdaj usmerja

delo pionirskih hranilnic v šolah, daje pobude za nove prijeme, usklajuje to delo med hranilnicami v šolah in podobno. Njegovo delo bo najbrž tudi v perspektivi takšno, kajti pionirske hranilnice nastopajo le kot samostojne banke v malem. Svet jim le svetuje, pomaga... in nič več. Skratka, tudi celjska podružnica Ljubljanske banke, išče v čim boljšem vključevanju v družbene tokove nova pota, nove rešitve. Če je postala v gospodarskem življenju sestavni del vseh načrtov družbeno političnih skupnosti in tisti člen, ki aktivno posega v reševanje odgovornih vprašanj, je povsem na dlani, da bo našla ustrezen odgovor tudi na vprašanje — kakšno vlogo naj ima prihodnje na primer odbor varčevalcev. MB

OZIRJE

VELJAVILA SE JE

red splošno izobraževalnih oblik izobraževanja. Tu gre med drugim za 35 kandidatov za šolanje v šestem, sedmem in osmem razredu osnovne šole, potem za tečaj nemščine ter za krojno šiviljski in za gospodinjski tečaj z zdravstveno vzgojo. In končno so v ta del svoje obveznosti vnesli še šolo za starše, šolo za življenje in predavanja o novem zakonu o prometu na cestah.

MB

CELJE MESTINJU

Prvi dve solidarnostni šoli na Kozjanskem sta končno le pod streho. Prav kmalu pa se nam obetata še dve, ki jih že gradijo. To sta šoli na Vinskem vrhu in pa v Sentvidu, medtem ko bodo slavnostno vgradili temeljni kamen za šolo v Mestincu v nedeljo. Ob priložnosti polaganja temeljnega kamna za šolo v Mestincu bodo otroci šmarnskih osnovnih šol izvedli krajši program, igrala pa bo tudi rogaška godba na piha. Novo šolo bo gradil celjski Ingrad in bo zgrajena drugo leto.

—mst—

OGLAŠUJTE V
NOVI
tednik

TRGOVINA Z LESNIM IN GRADBENIM MATERIALOM

MEDLOG PRI CELJU

— VSE NA ENEM MESTU ZA GRADNJO HIŠE

— IZBIRA VAM BO LAHKÁ — BLAGO STALNO RAZSTAVLJENO

Verjetno ste na to kot graditelj že pomislili — ta misel se je utrnila tudi nam in smo v tem morda uspeli. Pridite in ocenite naš trud. Če boste zadovoljni z nakupom, svetujte tudi

vi z nami: vse, kar je potrebno za gradnjo vaše sreče — izberite v trgovinah z lesnim in gradbenim materialom »SLOVENIJALES« Medlog 18 pri Celju, telefon 25-933 in 25-944

SLOVENIJALES

LOVSKA DOGODIVŠČINA

SRNA CIBA

Jedrt nad Zalcem je prijazen kraj. Ze res, da je zemlja težavna, toda pokrajina je za popotnika romantična, tod žive srčno dobri ljudje, ki te zvabijo v hišo in ponudijo rujnega vinca.

Tokrat bo stekla beseda o Vihrnikovih. To je kar obsežen grunt, kjer gospodari sin Matko. Včasih go-drnja, ker zemlja ne da ti-stega, kar bi morala dati, davščine pa tudi niso tako nizke. Zadnja leta se je po-globil v vzrejo bikov. Poleg vsega pa je še strasten lo-vec, ki je z raznih tekmo-vanj nanosil kar čedno šte-tilo pohval in odlikovanj, pa tudi praktičnih daril. Lovsko strast je podedoval po raj-nem očetu. Ha, ta je bil ša-ljivec! Mimogrede je koga naplahital in to ne nedolžno, ho, mastno, to pa! In lov-ske pse je dresiral. Menda je bila pozna jesen, ko smo pred leti stopili v hišo in ob izdatni kmečki malici občudovali pse, ki so ležali na peči. Naenkrat pa oče Vihrnik zabrlizga in ukaže: »Dol! Lulat!« In štirje ko-smatinci so jo ucvrli vsak k svojemu drevesu in opravi-li potrebo. Spet brlzig in za njim ukaz: »Tačke čistit!« Postavili so se v vrsto, Vihr-nikova mama je obrisala no-ge in že so poskakali na peč, položili glave na izteg-njene prednje noge ter gle-dali po izbi.

Ena hči je odšla za delom v mesto, Danica in Ivi pa sta si zgradila nekaj deset metrov naprej novi hiši. Ivi se poleg službe ukvarja z električno in radioamater-stvom, Danica pa je poleg gospodinje še upravnica lovskega doma »Rinka«. Po-ročena je z lovцем Jožom, imata tudi prikupno hčerki-co, ki pa je bila v šoli. Se-veda, najprej sta me pozdra-vila jazbecarka Anda in istri-janka Heda; jazbecarka Hu-da pa je ležala na divanu, odeta s koco. Danica brž pojasni: »Veste, bila je zu-naj, mrzlo je, pa sem jo po-klicala. Menda se ja ne bo prehladila,« jo poboža in se pogovarja z lovskimi štiri-nožci kot z ljudmi. »Nora sem na to žival. Menda sem podedovala po očetu. Ja, o Cibi da bi kaj povedala. No, pa bóm, saj se je vsi dobro spominjamo. Se ti, Joža, ne?« je namignila možu, ki se je pripravljaj za službo; zdaj opravlja tečaj za kvalifika-cijo. Hitro pripomi: »Kaj hočeš, več znaš, več veljaš.«

Danica pripoveduje: »Srni-co so prinesli neki otroci, ki so jo imeli že kak teden doma. Oče je rekel, da bi jo izpustili na svobodo, me-ni pa se je živalca smilila in srnica je ostala pri hiši. Pod hišo smo imeli ogrado in tam smo vzrejali srnjad, ki so jo nanosili ljudje. Tu-di ranjenci so bili včasih vmes. Vse smo lepo pove-zali in ko so ozdravele, so ostale v ogradi vse dotlej, da so se začele pariti.

Ciba pa je bila nekaj po-sebnega. Drobna in nebog-ljena je bila, zato smo jo imeli kar v hiši. Največ v kuhinji, čez dan pa na dvo-rišču. Kmalu je postala ena-kopraven član družine Vihr-nik; vsi smo skrbeli zanjo. Krmili smo jo kot otroka: mleko, steklenica, cucelj. Ko je malo porasla, je začela jesti tudi kruh. In to kar z roke. In to samo iz ma-

mine in moje. Imeli smo lovskega psa Alda, bil je lep ptičar, s Cibo sta kmalu po-stala velika prijatelja. Igra-la sta se, tekala po dvori-šču, po sadovnjaku med drevesi, vzpela sta se vrh griča in se drčala v dolino. Včasih pa sta jo že zjutraj mahnila na potep. Celo na Ponikvi so ju videli, do tja je dobro uro hoda. Kadar pa se je prikazal kak tuj pes, se je Aldo krepko po-stavil v bran. Zнала pa se je Ciba tudi sama braniti. Udarjala je z nogami na vse strani in prenekateri kuža-jo je pošteno skupil.

Po veži in kuhinji je ho-dila ko kaka gospodična. Copotala je z ostrimi par-keljci, okoli vratu pa smo ji privezali veliko rdečo pentljo. No, so ljudje govo-rili, ko bo godna za pari-tev, jo bo pobrisala v hosto in nikoli več je ne bomo videli. Pa ni bilo tako. Sr-njaki, snubci lepe Cibe, so hodili na dvorišče. Zjutraj so ležali tudi po trije gori v sadovnjaku, Ciba pa je hudomušno strigla z ušesi, češ, izbrala sem najlepšega. In ko je rajna mama kosila travo za svinje, se je Ciba stavila na glavo. Res, kot kak otrok je bila norčava. In pametna. Če je kdo od nas šel od doma, je hotela zraven. Najraje je šla z ma-no k lovske koči. Najprej psi, za njimi Ciba. Nekoč je zašla preveč s poti, zalotili so jo drugi psi in jo pošte-no oklali. Komaj smo revo rešili. Pa z Matkom je šla v Gotovlje in še naprej v Zalec. Saj jo je podil na-zaj, odstranila se je le za kakih sto metrov, potem pa jo po drugi strani odkurila za njim. No, pa se je pri-merilo, da so jo psi zapo-dili na drugo stran Savinje. Nekje v Grižah se je pote-pala. Po nekaj dneh pa jo je primahala nazaj, vsakega posebej je ovohala, znala se je dobrikati, kakor da je spraševala: »Saj sem vaša, kajne?«

Skotila je dva mladiča: srnjačka in srnico, ki smo jima brž izbrali imeni: Jan-ko in Metka. Obema je bila zares skrbna mati. Od blizu smo lahko opazovali, koliko ljubezni jima je darovala, kako ju je ljubkovala, kli-cala, če sta šla malo dlje od hiše.

Ciba jo je često za mater-jo mahnila v Gotovlje. En-krat, bila je nedelja, mama je stopala v procesiji, ko se od nekod pritihotapi naša Ciba. Stopala je ob mami, ki se je na poredno srno zvezila, ljudje pa so se sme-jali in pozabili na molitev. Se v cerkev bi najbrž šla, če ne bi vrata pravi čas za-prli. Mamo je pričakala na travniku, brž se je prismo-tuhala k njej, ji obvovala krilo, kakor da ji prigovar-ja: Ne bodi huda, tri oče-naše sem za Vihrnikovo dru-žino zmolila.

O, še marsikaj je našpiči-la. Tekala je za otroki, smu-kala vršičke, včasih zašla v vrt med povrtino, lepe rde-če pentlje pa nikoli ni iz-gubila.

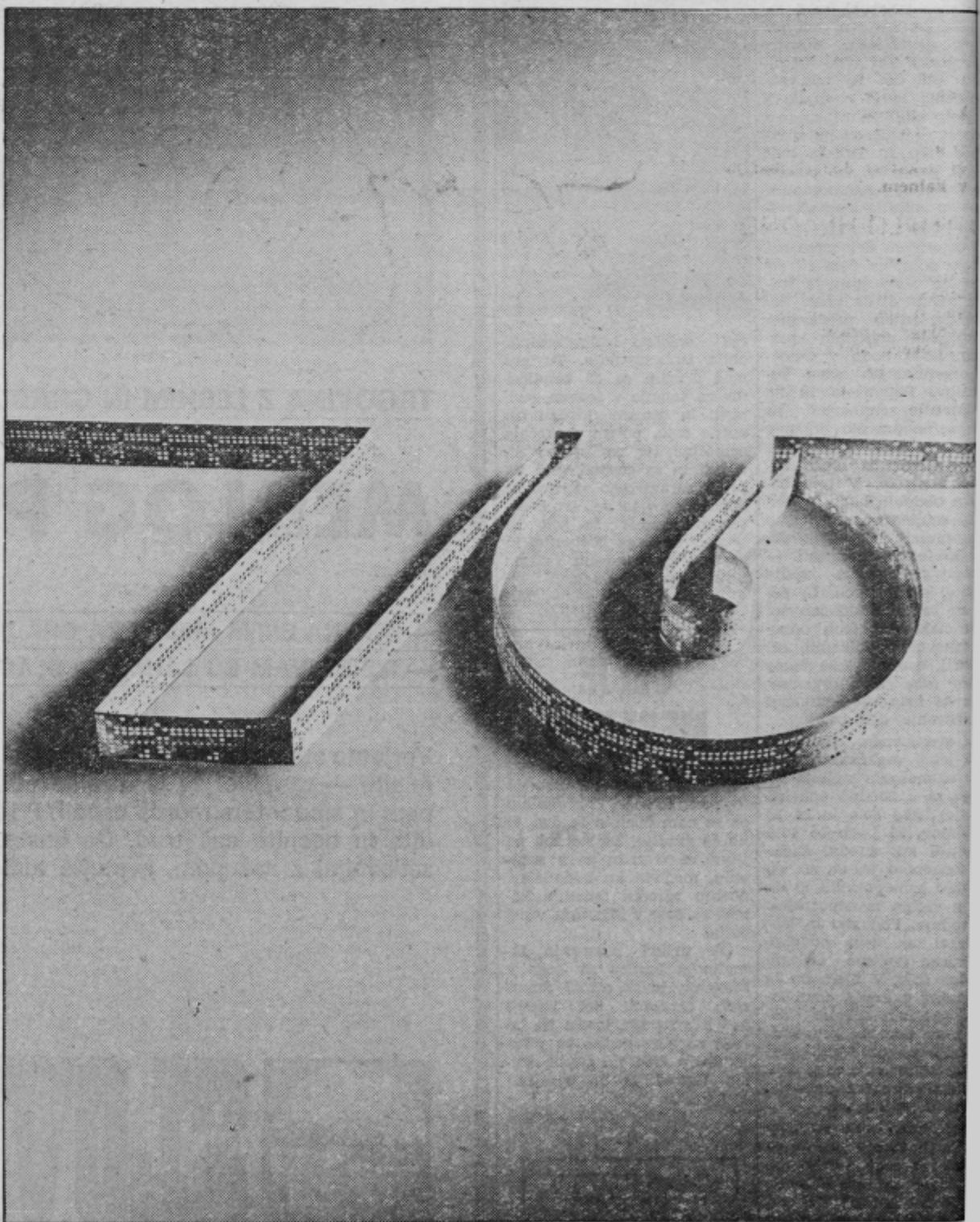
Slovo od treh ljubljencev je bilo težko, žalostno. Jan-ka in Metko so odpeljali v Italijo in ju zamenjali za muflona, Ciba pa je morala

v Maribor. Kako se je vži-vela v rezervatu, ne vem. Vsem nam je je bilo žal, čeprav smo vedeli, da mora biti tako. Tega je zdaj že kar precej let, pa vendar jo imam v spominu, ko da se je včeraj od nas poslovila, je končala Vihrnikova Dani-ca in pobožala psičko Hudo, ki je po pasje odgovorila: Hvav, hvav — vse prav, vse prav!

—ak—

pravi naslov
za denarne zadeve

ker smo naše poslovne enote prek terminalov povezali z našim elektronskim računskim centrom, poslujejo še hitreje, učinkoviteje in zanesljiveje; zdaj imamo se več časa, da prisluhnemo vsaki vaši želji.

Ljubljanska banka

»NT ZA SMEH — SMEH NI GREH« — »NT ZA SMEH — SMEH NI GREH« — »NT ZA SMEH — SMEH NI GREH«

NAGRADNI RAZPIS

Denar je pripravljen. 300 din bo iz naše blagajne malcu prišlo v roke srečnim nagrajencem našega nagradnega razpisa. Vem, da vas zanima, če ste med njimi. Lahko ste, če ste poslali prispevek. Če ga niste, se nagrade ne morete nadejati. Pa kaj bi vas mučil. Poglejmo raje takoj, kdo so nagrajenci.

150 din prejme Jože Pokoren iz Celja. Pa da ne bo kdo mislil, da je dobil prvo nagrado spis iz Celja zato, ker je pač Celje. Ne, pri nas ni razlik med kraji. Drugo nagrado, 100 din, bo dobila J. P. Ko boste prebrali njen zapis, boste vedeli, zakaj ne napišem njenega imena in kraja, kjer živi. Tretjo nagrado pa bo dobil Bojan Vrečer iz Dobrene.

In kaj pričakujemo zdaj od vas? Jesen je tu. Verjetno ste si že pripravili ožimnico. Kako ste si jo, kje, koliko ste plačali, ste imeli kaj težav? Na kratko in duhovito nam to opišite. Pa še nekaj: ne pišite vse v obliki pesmi. Saj verjamem, da ste dobri pesniki, pa vseeno. Na prispevke čakamo 10 dni od izida časnika. Lahko pa kar takoj začnete. 300 din spet čaka na vas.

NEKAJ JE LE

— Zdaj smo pa dobili odlok o kurjenju centralnih kurjav po blokih.

— Pa menda ne misliš, da nam bo odlok kaj koristil?

— Seveda! Če bo prehladno, si bomo lahko z njim zakurili.

NI SAM

— Kaj pa se naš sosed tako jezno drži. Drugič je vedno hodil na ribarjenje dobre volje, zdaj je pa tako čemerne.

— To je pa zato, ker je zvedel, da poleg njega tudi nekateri drugi ribarijo v kalnem.

TOPLO-HLADNO

— Pravijo, da je stanovalcem solidarnostnega bloka zelo toplo pri srcu, ko vidijo, da delavci že urejajo naprave za gretje njihovega bloka.

— Ja, pri srcu jim je toplo, v stanovanjih pa hladno.

OZIMNICA

— Ze imaš ozimnico?

— Skoraj že.

— Kako, skoraj?

— Občina obljublja, da ne bo pomanjkanja električne energije, torej sem s kurjavo preskrbljen. Po jabolka bom skočil pod bližnje drevo ter jih tako rešil pred zginitjem. Krompir si bom nabral na sosedovi njivi ter ga tako rešil skrbi, kam naj ga proda.

SKRBI

— Kaj si tako zaskrbljen?

— Dežuje in dežuje. Saj v takem vremenu sploh ne morejo kmeti sejati. Pa četudi bi, ne vem, če bi kaj pognalo. In zato me skrbi za dva temeljna kamna, ki smo ju v Celju pred kratkim zasadili, če bosta zrasla ali ne.

PRED IZPITOM

— Boš delal izpit za avto? Koliko ur pa si že vozil?

— To je pa težko zračunati. Enkrat namreč vozim 40 minut, drugič 45, ali pa 50. Vem le to, da jih moram doslej plačati že 20.

VSEGA DOVOLJ

Letos bo pa vinogradnikom res lepo: grozdja je veliko, pa tudi dežuje že dolgo, tako da tudi vode ne bo zmanjkalo.

CELJE

I. NAGRADA

Ce rečem, da je moje mesto belo, potem menda veste, za katero gre. Moje belo mesto, ki so mu včasih v narečju rekli Celeia (končnica je takšna verjetno zato, ker so takrat redili vsako oslov), se zdaj lepo imenuje Celje. Ce to ime razdelimo med 1 in j, vidimo, da je moje mesto celo. In kako ne bi bilo celo, ko pa ima najrazličnejše znamenitosti.

Celje ima dom upokojencev, ki je najprej razburjal duhove zato, ker so ga tako pozno začeli graditi, potem zato, ker je v njem bila najemnina tako draga, da je lahko sprejel najboljše, in nato zato, ker so prepovedali obiske sorodnikov. Dobro obveščeni pravijo, da so tem sledila še kakšna znamenitost.

Celje ima Cinkarno, k. razburja ne le duhove, ampak

tudi pljuča. In še rastline, k. pljuč nimajo. Zaradi Cinkarne je v Celju velikokrat ciklus. Celo starokrščansko navado — kamenjanje — so uvedli zaradi nje.

Tudi po sejmu obrti je Celje znano. Tu je moč dobiti in videti mnogo. Najmanj pa je videti obrtnikov in njihovih izdelkov. Nekateri pravijo, da je dosti, da je sejem po njih dobil ime in ni treba, da zdaj še vsako leto na njem sodelujejo.

Napisal bi še več celjskih zanimivosti, pa kaj ko ste zapisali, da mora biti teist za nagradni razpis kratek. Tako naj bodo nekatere znamenitosti zaenkrat skrite, tako kot so pred turisti celjske zgodovinske znamenitosti, saj ni mikler nobenih reklamnih panojev, ki bi jih opozarjali nanje.

J. Pokoren

MOJ KRAJ

II. NAGRADA

Moj rojstni kraj je majhen. Tako majhen, da ga na zemljevidu, pa čeprav se tu dogaja vrsta zanimivih stvari. To, da hodi sosed Jaka ponoči večkrat na obisk k sosedovi Tinčki, ni še niti najbolj zanimivo, razen kadar Jaka zaloti njegova žena. Toda s takšnimi zanimivostmi se lahko pohvalijo tudi drugod.

Še nekaj vam moram povedati: Cerkovnik Janez je zaljubljen v Trezo. In veste zakaj? Zato, ker mu nosi kokešje bedrce, vino, včasih mu pokaže pa še svoje bedrce. In veste, kje dobi vse te dobrrote? Vzame jih pri svojem gospodarju, kjer pomaga pri poljskih delih. Ampak pravi, da to ni greh, saj te ukradene stvari nosi cerkovniku. Toda jaz ne verjamem popolnoma, da ni greh, saj je Treza zadnjič padla z voza in si zvinila nogo. Joj, če to ni božja kazen.

Pa veste, da Funklov Joža zida hišo? Ne veste! Jaz pa vem, samo ne vem, kje je dobil denar. V tovarni namreč izredno slabo zasluž. Saj je vratar. Razen če nimajo vratarji še kakšnih dodatnih postavk pri plači. Tega pa res ne vem. Tako kot tudi ne vem, če jih imajo iste, ki v pisarnah kavo kuhajo. Grebovska Miška (včasih je bila Micika) je ena takšnih. Pa nosi vsak dan drugo obleko. Pa plašč, kakšen ima! In neki gospod jo pripelje skoraj do vasi. Tudi to nekaj stane! Res mora veliko zaslužiti!

Glejte, koliko sem vam napisala, nisem pa zapisala, v kateri vasi sem doma. Veste to je varnostni ukrep. Ljuhim namreč zdravje. Pa da ne boste vi mojega čelga na slova objavili. Potem mi lahko nagrado pošljete le še v bolnico. Ali pa mi kupite venec.

J. P.

KAKO SI PONEKOD PREDSTAVLJAJO...

SPORNO KRILO

Pri storjenem kaznivem dejanju je bilo odločilnega pomena tudi krilo oškodovanke. Preiskovalni sodnik je krilo oškodovanki kmalu po kaznivem dejanju vzel, s tem, da ji ga vrnejo na sodišču po obravnavi.

Ko se je obravnava na sodišču bližala kraju, je javni tožilec pozval oškodovanko naj dvigne krilo. Ta ga je čudno pogledala in zardela. Tožilec je še enkrat ponovil:

— Oškodovanka, prosim, da dvignete krilo.

— Ne bom, je dejala oškodovanka jezno in užaljeno.

Javni tožilec pa je v zapisnik narekoval:

— Oškodovanka pred javnim tožilcem noče dvigniti krila.

Kaj so potem naredili na sodišču s krilom, nam ni znano.

VROČE ŠALE

VRNJEN DENAR

Franček je prišel v trgovino in dejal: »Zjutraj sem kupil pri vas nekaj malenkosti. Dal sem vam 100 din. Doma sem preštel vrnjen denar in ugotovil, da ste se zmotili.«

Trgovka ga je osorno zavrnila: »Pritožiti bi se morali takoj! Kasnejših pritožb ne sprejemamo.«

Franček pa: »Prav. Če kasnejših pritožb ne sprejemate, si bom pa kar obdržal tistih 60 din, ki ste mi jih dali povrh!«

OLAJŠEVALNA OKOLIŠČINA

Sodnik je vprašal obtoženca, če lahko pove v zagovor kakšen razlog za omilitev kazni.

Obtoženec je brez strahu odvrnil: »Lahko! Dvajsetkrat sem bil že kaznovan, pa še nikoli ni nič pomagalo.«

VESTEN VRATAR

Vratar Jaka Nadebuden je slišal za besede, ki smo jih spregovorili o večji varnosti, o večji družbeni kontroli. Z pomnili si je besede, da mora vsak delavec skrbeti za večje varčevanje, da je vsak odgovoren za poslovanje delovne organizacije. V možgane so se mu vtisnile besede, da morajo delavci sami skrbeti za to, da bodo proizvodi boljši, da ne bo kdo kaj odnašal. Da morajo vsi pomagati organizaciji delavske kontrole. Vse to si je Jaka Nadebuden dobro zapomnil in sklenil, da se bo po tem ravnal. Nič več ne bo na svojem delovnem mestu zatisnil na eno oko. Jaka bo tak vratar, kot ga zahteva naša sedanost.

In tako je nekega dne stal vratar Jaka Nadebuden na svojem delovnem mestu. Proti poldne je šlo. Dela ravno ni bilo veliko. Tu in tam je skozi vrata spustil kakšen tovarnjak. Pozorno ga je pogledal in se zadržal v oči voznika, da bi ugotovil, če mu česa ne prikriča. Pa ni ugotovil ničesar.

Tedaj pa se je po tovarniškem dvorišču pripeljal lep avto. Jaka je pomislil, kako je prišel noter, saj morajo vsi osebna vozila pustiti zunaj. Potem se je domislil, da verjetno njegov kolega pri drugem vходу ni tako vesten kot on. Avto se je ustavil pred vrati. Jaka je stopil iz vratarske vežice in šel k vozniku.

— Odprite hitro, je dejal voznik, mudi se mi.

— Le počasi. Nikomur se tako ne mudi, da ne bi mogel malo počakati. Kaj imate?

— Rekel sem vam, da lepo odprite in me spustite ven. Bil sem v pisarni.

— Sploh vaš nisem vprašal, kje ste

bili, ampak če kaj vozite v avtomobilu

— Pazite, kako govorite z mano. Kaj me ne poznate?

— Ne. In me tudi ne zanimate. Menj me zanima, če imate kaj v prtljažniku.

— Čujte! Kaj vam je? Bi radi leteli iz službe? Ne veste, da sem že velikokrat peljal tu mimo in da še bom.

— Me ne zanima. Opravljam svojo službo.

— Zdaj pa mi je dovolj, je dejal mož in stopil iz avta ter hotel sam odpreti vrata.

Vratarju Jaki Nadebudemu so takrat stopile pred oči vse besede o varnosti, o budnosti, o delavski kontroli, o... segel je za pas in izvlekel službeno pištolo. Nameril jo je v vsiljivega moža. Ta je sredi koraka zastal. Delavci, ki so hodili tam mimo, so se začeli zbirati. Obkolili so ju.

— Odprite prtljažnik, je dejal Jaka enemu izmed delavcev. Ta ga je odprl in vsi, ki so bili zbrani, so imeli kaj videti. Prtljažnik je bil poln izdelkov njihove tovarne.

Delavci toliko da niso zaploskali nad hrabrostjo vratarja. Ta pa je odgnal moža iz avta v direktorjevo pisarno ter ga tam pustil.

Delavci v delovni organizaciji so še nekaj dni občudovali vratarja Jaka Nadebudnega. Potem pa je lepega dne bil poklican v pisarno, kjer je dobil delavsko knjižico.

Zdaj je Jaka doma in razmišlja o najrazličnejših besedah. Zraven pa išče knjigo, kjer bi našel zapisano, koga lahko vratar normalno zastavlja in ga pregleduje, koga pa mora pustiti brez besed mimo.

frk

Nadaljevanje iz prejšnje številke

Predvideni znesek sredstev za pomoč prizadetim po potresu na Kozjanskem iz osebnih dohodkov delavcev v družbenem sektorju je dosežen skoraj v celoti. Močno pa zaostajajo vplačila zasebnega sektorja in drugih občanov, ki so dosežena komaj do tretjine predvidenega zneska.

Zaostajanje priliva sredstev solidarnosti do sedaj ni bilo ovira za akcijo na potresnem območju in za delo gradbene operative. Ljubljanska banka je namreč dala na razpolago premostitvene kredite, in sicer:

- 8. 7. 1974 je bil podružnici Ljubljanske banke v Celju odobren finančni kredit do 20 milijonov din. Podružnica je do sedaj kredit izkoristila le v višini 15 milijonov din;
- 9. 8. 1974 je bil premostitveni kredit odobren stanovanjski skupnosti Sentjur pri Celju v znesku 3 milijone din ter 13. 8. stanovanjski skupnosti Smarje pri Jelšah v znesku 7 milijonov din;
- v septembru 1974 je ista podružnica odobrila še: stanovanjski skupnosti Sentjur 8 milijonov din, stanovanjski skupnosti Smarje pri Jelšah 15 milijonov din.

Poleg zbranih solidarnostnih sredstev je bilo v tem obdobju torej na razpolago tudi 63 milijonov kreditnih, bolj ali manj premostitvenih sredstev, ki jih bo sicer treba nadomestiti s trajnimi viri, ki pa vendarle omogočajo nemoten potek dela. Stanovanjske skupnosti tudi ta sredstva odobravajo prizadetim kot stanovanjske kredite.

Dosedanje zbiranje sredstev za solidarnostno akcijo za pomoč prizadetim lahko kljub nekaterim organizacijskim in drugim pomanjkljivostim ocenjujemo kot izredno uspešno, predvsem iz dveh vidikov:

1. na osnovi prostovoljnega zbiranja je bilo v razmeroma zelo kratkem času zbranih veliko sredstev

2. dosedanja solidarnostna akcija je bila množična in družbenopolitično dobro organizirana. V njej so se razvijale in krepile solidarnostne vrednote socialističnih samoupravnih odnosov v skladu z novo ustavo.

Tako kot v republiki tudi v vseh občinah v SRS delujejo koordinacijski odbori za odpravo posledic potresa na Kozjanskem. Ti odbori so v sodelovanju z družbenopolitičnimi organizacijami v občinah, v krajevnih skupnostih, v temeljnih organizacijah združenega dela, v samoupravnih interesnih skupnostih itd. organizirali sodelovanje delovnih ljudi in občanov v solidarnostni akciji. V njej je postalo vprašanje sodelovanja posamezne delovne skupnosti in slehernega posameznika, vprašanje njegovega konkretnega odnosa do solidarnostnih vrednot, ki so vgrajene v socialistične samoupravne odnose. Zelo redke so tiste delovne organizacije, ki še niso izpolnile te skupne obveznosti.

V dosednji solidarnostni akciji zbiranja sredstev pa niso bili dovolj in organizirano v posameznih občinah vključeni nekateri občani, ki niso zaposleni v družbenem sektorju, to so upokojenci, kmetje, obrtniki in drugi svobodni poklici.

Kot drugi del družbene solidarnosti, kjer pa v največji meri prihaja do izraza tudi pripravljenost prizadetih, da tudi sami sodelujejo pri obnovi svojih domov, gospodarstva itd., pa pomeni kreditiranje pod najugodnejšimi pogoji. Temeljni samoupravni stanovanjski skupnosti v obeh občinah sta sprejeli pravilnika o kreditiranju nadomestitve in sanacije družbenih in zasebnih stanovanj, uničenih in poškodovanih po potresu. Krediti se odobravajo od 120.000 do 200.000 din glede na to ali je objekt v tretji oz. četrti kategoriji ugotovljene škode. Zgornja meja je odvisna od višine za sanacijo potrebnih sredstev, sredstva pa se dodeljujejo v skladu s sprejetimi pravilniki potom samoupravne stanovanjske skupnosti v občini. Vsem prizadetim se zaenkrat dodeljujejo samo krediti. Odplačevanje kreditov se bo začelo po treh letih. V tem času bo samoupravna stanovanjska skupnost določila del kredita, ki ga bo prizadeti prejel kot družbeno pomoč. Višina tega dela bo odvisna od obsega škode in materialnega položaja prizadetega. Vsa solidarnostna zbrana sredstva bodo uporabljena predvsem za izgradnjo šol, zdravstvenih domov, družbenih stanovanjskih objektov, za pomoč socialno šibkim družinam pri obnovi stanovanjskih hiš. Družbena kreditna sredstva je treba usmeriti predvsem v strokovno obnovo hiš v III. kat. in gradnjo nosilne konstrukcije. Ta dela mora izvajati gradbena operativa, da se doseže ustrezna potresna varnost. Popravilo objektov I. in II. kategorije opravljajo občani sami. V ta namen so bili dani običajni potrošniški krediti.

POROČILO

o stanju po potresu v prizadetih občinah Smarje pri Jelšah, Sentjur, Celje in Slovenske Konjice in poteku solidarnostne akcije za odpravo posledic potresa na Kozjanskem.

V občini Sentjur in Smarje pri Jelšah so bila za sanacijo stanja na voljo naslednja sredstva:

	občina Smarje	občina Sentjur
a) premostitveno posojila LB Ljubljana	22.000.000	8.000.000
b) sredstva, dodeljena iz solidarnostnega računa koordinacijskega odbora	42.000.000	14.000.000
Skupaj	64.000.000	22.000.000
Od skupno razpoložljivih sredstev je angažirala:		
	občina Smarje	občina Sentjur
a) za gradnjo oz. sanacijo družbeno najemnih stanovanj	23.700.000	5.330.000
b) odobrena posojila za IV. kategorijo	226 upravič., 23.160.000	84 upravič., 9.850.000
c) odobrena posojila za III. kategorijo	237 upravič., 33.010.000	115 upravič., 11.500.000
Skupaj	79.870.000	26.880.000

Skupno je sprejelo doslej stanovanjske kredite 662 upravičencev. Do prekoračitve odobrenih sredstev je prišlo zaradi tega, ker se glede na sklep republiškega koordinacijskega odbora pričakujejo nadaljnja sredstva za kreditiranje stanovanjskega gospodarstva. Od skupno angažiranih sredstev je porabljenih nekaj več kot polovica. V skladu z novimi potrebami bo republiški koordinacijski odbor usmerjal solidarno zbrana sredstva tudi v bodoče posameznim samoupravnim skupnostim na prizadetem območju.

Na poziv republiškega koordinacijskega odbora so se vse slovenske občine s svojo gradbeno operativno angažirale v posameznih krajevnih skupnostih na potresnem območju. Razporeditev gradbene operative in občin po krajevnih skupnostih občin Smarje pri Jelšah in Sentjur je rezultat skupnega dogovora. Iz priložene tabele je razvidno, katera občina in gradbeno podjetje deluje v posamezni krajevni skupnosti v smislu sprejetih dogovorov.

Na podlagi take razporeditve je bil tudi izdelan program drugega solidarnostnega kroga v smislu predloga republiškega izvršnega sveta in stališč zborov republiške skupščine na seji 25. 9. 1974. Po tem programu je predvideno, da 90 % zbranih sredstev občine same angažirajo za sanacijo stanja po krajevnih skupnostih, dočim 10 % solidarnostno zbranih sredstev bi občine nakazale na sklad republiškega koordinacijskega odbora za izravnavanje potreb.

Tabela IV.

ANGAZIRANJE GRADBENIH PODJETIJ IN OBČIN PO KRAJEVNIM SKUPNOSTIM OBČINE SMARJE PRI JELŠAH IN SENTJUR

Zap. št.	Krajevna skupnost	Gradbeno podjetje	Občine, ki prispevajo pomoč
1	Podčetrtek	Gradis Maribor Konstruktor Maribor Stavbar Maribor Pomurje M. Sobota Gradb. Lendava Granit Sl. Bistrica Nigrad Maribor	Maribor Murska Sobota Lendava Slovenska Bistrica
2	Smarje	Projekt Kranj Sava Jesenice Tehnik Sk. Loka Gorenje Radovljica GP Tržič GP Bohinj Gradis Jesenice	Kranj Jesenice Skofja Loka Radovljica Tržič
3	Sentvid	Gorica Primorje Ajdovščina Zidgrad Idrija Posočje Tolmin	Nova Gorica Ajdovščina Idrija Tolmin

4	Kristan vrh	Pionir Novo mesto Mirna na Dol. Novograd N. mesto	Novo mesto Trebnje Krško Ljutomer Sevnica Gornja Radgona
5	Vinski vrh	Beton Zagorje Zasavje Trbovlje Hrastnik	Zagorje Trbovlje Hrastnik Domžale Litija
6	Pristava	Stavbenik Koper Gradis Koper Gorica Koper Slovenijaceste Koper Primorje Koper Kraški zidar Sežana	Koper Sežana Izola Piran
7	Zibika	Gradis Celje Vegrad Velenje Gradnja Zalec Gradb. Ljubno	Velenje Zalec Mozirje
8	Lesično	GP Dravograd Stavbenik Prevalje Gradis Ravne Radlje ob Dravi Slovenj Gradec	Dravograd Ravne na Koroškem Slovenj Gradec Radlje ob Dravi
9	Virštanj	SGP Grosuplje Begrad Crnomelj Igrad Vrhnika	Grosuplje Metlika Crnomelj Vrhnika Vrhnika Vrhnika
10	Rogaška Slatina	Ingrad Celje Gradis Celje Obnova Celje Rogaška Slatina Remont Celje	Celje
11	Buče	Gradisče Cerkljica Gradnje Postojna KP Logatec	Cerkljica Logatec Postojna
12	Tinsko	Zidar Kočevje	Kočevje Ribnica
13	Mestinje	Ingrad Celje	Celje
14	Polje	Graditelj Kamnik	Kamnik
15	Zagorje	Drava Ptuj	Ptuj
16	Kozje	Ograd Ormož	Ormož
17	Sladka gora		Laško

Celotno področje občine Sentjur prevzame Ljubljana mesto oziroma ljubljanske občine z naslednjo gradbeno operativno:

1. Tehnika Ljubljana
2. Gradis Ljubljana
3. Slovenija ceste
4. Obnova Ljubljana
5. Megrad Ljubljana
6. ZTP Ljubljana
7. Agroobnova Ljubljana
8. GP Bežigrad Ljubljana
9. Univerzal Ljubljana
10. Objekt Ljubljana
11. Temelj Črnuče

Sklep:

Prvi solidarnostni krog je omogočil, da so bile prva najhujše posledice odstranjene neposredno po potresu in da je lahko bila zastavljena dolgoročnejša akcija sanacije. Zbrana sredstva omogočajo postopno kreditiranje obnovitve zasebnega stanovanjskega fonda. Prizadeti občani s svojimi sredstvi, delom in materialom, aktivno vključeni v odpravljanje posledic potresa, potrebna pa jim bo tudi v bodoče družbena pomoč. Vsa solidarno zbrana sredstva bodo takoj ali postopoma uporabljena kot družbena pomoč, ki je ni treba vračati.

Koordinacijski odbor se v imenu vseh prizadetih hvaljuje za vso dosedanje pomoč, ki je pomagala ublažiti hude posledice in človeške tragedije, ki jih je prinesel potres v številne domove in obnavlja svoj poziv, da se vsi delovni ljudje Slovenije še enkrat vključimo v zbiranje pomoči. To naj omogoči, da uresničimo letošnji program pri odpravljanju posledic potresa.

REPUBLISKI KOORDINACIJSKI ODBOR
ZA ODPRAVO POSLEDIC POTRESA
NA KOZJANSKEM

KOMUNALNO PODJETJE ŽALEC

proda na javni dražbi

ki bo dne 25. oktobra 1974 od 10. do 12. ure v prostorih uprave Zalec, Ulica Nade Cilensek 5 nekatera osnovna sredstva (stare drobilce za kamenje, stare oljne peči, razne pisalne mize).

Ogled osnovnih sredstev je možen dne 21., 22. in 23. oktobra od 7. do 8. ure v skladišču na Upravi podjetja.

OBVESTILO

Dispanzer za gerontologijo v Celju vabi vse občane stare nad 60 let z območja občine Celje, da se udeležijo zaščitnega cepljenja proti gripi, ki se bo vršilo po naslednjem razporedju:

Prvo cepljenje: od 21. 10. — 31. 10. t. l. dnevno od 11.—13. ure, razen v soboto in nedeljo.

Drugo cepljenje: od 18. 11.—28. 11. t. l. dnevno od 11.—13. ure, razen v soboto in nedeljo.

Cepljenje se bo vršilo v prostorih dispanzerja v Zdravstvenem domu Celje — I. nadstropje levo, trakt C. Z ozirom na visoko število prehladnih obolenj v jesenskem času priporočamo občanom, da se udeležijo cepljenja v čim večjem številu.

MLADINSKA KNJIGA
TOZD — TRGOVINA
p. e. Celje

SKLADIŠČE PRODAJA NA VELIKO

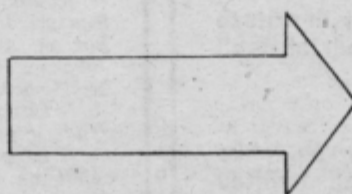
VAM NUDI:

PISALNE STROJE — prenosne portabl s kovčkom ali brez, vseh dolžin valjev: 24, 33, 46, 62, mehanski ali električni, z normalno pisavo ter s pisavo kot tisk in IBM z vrtljivo glavo.

RACUNSKÉ STROJE — mehanske, elektronske, žepne, na ekran ali na trak: DIGITRON, ADLER, MULTISUMMA 20, LOGOS, DIVISUMMA 24, UNITREX, ELWRO, SHARP

FOTOKOPIRNE APARATE: PREXER, REMINGTON za format papirja A3 in A4, REX ROTARY in druge mehanografske stroje.

Za vse navedene pisalne in računske stroje se lahko uporabljajo trakovi AERO Celja, ki jih izdeluje v različnih širinah — nylon ali bombažne.

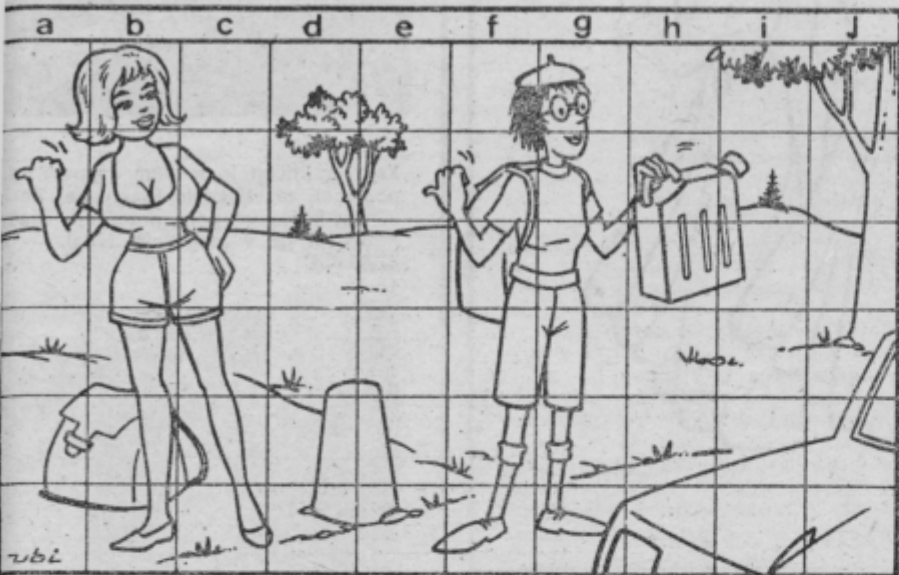

AGRADNA SLIK. UGANKA

Med reševalce s pravičnimi rešitvami nagradne slikovne ugank bo žreb razdelil na-
e v skupni vrednosti 350 dinarjev:
nagrada: 100 din

nagrada: po 50 din

Prezrezek z rešitvijo pošljite na naslov: Uredništvo NOVEGA TEDNIKA, 63000 Celje,
priloge 5. Na pisemski ovitek napišite TRIJE ENAKI. Pri žrebanju bomo upoštevali
rešitve, ki bodo v uredništvu do četrta, 24. oktobra.

Je kvadrati v koordinatni mreži imajo do pičice enako risbo. Kateri?

AGRAJENI REŠEVALCI

a nagradno slikovno ugan-
objavljeno v Novem te-
ku 3. oktobra, smo do-
192 rešitev. Žreb je raz-
il nagrade takole:

nagrada (100 din): JA-
Z. PENCA, 61000 Ljubljana
Stud. naselje — IV. blok

— 6. nagrado (po 50 din)
imejo:

EA POKLIC, 63205 Vita-
Stenica 5

MILENA KNEZ, 63302 Gri-
Zabukovica 68

VAN GOLOB, 63000 Celje,
bratov Dobrotinškov 4

FRANC ZALOKAR, 63250
gaška Slatina 31

LOJZKA KLAJNE, 63270
sko, B. Kraljgerja 32

Vsem izžrebancem bomo
nagrade poslali po pošti. Če-
stamo!

HUMOR

Znani nemški čelist Hein-
rich Grünfeld je bil zelo du-
hovit. Nekega večera je igral
v zasebni vili, med poslušalci
pa je bil tudi pisec komedij,
znan po zgovornosti, ki je ni
bilo mogoče ustaviti. Tudi
med koncertom je nagovarjal
zda tega znaj onega poslu-
šalca. Ko je Grünfeld to opa-
zil, je nehal igrati in rekel
pisecu:

»Prosim, gospod, nikar se
ne smejte med mojim kon-
certom. Se morda jaz sme-
jem med vašimi komedija-
mi?«

...

Francoski igranec in avtor
Sacha Guitry je neko dopol-
dne rekel svoji soigralki, go-
spodični Jacqueline Delubac,
naj si kupi beležnico.

»Piši si vanj, kar ti naro-
čim, ker vse pozabiš!«

»Saj ni res!« je ugovarjala
Delubacova.

»Seveda je... in tole je
dokaz.«

»Dokaz? Kakšen dokaz?«

»Pozabljaš celo, da imaš
slab spomin.«

Nekoč je prijatelj priporo-
čil Sachu Guitryju ljubko ig-
ralko, ki je dotlej oobivala
samo majhne vloge. Morala
je na primer reči: »Kosilo je
na mizi«, ali pa prinesiti pi-
smo na pladnju.

»Ali ji ne bi mogel zaupati
kakšne večje vloge?« je vpra-
šal prijatelj.

Guitry je mirno odvrnil:
»Seveda, odslej bo prinaša-
la samo priporočena pisma.«

...

Sacho Guitryja so vpraša-
li, če je za to, da se ohrani
stara francoska navada po-
ljubljanja rok.

Odgovoril je: »Vsekakor!
Nekje je vendar treba začeti!«

...

Kot ženski psiholog je de-
jal Guitry, da si bo ženska,
ki jo je prevaral Rus in
pretepel inženir, naslednjič
izbrala za ljubimca ruskega
inženirja.

...

V ljubezni poznamo samo
tri vrste žensk: take, s ka-
terimi se poročimo, take, ki
jih ljubimo, in take, ki jih
plačujemo. To je prav lahko
vedno ista ženska. Najprej ji
plačujemo, potem jo ljubimo
in slednjič se z njo poroči-
mo.

ŠPORT

TEHNIK USPEŠEN

Na občnem zboru SSD
TEHNIK je predsednik
Marjan Bolarič razgrnil
pred delegati razrednih
skupnosti bogato bilanco
opravljenega dela v letu
1973/74. Društvo šteje nad
500 članstva, ki se zdru-
žuje pri vadbi in tekmo-
vanjih v 9-tih sekcijah.
Tehniški športniki vse bolj
posegajo v kvalitetni vrh
v celjskem srednješol-
skem športu, saj so osvo-
jili večje število občin-
skih prvenstev, uveljavlja-
jo pa se tudi na področ-
jih in republiških. Vodil-
ni športi so: odbojka,
košarka, nogomet in na-
mizni tenis. Za novo ob-
dobje so sprejeli obširen
delovni program, ki zaje-
ma gradnjo igrišč pri no-
vem tehničnem centru,
mednarodna in liga tek-
movanja v nogometu, od-
bojki, košarki, streljanju,
namiznem tenisu in ro-
kometu, poživitev aktiv-
nosti v planinstvu, gim-
nastici in atletiki.

Za najboljši športni raz-
red so proglasili III. g —
nižke gradnje, za najbolj-
šo športnico Ireno Drem-
šak in za najboljšega
športnika Srečka Sirčo.

Pomočnik direktorja TS
Ing. Jože Geršak in za-
stopnik C SSD sta naka-
zala aktualne naloge pri
delu SSD, ki opravlja po-
membno vzgojno in izo-
braževalno funkcijo na
šoli ter mu zagotavlja
tudi v prihodnje vso mo-
ralno in materialno po-
moč.

Po opravljenem delu in
organiziranosti spada SSD
TEHNIK brez dvoma
med vodilne tovrstne or-
ganizacije v celjski obči-
ni. Novemu UO bo pred-
sedoval Dušan Kokotec.

K. JUG

POŠKODBA ČUKA IN KARTONI

V prvi vrsti čestitke
trenerju Kladivarja Bog-
danu Stipi, ki je napra-
vil krepek »carski rez«
v celjski obrambi in z vr-
tarjem Alunovičem v Lju-
bljani premagal Slovan
4:2 (2:0). Celjani so bili
vseskozi boljši na blat-
nem terenu. Več o tekmi
pa nam je povedal iz-
ključni igralec tega sre-
čanja, Franc Bosina:

»Igrali smo odlično.
Alunovič nam je dal no-
vih moči. Pa tudi ob-
rambne vrste so bile ze-
lo dobre. Nogometa lačni
Dobraje, ki je moral po-
čivati dve tekmi, je takoj
v začetku, po kombinaci-
ji celotnega napada, do-
segel dva zadetka. Toda
smola nas ni zapustila.
Boljši igralce našega mo-
štva Čuk je v ležečem
štaru nerodno padej in
po udarcu domačega igral-
ca je dobil dvakratni
zlom noge. Počivati bo
moral kar dobrih osem
mesecev. To nas je neko-
liko zmedlo in sledila je
nekoliko bolj groba igra.
Posledice so občutne. Ku-
der in Nikolič sta dobila
drugi rumeni karton.
Kljub temu pa upamo,
da bomo z dobro igro
nadaljevali.«

Dve točki sta osvojeni
na tujem. To je prineslo
Celjanom četrto mesto
na razpredelnici. Toda v
nedeljo pride v Celje ma-
riborski bivši drugoligaš
Železničar. Celjani bodo
nastopili brez poškodova-
nega Čuka, kaznovanih
igralcev Bosine, Kudra in
Nikoliča in tehnični štab
Kladivarja bo imel vse-
kakor težko delo pri se-
stavi moštva. Z borbeno
igro in pravim sestavom
pa bo tudi ta ovira pre-
magana. Zato le korajžno
v naslednje kolo.

Igralci Smartnega so
uspeli. V direktnem dvo-
boju proti drugouvršče-
nim Branikom so sredi
Maribora osvojili točki in
zmagali 4:0. Skoraj never-
jetno! Sedaj so krepko
v vodstvu in imajo pet
točk prednosti. Uspela je

tudi Dravinja. V gosteh
je premagala Aluminij
2:1, dočim je Rudar do-
ma premagal Tišino 6:2.
V domačem derbiju je
Steklar odpravil Osanka-
rico 2:1.

J. KUZMA

ŠPORTNI UTRINKI

Rally tekmovalci Celja
so sodelovali na turistič-
nem rallyju na Ravnah.
Tudi tukaj so pokazali
svojo kvaliteto in osvojili
nekaj pokalov. V kate-
goriji nad 1150 ccm je zma-
gal Franc Krajnc (ZSAM),
v kategoriji do 1150 ccm
je bil Vilhar drugi, v
nacionalnem razredu pa
Grajžl četrti. V soboto
na celjskem nočnem ral-
lyju imajo Celjani ponov-
no priložnost za prodor
med najboljše. Ekipe
ZSAM je bila na Ravnah
tretja.

Jano Bervar je zmagal
tudi na rednem brzopo-
teznem turnirju za me-
sec september. Osvojil je
11 in pol točke. Sledijo:
Pertinač 10, Planinc in
Spiljar 9,5, Novak 9,
Agrež 7,5 in Košec 7 točk.

Kegličarji Celja, ki so
dosegli lep uspeh v po-
sameznem prvenstvu Slo-
venije, se resno priprav-
ljajo za moštveno prven-
stvo. V ta namen so od-
igrali prijateljsko sreča-
nje proti Ljubljani-center
in kljub dobremu rezul-
tatu srečanje izgubili z
10077:9918. Najboljša pri
Celju sta bila Vanovšek
1074 in Gobec 1022 keg-
ljev.

Dvigalci uteži so ostali
v drugi zvezni ligi. V zad-
njem srečanju so prema-
gali Željeznikarja iz Sa-
rajeva 8:4. Točke za Par-
tizan Celje so priborili
— Čuček 220 kilogra-
mov, kar je najboljši re-
zultat v perolahki kate-
goriji, Pestivšek 130, Ga-
šperlin 220 in Urankar
227,50 kilogramov. Podle-
gla pa sta Smreček
207,50 in Stuhec 155 kg.
J. KUZMA

CIGANKA — povest iz domačih hribov

Občinski možje smo dolžni, da varujemo občino
in škodo. Ako ostanem pri svoji nameri, nam ni
nagrade, ko na glavarja se moramo obrniti.

Vsaj župana moramo dobiti drugega, takega, ki
ne bo s cigani bratil,« je zagovarjal Rutar.

Tedaj je Ravnjak prebledel in se od jeze stresel.

Rutar je klobuk in odropotal, ne da bi koga pozdravil.

Ko je prišel domov, so se ga psi kar prestrašili, tak

bil. Obraz mu je bil spačen, ne besede ni rekel,

ni jedel, niti sčel se ni, kakor zmešan je letal

večer po svoji čumnati gor in dol. Sele proti pol-

noči se je toliko umiril, da je začel trezno misliti.

Zato se je spomnil vsega, kar so mu govorili občin-

ski možje, spomnil se je tega, kar mu je sestra na-

čela v obraz, vse bolj ga je navdajal strah pred

Najhujše se mu je zdelo to, da bi vsa reč prišla pred
okrajnega glavarja. Okrajni glavar ga je zelo čislal in mu
je že večkrat pokazal, koliko na njega da. Da bi ga pred
tem osmešili, da bi ga ta moral grajati, morda celo od-
straniti, to se je zdelo Ravnjaku bolj strašno ko vse drugo.

Dva dni in dve noči je vihrala burja v njegovih duši;
potem je čast premagala ljubezen. Odločil se je, da se
ciganka odreče in se z njo lepo pobota. Ta svoj sklep je
tako razodel nekaterim občinskim možem, ki so ga po
vsej fari razglasili.

XI.

Odkar sta si bila Ravnjak in Pavla v besedi, ni prišla
Jerca nič več na Ravnje, ampak se je Ravnjaka izogibala.
Tisti teden pred veliko nočjo je prvič spet prestopila prag
na Ravnah in vprašala po gospodarju.

V Ravnjakovi pisarnici sta sedela že celo minuto in
nista spregovorila. Tedaj je vprašal Ravnjak:

»Ali si prišla zaradi Pavle?«

»Uganil si, da,« mu je pikro odgovorila.

»Jezis se, da sem si premislil.«

»Nikoli nisem verjela, da boš bežedo držal.«

»Hotel sem jo.«

»Haha, hotel, hotel! Saj vem, kaj je moška beseda.

Moški bi radi, naj ženske vse zanje storijo; sami pa se

najmanjše žrtve ustrašijo.«

»Včasih tudi najtrdnjša volja ni kos težavam. To boš
vendar razumela; tako pametna si menda vendar.«

»Ti pa, ki si, takorekoč zrel mož in župan na Bistrici,

glavo.«

»To ni res. Pavla se je prva razodela.«

»Možci pa daj, da ti svoje povem! Ti si lažil za njo
in si se ji nastavljal. Dekleta pa imajo bolj mehka srca
in bolj tenko občutijo kakor vi dedci s svojimi takoi-
menovanimi srci... Pavli sem večkrat dopovedovala, da ni
zate in da iz te moke nikoli ne bo kruha. Ker sta bila pa
vidva oba slepa in gluha od te neumne ljubezni, mi ni
ostalo drugega, kakor da sem pustila: gre, kakor gre,
Pavli, tej siroti, ki nikoli ni imela kaj dobrega, ne zame-
rim, da se je z obema rokama oklenila neke namišljene
sreče; ali ti, ti bi bil moral biti pametnejši.«

Ravnjak je molčal in je gledal mrko predse. Čez nekaj
časa je dejal:

»Ali si le zaradi tega prišla, da po meni udrihaš, ali pa
mi hočeš svetovati, kako bi zadevo uravnala in popravila?«

»Haha, svetovati, da! Naj ti tvoji modrijanski občinski
očetje svetujejo: ti so tako modri in pametni, da čujejo,
kako trava raste... Popraviti se ta reč sploh ne da več.
Reva ima strašno občutljivo srce. Ta izkušnja jo je tako
zadela, da je svoj živ dan ne bo prebolela.«

Ravnjak je krčevito mečkal neki papir, potem je spet
rekel:

»Kar je, to je... Ne bom štedil ne škripičil, da ji po-
šteno povrnem, kar ji je bila na škodi... Hvaležen bi ti
bil, če bi hotela k Pavli in jo vprašati, kaj si želi, da ji
dam.«

»Haaa, to si mi pravi! Zopet je očitno, kake šleve ste
moški. Tebi je prehudo, da bi šel in ji razložil, kako je;
jaz, ženska, naj bi to kisljo juho pojedla, ki si jo skuhal ti.
— Ne, tako se nisva pobotala... Prav zaradi tega sem
prišla, da te resno opominim: zadnji čas je, da se s Pavlo
zmeniš in ji čisto resnico poveš. Predolgo že čakaš.«

Stasa Gorenšek

VEČERNA MODA

Za letošnje jesenske in zimske večere bomo dobile lepo in elegantno modo. Nežne in lahke obleke so skoraj praviloma dolgi ali srednjih dolžin, vedno pa so narejene iz tankih, mehkih materialov. V krilu so bogato drapirane, lahno padajoče, valovite ali frjolave, skratka takšne so, da vedno padajo v mehkih gubah in nikoli niso ravne. V pasu je obleka ozka in oprijeta, tega pa lahko poudarja zavezana pentlja. Se vedno bo veliko dekoltejev, spredaj ali zadaj, v katerih bodo ženske spominjale na lepote petdesetih let.

Toda še bolj kot te značilnosti ustvarjajo letošnjo večerno modo modni dodatki: velik umeten cvet, broške, dolgi nizi perl, tesne svetleče čepice in med nakitom številne ozke zapestnice in srebrni prstani. Seveda tega ne bomo nosile vsega hkrati, vselej pa kaj drugega.

In nova večerna moda so tudi barve, lepa paleta umirjenih tonov z vodilno vijoličasto na prvem mestu, z veliko bordojsko rdečo, ultra modre in vedno elegantne črne barve.

KRONIČNI BRONHITIS IN KAJENJE

V Tednu boja proti tuberkulozi ne poudarjamo več samo prizadevanj za izkoreninjenje tuberkuloze kot množične bolezni, temveč opozarjamo tudi na probleme ostalih kroničnih pljučnih bolezni. Če upoštevamo obstoječo patologijo našega prebivalstva, razširjamo zdravstveno vzgojno dejavnost v letošnjem Tednu boja proti tuberkulozi tudi na informacije o kroničnem bronhitisu.

Danes tuberkuloza ni več bolezen, ki zapuša invalidnost kot pred leti, ko še ni bilo tako učinkovitih zdravil kot danes. Cilj razvite družbe je iztrebljenje tuberkuloze kot množične bolezni, do tega cilja pa je še daleč, zato se ne smemo uspavati na doseženih rezultatih in ne

smemo pozabiti na to, da je tuberkuloza še med nami.

Danes bi rada poudarila drugo množično kronično pljučno bolezen, to je kronični bronhitis. To je predvsem bolezen kadilcev, ki v napredovani fazi vodi v invalidnost. Ljudje, ki so kadilci, pretežno umirajo za tremi skupinami obolenj. Na prvem mestu so žilno srčna obolenja, na drugem mestu kronični bronhitis in emfizem in na tretjem mestu pljučni rak. Za pljučnim rakom v 90 odstotkih obolenja kadilci. Prognoza življenja kadilca je povsem drugačna kot prognoza življenja nekadilca.

Kronični bronhitis je v vseh razvitih deželah najpogostejša kronična bolezen. V srednji in starejši življenjski dobi je že kar vsakdanja, ki jo pogosto razpoznavamo po več let trajajočem stalnem kašlju in sluzavem ali gnojnem izmečku. Osebe imajo to bolezen le kot nadlogo in običajno poznajo vzrok za to nadlogo, to je kajenje, vendar raje prenašajo in podcenjujejo bolezenska znamenja, ker vzroka navadno nečejo odstraniti. Tisti pa, ki so kajenje opustili še v zgodnji razvojni stopnji, v kratkem ugotavljajo ugodnejše počutje. Kronični bronhitis je predvsem pomemben zaradi vpliva na delazmožnost. Pozimi je veliko izostankov z dela zaradi poslabšanja kroničnega bronhitisa. Od vseh kroničnih pljučnih bolezni je kronični bronhitis tisti, ki najbolj okvari pljučno funkcijo in tudi srce ter zmanjša delazmožnost.

Kadilci si s snovmi cigaretne dima nenehno dražijo in okvarjajo stene sapnic in pljučnih mehurčkov. Tako okvarjene sapnice, ki so tudi pod vplivom škodljivih snovi v atmosferi, so bolj dovzetne za naselitev številnih mikroorganizmov. Sapnice imajo obrambne mehanizme, ki mehanično odstranjujejo vse delce, ki z vdihavanjem zraka vstopajo. Razumljivo pa je, da bosta zmoglost organizma uspešna le tedaj, če število vdihanih delcev ne bo preseglo naravne zmogljivosti. Ne glede na to, ali je atmosfera onesnažena zaradi izgoravanja goriv ali zaradi industrijskih plinov ali zaradi onesnaženega zraka pri kajenju cigaret, se v prvi vrsti pomnožijo celice, ki izločajo sluz, zmanjša pa se število celic miogelata. Ta oseba mora kašljati in izkašljevati večje količine sluzi. V tej fazi se lahko kronični bronhitis še popolnoma pozdravi, če se naprej ne vdihavajo škodljive snovi. V prvi vrsti je treba opustiti kajenje. V naslednji fazi preide navadni bronhitis ali tako imenovani katar kadilcev v gnojni bronhitis. To se zgodi takrat, ko se začnejo množiti bakterije v množici sluzi, ki je za mikroorganizme ugodna hranilna podlaga. Bolnik izkašljeva gnoj-

ni izmeček. To se v začetku dogaja le ob prehladih, kasneje pa tudi preko celega leta. Tudi v tej fazi obolenja bo oseba s prenehanjem kajenja lahko bistveno vplivala na razvoj bolezni. Ko se infekcija razširi do malih sapnic, dobijo bolniki težko sapo. V naslednji fazi bolezni kroničnega bronhitisa se prične zaradi slabe izmenjave plinov med zrakom in krvjo kazati prva znamenja posledic na srcu. Bolnik dobi pljučno srce in postane invalid. V nekaterih deželah je kronični bronhitis celo na prvem mestu med boleznimi, ki povzročajo invalidnost. V nastanku kroničnega bronhitisa ima cigaretni dim glavni pomen. Prav zato je kronični bronhitis predvsem bolezen kadilcev. Ta bolezen prične z blagimi bolezenskimi znamenji, ki pa kasneje lahko preidejo v fazo, ko okrne pljučno, nato pa še srčno funkcijo.

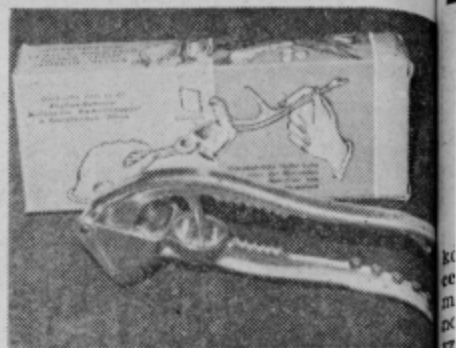
Kronični bronhitis je pogosta srčna bolezen tudi v Sloveniji. V dispanzerjih za pljučne bolezni in tuberkulozo je v Sloveniji bilo registriranih 1972. leta 12.616 oseb z izrazito napredovalnim kroničnim bronhitisom. Na celjskem področju pa 1278 oseb. To je samo del tistih, ki bolevalo za kroničnim bronhitisom, in ki iščejo pomoč v dispanzerjih. Tako je kroničnega bronhitisa daleč največ med kroničnimi pljučnimi boleznimi. Bronhitis pa ni samo pogosta bolezen, temveč je vzrok prežgodnje invalidnosti in umrljivosti.

Da preprečimo naraščanje obolenja, je v prvi vrsti potrebno usmeriti vse napore za zmanjševanje in odpravljanje kajenja. V Angliji so pričeli prvi z bojem proti kajenju zdravnikov. Ko so se po 10 letih prešli, so ugotovili, da je med kadilci manjkalo mnogo več zdravnikov kot med nekadilci. Po nekaterih anketah ugotavljamo, da se vedno bolj manjša razmerje med kadilci in kadilkami. Po anketi na visoki šoli je 40 odstotkov študentov in 50 odstotkov študentov kadilcev. Med osnovnošolskimi otroci je 10 odstotkov kadilcev, v gimnaziji 30 odstotkov in v poklicnih šolah 40 odstotkov kadilcev. Eden najpogostejših vzrokov, da otrok začne kaditi je zgled v njegovi družini. Ugotovljeno je, da otroci kadilcev veliko več kadijo kot otroci nekadilcev. Otroci z manjšimi uspehi v šoli prej postanejo kadilci kot vzorn otroci. Otrok namreč hoče navzven dokazati svojo enakopravnost in odraslost. Pri nas je pa kajenje med mladino še vedno simbol odraslosti.

Naloga nas vseh je, da mladino poučimo o škodljivosti kajenja. Posebno uspešni bomo, če jim bomo dali dober vzgled in ne samo nauke. Z manjšim številom kadilcev bo tudi manj kroničnega bronhitisa. Vedno je bolj preprečevati bolezen, kot jo zdraviti. In tudi cenejše je.

Dr. MARTA PLAVEC-ZURAJ

priporočamo

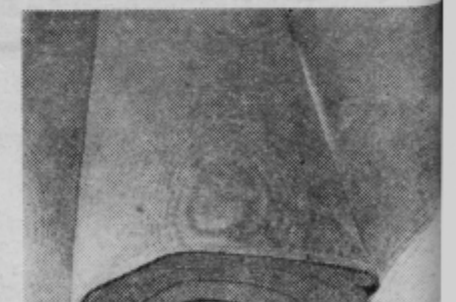
Zelo praktičen je majhen gospodinjstvi pomoček za stiskanje (sekljanje) nekaterih vrtnin: korenčka, pora, peteršilja, česna. Prodajajo ga v blagovnici Ideal. — Cena 47,00 din.

Priporočamo vam dišeče peneče kopeli, katerimi so se dobro založili na kozmetičnem oddelku Veleblagovnice T. Večja kopel FAMILY v praktični družinski embalaži, manjša pa vsebuje vitamine in rastlinske ekstrakte, ki delujejo osvežujoče. — Cena 39,43 din oz. 36,94 din.

Za zimski čas bodo zelo dobrodošle ta flanelaste moške srajce v športnem vzorcu. Ta na sliki je artikel TATRE, na jena v Labodu Novo mesto. Prodajajo v prodajalni Vesna Moda v velikostih 37 do 44. Cena: 179,00 din.

V teh dneh lahko kupite na oddelku moškega blaga v Veleblagovnici T zelo moško ozko rebrast žamet, ki ga imajo na zalogi v vseh aktualnih barvah in je iz 100-odstotnega bombaža. Cena: od 34,21 do 50,87 din.

Velik krožnik, primeren za različne nare in fonduje. Prodajajo jih v blagovnici Ideal v rjavi in rdeči barvi. Ceni: 27,05 din (rj.) oz. 40,55 din (rdeč). Proizvajalec: Keramična industrija Liboje.

VSE O LIMONI

Prerezana limona ne plesni in ostane sveža, ako leži prerezana stran na krožniku, na katerega smo kanili nekaj kisa, lahko pa limono zavijemo tudi v celofan.

Limone ostanejo dalj časa sveže, če jih vložimo v zabojček z žaganjem in sicer tako, da se ne dotikajo ena druge. Hranimo jih v hladnem prostoru.

Ali: Limone zložimo v steklen kozarec za konzerviranje in jih pokrijemo z nizkim lončnim podstavkom, napolnjenim z vodo, ki jo vsak dan menjamo.

Ali: Če limone potopimo v posodo s čisto vodo, ki jo menjamo vsak dan. Tako se nam ohranijo tudi 14 dni ali še več.

Limone in pomarančne lupinice prav na tanko obrežemo (seveda, le tedaj, če ni sadež škropljen s strupenimi snovmi), na drobno sesekljamo ali nastrgamo na strgalki, nalozimo v kozarec, pomešamo s sladkorjem, zalijemo z žganjem ter zavežemo. Pustimo nekaj tednov, da se dišeče snovi izlužijo. Za čaj ali razna peciva zadostuje že nekaj kapljic, pa dobe okus po limoninih lupincah.

Ali: Limonine olupke sesekljamo, jim primešamo sladkorne sipe, stresemo v kozarec s steklenim pokrovom in shranimo.

Precejšen limonin sok zmešamo z enako količino sladkorja. Ko se sladkor stopi, nalijemo v stekleničke, ga zamašimo, zapечатimo. Posode hranimo na hladnem.

Ali: Limonin sok z vinom: Liter dobrega črnega ali rdečega vina, 1 kg sladkorja in strok vanilije kuhamo tako dolgo da se sladkor raztopi in nekoliko izčisti. Potem pene pobereemo in postavimo tekočino na hladno. Ohlajeni primešamo sok 12 limon, jo dobro zmešamo, nalijemo v steklenice in zamašimo. Pijemo razredčeno kot malinovec, ali pa jo uporabljamo kot dodatek za čaj.

ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT

DOLGOROČNA ŠPORTNA POLITIKA

Iz razgovora s predsednikom IO TTKS Celje Franom Ramskuglerjem po dolgem letu dni ustanovitve interesne skupnosti pomenimo splošno ugotovitev, da je čutili na področju telesne kulture v celjski občini vidne premike na bolje. IO TTKS je svoje delo zapolnil na samoupravnih tečajih s programom, ki so sprejeli vsi delegati na uprščini, financirali te skupnosti in uporabniki. Program oni predvsem na načelih nožičnosti v telesni kulturi, v odprtosti športnih objektov za vse ljubitelje športa, v vzgoji kadrov in boljši organiziranosti osnovnih posilcev telesne kulture. Tudi na področju tekmovalne športa je bila začrtana politika nadaljnjega razvoja jasno orienčeno na nosilce kvalitete. Plan je bil —

ohranitev celjskega kvaliteta športa na ravni iz leta 1973. TTKS je s svojimi komisijami opravila veliko dela v podrobnih izdelavah ustreznih dokumentov in programov, pravilnikov in poslovnikov.

V raznih telesnovzgojnih in športnih organizacijah, SSD, in TOZD je pri rednem delu in raznovrstnih oblikah dejavnosti aktivnih nad 11.000. občanov. V 21 SSD je 8.776 člansiva, med njimi 6.726 aktivnih v 176 sekcijah! SSD so najbolj množična organizacija v občini! V TOZD je organiziranih nad 500 skupin, ki nastopajo v športni rekreaciji in SSI z 2.300 delavci. V 23 športnih organizacijah je v tekmovalni šport zajetih nad 2.500 športnikov in športnic. To so številke, ki ponovno izpričujejo, da je vzdevek »Celje-me-

sto športnikov» več kot opravičen.

Pridobili smo 3 nove telovadnice v naravi — TRIM steze v Storah, na Hudinji in v Dobrni. V rekreacijskem centru na Gričku smo pridobili nove naprave, urejeno je obrežje Savinje pri Gričku za kopanje, na Dolgem polju je v gradnji košarkaško igrišče, v Mestnem parku so bila sanirana 4 teniška igrišča, na gimnazijskem igrišču v Celju bodo še v jeseni vsa športna igrišča prevlečena z novo asfaltno maso, večja je smotrnost pri vzdrževanju obstoječih športnih objektov, smučarji so dobili moderne merilne naprave, v Storah pa bo še letos urejena razsvetljava na igriščih za košarko in roket.

Celjani so dali pobudo za vrsto množičnih akcij, ki so vzpodbudile pozornost in po-

snemanje v naši republiki. Omeniti velja množično akcijo v kolesarstvu in plavanju. Plavati se je naučilo le to še blizu 2.000 Celjanov, v kolesarski akciji pa je sodelovalo nad 2.500 občanov! Na mednarodnih tekmovanjih SSD nastopa na tisoče mladih, pravtako tudi na občinskih šolskih prvenstvih, pa tudi na sindikalnih športnih igrah je število nastopajočih blizu 3.000! Te množične akcije bi naj obrodile tudi kvaliteto. Princip zgodnje specializacije se v nekaterih športnih panogah in igrah že uresničuje z uvedbo pionirskih športnih šol.

Ob tolikšni množičnosti in tekmovalnem sportu ima mesto Celje brez dvoma v primerjavi z drugimi občinami v SRS najmanjše število profesionalnih strokovnih kadrov. V 23-ih športnih orga-

nizacijah so e štirje profesionalni trenerji! Teža strokovnega dela v družtvih je na ramenih amaterjev. Pereče je tudi pomanjkanje organizacijskega in sodniškega kadra. Cejo zasedba v TTKS v komisijah in IO ni najboljša, saj vse delo sloni na redkih posameznikih. Pri vzgoji novega strokovnega kadra je bila še najbolj dejavna zveza za športno rekreacijo, ki je imela več seminarjev in tečajev za vzgojo novih športnih rektorjev v Celju in Ljubljani. Obč SSD je organiziral seminar za predsednika in tajnike SSD.

Delo ObčZTK Celje je zastalo, deloma tudi po krivdi republiških organov zaradi nejasnega koncepta o bodoči organiziranosti telesne kulture v občinah. Tudi v celjski občini bo treba kar naj-

hitreje razmejiti delo med TTKS in ObčZTK, ki jo bo treba čimprej čvrsto postaviti na noge, izvesti skupščino ter preko te zveze vsebinsko, organizacijsko in strokovno učvrstiti zvezo za šolski šport in zvezo za tekmovalni šport. Zveza za športno rekreacijo je že ustrezno organizirana in je tudi doslej to dokazala s svojim uspešnim delom. Brez teh nosilcev, ki bodo operativno izvajali programsko usmeritev in politiko razvoja telesne kulture v občini, ne bo moglo uspevati delo TTKS. Naloga TTKS pa je tudi še v razčiščevanju odnosov s KS, TIS in TOZD do vsebinskih, organizacijskih in finančnih vprašanj, kjer imamo stične točke, vsi pa neposredni interes, da bi s telesno kulturo prodrli še bolj v širino. K. JUG

KOŠARKA

KOVINOTEHNA V FINALU

V Ljubljani so nastopili v polfinalu mladi košarkarji, pionirji kovinotehne in si priborili nastop na republiškem finalu. Rezultati — Kovinotehna: Bežičar 51:44 (26:26), Kovinotehna: Jaribor 53:32 (21:20) in Kovinotehna: Olimpija 40:43 (15:26). Celjani so tako osvojili 2. mesto in se bodo 26. t. m. borili v finalu za naslov republiškega praka. Najboljši izmed vseh igralcev v PF je bil Celjan Pipan, ki je bil odlični v skokih, pa tudi najuspešnejši strelac z 38 točk. V vrstah Kovinotehne so nastopili: Ramskugler 25, Benčan 19, Subotič 16, Pisancec 17, Kolenec 6, Romih 3, Turnšek, Stefanec, Vrečar, Jošt, Steneberger in Meštrov. Celjani so nastopili oslabiljeni, brez Golca.

K. JUG

BREZ DVORANE USPEH

Sportno Celje ne premore dvorane, v kateri bi lahko celjski odbojkarji nastopili in igrali prvenstvene tekme. Zato nas čudi, kako zberejo dekleta Gaberja toliko moči in volje, da po skromnem treningu v mali telovadnici Gaberja dosega uspehe v prvenstvu. Tokrat so v Sentjurju premagale Ljubljano z rezultatom 10:0 in prevzele vodstvo v republiški ligi.

Zanimivo je, da so kljub pomanjkanju pokazale lepo igro in odlične poteze ob mreži in polju. Med boljšimi so bile Lesjakova, Jagrova in Kolarjeva. Toda vprašanje je, kako dolgo bodo lahko pod takšnimi pogoji držale korak z najboljšimi odbojkaricami Maribora in Fužinje, ki imajo vse pogoje za vadbo. Sicer pa si tudi celjski ljubitelji odbojke želijo svoje igralce in igralke videti na delu v Celju. Upamo, da bo osvojena teta Ivanke Urnjek kmalu nared za košarkarske in odbojkariske tekme.

CELJE-ZLATI

NOČNI RALLY

Tradicionalni nočni turistični rally, katerega organizira Združenje šoferjev in avtomobilov Celje, pokrovitelj pa je Zlatarna Celje, je tudi letos popolnoma uspel. Na 190 km dolgi progi je nastopilo 81 tekmovalcev. Proga je imela več spretnostnih voženj in druge tehnične zahteve, ki srečajo vsakega voznika pri redni vožnji.

Konkurenca je bila izredno izenačena in šele zadnje spretnostno tekmovanje je odločilo zmagovalca. Največ uspeha so imeli domačini in tekmovalci iz Straže, nastopili pa so tudi vsi najboljši tekmovalci iz Slovenije ter gostje iz Madžarske.

Zmagovalci: kategorija do 750 ccm: Grajžl-Hercegonja (ZSAM) 1579, Svetlič-Jan (Litija) 1671, Biderman-Ratej (Avto Celje); kategorija do 1150 ccm: Blažun-Terglavčnikova (Straža) 1601, Gaber-Končan (Avto Celje) 1648, Škoberne-Rojnik (Celje) 1671, Grobin-Kovačič (Straža), 6. Arčan-Kranjc (Celje). Kategorija nad 1150 ccm: Krajnc-Frelih (ZSAM) 1692, Kajtna-Draškovič (Ribnica), 4. Širovnik-Pirc (Celje); ženske — 2. Vester-Storman (Celje) 2498. Ekipe: ZSAM Celje (Grajžl, Hercegonja, Krajnc, Frelih) 3271, Straža 3303, Avto Celje 3336, 7. AMD Slender 3594, 8. Obrtniki 3705.

J. KUZMA

CELJSKA NOGOMETNA PODZVEZA

PRVA TOČKA PIVOVARJA

Nogometaši Pivovarja iz Laškega so po šestih odigranih srečanjih osvojili prvo točko. Vodeča ekipa na lestevici Straža je doživela prvi neodločen rezultat v Brežicah. Rezultati 6. kola I. skupine: Kovinar — Pivovar 0:0, Brežice — Straža 3:3, Senovo — Boč 3:3, Olimp — Soštanj 1:0, Papirničar — Celulozar 7:0.

LESTVICA

Straža	6	5	1	0	19:8	11
Ljubno	6	4	1	1	15:7	10
Papirničar	6	4	0	2	21:12	8
Soštanj	6	4	0	2	12:10	8
Olimp	6	3	2	1	11:3	7
Opekari	6	3	0	3	12:9	6
Brežice	6	2	2	2	12:12	6
Celulozar	6	2	1	3	8:18	5
Kovinar	6	1	2	3	5:12	4
Boč	6	1	1	4	10:15	4
Senovo	6	1	1	4	9:21	3
Pivovar	6	0	1	5	7:15	1

V II. skupini pa so se kar tri srečanja končala z zmago gostujočih ekip. Rezultati 6. kola: Smarje — Gotovlje 0:3, Velenje B — Vransko 3:4, Senovo B — Ponikva 1:3, Dravinja B — Polzela 2:0, Zalec — Oplotnica 9:1.

LESTVICA

Zalec	6	6	0	0	41:7	12
Polzela	6	4	0	2	13:9	8
Kozje	5	3	2	0	11:7	8
Ponikva	6	3	1	2	20:10	7
Gotovlje	6	3	1	2	15:9	7
Vransko	6	3	1	2	13:13	7
Dravinja B	6	3	0	3	16:11	6
Senovo B	6	1	1	4	6:14	3
Velenje B	6	1	0	5	18:20	2
Krsko B	5	1	0	4	5:12	2
Smarje	6	0	0	6	6:56	0

Rezultati mladinske lige 6. kola: Dravinja — Stoklar 1:0, Olimp — Rudar 0:3, Soštanj — Vojnik 2:3, Polzela — Smarino 4:1, Brežice — Kladivar 3:0.

LESTVICA

Rudar	6	5	1	0	16:4	10
Dravinja	6	4	1	1	14:9	9
Polzela	6	4	0	2	9:7	8
Olimp	6	4	0	2	21:12	7

Smartno	6	3	0	3	25:17	6
Stoklar	6	3	0	3	10:8	6
Brežice	5	3	0	2	10:12	6
Vojnik	5	2	0	3	9:11	4
Zalec	5	0	1	4	6:13	1
Soštanj	4	0	1	3	5:16	1
Kladivar	5	0	0	5	3:18	0
Vransko	2	0	0	2	0:14	0

Rezultati 4. kola pionirske lige vzhod: Papirničar — Dravinja 4:2, Stoklar — Vojnik 1:1, Kovinar — Boč 6:0.

LESTVICA

Olimp	3	3	0	0	10:0	6
Vojnik	3	2	1	0	7:3	5
Kovinar	3	2	0	1	10:3	4
Stoklar	2	2	1	0	4:2	3
Papirničar	4	1	0	3	5:11	2
Dravinja	4	1	0	3	6:11	2
Boč	3	0	0	3	2:13	0

Rezultati pionirske lige zahod: Gotovlje — Rudar 2:4, Kladivar — Smartno 7:0, Zalec — Smarino A 0:3.

LESTVICA

Smartno A	4	3	1	0	13:4	7
Rudar	3	3	0	1	17:3	6
Kladivar	3	2	1	0	18:4	5
Gotovlje	3	1	0	2	6:6	2
Zalec	4	1	0	3	5:12	2
Polzela	2	0	0	2	0:9	0
Smartno B	3	0	0	3	1:12	0

KDO PRVAK?

Prvenstveno tekmovanje v medobčinski košarkarski ligi bo kmalu končano. Pri članih je do konca tekmovanja ostalo samo še eno kolo. V pionirski ligi pa se je tekmovanje že končalo. Ekipa Kovinotehne je postala prvak in se je tako uvrstila v zaključno republiško tekmovanje.

Rezultati — člani, 17. kolo: Nazarje — Pkapolonica 70:50, Student — Mozirje 67:54, Velenje OB — Zlatorog 65:66, Velenje — Polzela 106:44.

LESTVICA

Zlatorog	17	13	4	+185	26
Velenje	17	12	5	+190	24
Pkapolonica	17	10	7	+141	20
Nazarje	17	9	8	+61	18

IZ DELA ŠSD

Zadnji teden je bil izredno razgiban v SSD. V teh dneh mladi športniki polagajo obračune svojega dela in sprejemajo programe za novo obdobje na svojih letnih konferencah in občinskih zborih.

V STORAH šteje SSD na osnovni šoli nad 280 članov. Delegati razrednih skupnosti pa na tem občnem zboru niso bili povsem zadovoljni z opravljenim delom v I. 1973/74, pa čeprav so dosegli lepe uspehe v košarki, plavalstvu, atletiki, šahu, rokometu, namiznem tenisu, folklori in hokeju na ledu, pa seveda tudi v smučanju. Nad 800 amaterskih ur mentorjev in drugih vodnikov je bilo opravljenih pri vadbi članstva. Lepo so opremili tudi strokovno športno knjižnico SSD. Sedaj gradijo TRIM stezo, organizirali pa so tudi vrsto tekmovanj in prireditev. Sklenili so, da bodo v novi mandatni dobi pomnožili vrsto aktivnega članstva, svoje delo še bolj povežali s krajevnim društvom Partizan, poskrbeli pa bodo tudi za razvoj dolo-

čenih krožkov in aktivnosti na področjih šol na Kompolah, na Svetini in Teharjih. Z največjim zanimanjem so udeleženci poslušali priporočila na evropskem prvenstvu v atletiki v Rimu Nataše Urbančičeve, ki so jo povabili medse in jo nagradili s šopkom nagelov. Kot tretje SSD v celjski občini pa so na občnem zboru izrekli kritiko ObčZTK Celje do odnosov za množična šolska občinska tekmovanja, kjer niso najboljše ekipe niti posamezniki za svoje uspehe dobili vsja skromne diplome in kolajne kot je bil to že ustaljen običaj v vseh drugih občinah in v prejšnjih letih tudi v Celju!

V ROGATCU SSD še ni staro leto dni, v njem pa je aktivnih nad 180 pionirjev in pionirk. Z organizacijo srečevala so si ustvarili materialna sredstva in s tem osnovo za delovanje krožkov. Sedaj jim je že priskočila na pomoč tudi TTKS Smarje pri Jelšah, dočim učiteljski zbor z ravnateljem vred

močno vrednoti delo te organizacije in z večjim številom mentorjev tudi pomaga pri praktičnem delu raznih krožkov. V Rogatcu so vneti planinci, saj jih je v SSD kar 105 in so pod vodstvom učiteljice Erjavčeve izvedli tudi 7 izletov v Savinjske Alpe in Julijce v 350 udeleženci, planinsko šolo, 40 mladih planincev tekmuje za značko planinca, izsolanih pa imajo tudi 6 mladinskih vodnikov. Poleg planinstva so v Rogatcu še vneti strelci, nogometaši, rokometarji, kolesarji, atleti in šahisti. Za leto 1974/75 so si postavili lep delovni program, za predsednika pa so izvolili Darka Haložana. Na skupščini je bilo nad 250 članstva!

Nad vsečano pa so v ROGATCU SLATINI ob dnevu pionirjev izvedli ustanovno skupščino SSD, kateri je prisostvovalo nad 600 pionirjev in pionirk, celoten učiteljski zbor z ravnateljem na čelu in številnimi predstavniki občinskih in krajevnih družbeno-političnih organizacij.

Na osnovni šoli Rogaška Sla-

ZALEC

TRIM AKCIJE

Zalčani so se resno lotili TRIM športno-rekreativne dejavnosti. Objavljamo program akcij, ki jih bodo izvedli ta mesec.

12. 10. 1974
PRICITEK OBCINSKE LIGE V MALEM NOGOMETU

13. 10. 1974
ORIENTACIJA ČRETA NAD VRANSKIM OB 9. URI

16. 10. 1974
KOŠARKA V ZALCU — TELOVADNICA OB 16.30 URI

17. 10. 1974
KROS »TECI« V ZALCU — STADION OB 14. URI

19. 10. 1974
PLANINSKI POHODI PO SAVINJSKI POTI ORG. VSA PD OD 7. URE DALJE

20. 10. 1974
TRIM NEDELJA V GRIZAH

DOPOLDNE ROKOMET 8.30 URI

POPOLDNE OD 13. URE DALJE TRIM IGRE PRI LOVSKEM DOMU POD GOZDNIKOM (KOTNIKOVA DOMACIJA)

27. 10. 1974
STRELJANJE — VRANSKO OB 8. URE DALJE

tina so že vrsto let pionirji in pionirke v razvijanju svobodnih aktivnosti na področju telesne vzgoje in športa dokazali lepe rezultate dela, pa tudi na občinskih in področnih šolskih športnih prvenstvih so dosegali visoke uvrstitve. Ze doslej je bilo v športne sekcije vključeno 270 pionirjev in pionirk. V prihodnje pa bodo vsi skrb posvetili še večji množičnosti in razširitev dejavnosti. Tako bodo v 12-ih športnih panogah, ki bodo delovale v okviru SSD, imeli pionirji tudi večje možnosti zadovoljiti svoje interese po vključevanju v športno življenje. Ze doslej so bili v tem SSD navdušeni za tabornišvo in planinstvo, košarko, rokomet, gimnastiko, nogomet in atletiko. Vso s.r.b. pa bodo odslej posvetili tudi razvoju strelstva, smučanja, plavanja, plesu in ritmiki, ter namiznemu tenisu. Po sprejetju statuta, pravilnikov in poslovnikov, so novemu UO za leto v prihodnje izrekli določene smernice tudi predstavniki družbeno-političnih organizacij.

K. JUG

MALI OGLASI

ZA OGLASE, OBJAVLJENE POD OZNAKO (SIFRO), NI MA MO NASLOVA! ZANJE NAPISITE PISMA NO PONUDBO, KI JO, ZAPECATE NO V PISEMSKEM OVITKU IN Z OZNACBO SIFRE — OZNAKE NA OVITKU, PRI NESITE ALI POSLJITE V NAS OGLASNI ODDELEK, KJER JO BO DVIGNIL PRINASELEC OGLASA, S TEM PA BO PREVZEL TUDI VSE NADALJNE INFORMACIJE. ZATO NAPROSAMO, DA OD NAS NE ZAHTEVATE NASLOVA.

S SPREJEMANJEM OGLASOV ZAKLJUČIMO VSAK PONEDELJEK OB 12. URI. HKRATI OBVEŠČAMO VSA PODJETJA IN POSAMEZNIKE, DA NE POSREJUJEME PREKLICOV ZA ZDRAVSTVENE IZKAZNICE IN OSTALE OSEBNE LISTINE, KI JIH PREKLICUJE LE URADNI LIST SRS LJUBLJANA, VESELOVA 11 IN ZVEZNI LIST BEOGRAD, JOVANA RISTIĆA 1.

PRODAM

LESENO MONTAŽNO GARAZO, rabljeno, prodam. Martin Cater, Zadobrova 94.

JABOLKA, namizna in za predelavo, večjo količino, prodam. Cena po dogovoru. Rudi Rehar, Zaloška gorica 12, Petrovče.

AUSTIN 1300, karamboliran, letnik 1970, prodam. Ogled Petrovče 66.

OLJNO PEČ »GIBO«, italijanske znamke, zelo dobro ohranjeno, prodam po ugodni ceni. Naslov: dr. Joško Pezdirc, Trubarjeva 55/g — tel. 26-094 (osebna ali pismena ponudba).

VW 1200 prodam. Cena po dogovoru. Napotnik, Cesta na Ostrožno 4, Celje.

FIAT 61, registriran do 31. 12. 1974, prodam. Potrebno manjše popravilo. Telefon: dopoldne 232-78, popoldne 216-23.

4 ZIMSKE GUME s platišči 155 x 14, prodam. Rudko Stoblovič, Radeče 146/a.

KAVC — starinski, prodam. Ferdo Skutnik, Nušičeva 12, Celje.

DNEVNO SOBO, novejšo, prodam za gotovino ali kredit. Ogled mogoč vsak dan od 15. ure dalje na Dečkovi cesti 42.

R 10 »Major«, letnik 1966, prodam ugodno. Ogled vsak dan popoldne. Edi Vengust, Cesta na grad 66/a.

FORD TAUNUS 12 M, lepo ohranjen, prodam. Vprašati: Cesta na grad 15/a, Celje.

AVTO VW 1200, prodam za 14.000 ND. Dimitrij Petrej, Illova 8, Vojnik.

KRAVO s teletom, prodam. Turnšek, Celje, Lopata 5.

SPALNICO — novo, še v skatlah, prodam zelo ugodno. Vprašati: Mirnik, Zlatarna, tel. 222-52.

FIAT 850 special, letnik 1970, dobro ohranjen, prodam. Cena 25.000 din. Vrbovšek, Celje, Trubarjeva 10.

OPEL KADETT KARAVAN, letnik 1970 — prevoženih 59.000 km, prodam. Podgornik, Celje, Ljubljanska cesta 52.

FIAT 750, letnik 1971, prevoženih 52.000 km, prodam ugodno. Ogled popoldne. Jože Vengust, Celje, Nušičeva 12.

MIZO ter dva soda za olje, prodam. Ulica bratov Vošnjakov 24.

STISKALNICO za grozdje in sadje — hidravlično, 150 l, 3-fazni motorni pogon, prodam. Ivan Rak, Mali

vrh 42, Smartno ob Paki, ZASTAVO 750, letnik 66, prodam zelo ugodno. Fendre, Javna skladišča, Celje.

JABOLKA za predelavo (bo-bovec), še na drevju, prodam. Franc Krajšek, Prožinska vas 23 a, Store.

KRAVO pred telitvijo, staro 3 leta, prodam. Anton Kotnik, Ljubecna 13, Skofja vas pri Celju.

PRASIČA za zakol, 19 mesecev starega, prodam po ugodni ceni. Ivan Zagode, Zalec, Cesta na Lavo, tel. 71-906.

FIAT 750 v voznem stanju, poceni prodam, lahko tudi sam motor. Ogled: Celje, Plečnikova 4.

ZIDNO OPEKO — staro, strešno cementno, ostrešje za hišo, garažo, trajno gorčo peč, 30 l bojler, kopalno kad, prodam. Roman Čater, Zadobrova 40, Skofja vas.

NSU 110, 8000 km po generalnem popravilu, nujno poceni prodam. Horvat, Kersnikova 32 a, tel. 239-11 do 15. ure.

HLEVSKI GNOJ, prvovrsten, prodam. Dostavim ga tudi na dom. Jože Bornšek, Prekorje 32, Skofja vas.

SEKO s teletom in dva prašička, prodam. Anton Skarlin, Zabukovica 160 — pri libojskem smučišču.

OLJNO PEČ EMO 5, skoraj novo in dva in pol soda gorilnega olja prodam zaradi bolezni. Ivan Korenak, Bukovžlak 22, Teharje.

ZMRZOVALNIK — znamke Skofja Loka, malo rabljen, prodam. Franc Cimperšek, Dobrteša vas 4, Šempeter v Sav. dolini.

AVTOMOBIL SKODA, 1. 1970, prodam. Polde Drča, Grajska vas 32, Gomilsko.

DODATNA PEČ »Gorenje« na trdo gorivo, 2 postelji in pralni stroj, poceni prodam. Vprašati: Pohlinovala 2, Lava, novo naselje.

RENAULT R-6, letnik 1970, prodam. Marjan Kajžba, Debro 14, Laško.

SPALNICO, češnjev les, ugodno prodam. Vprašati: Na zelenici 4/IV., stan. 19.

PEČ na olje EMO 5, prodam. Zglasite se pri Novak, Ulica Frankolovskih žrtev 34 (Zg. Hudinja).

OD 80—100 kg hladno valjanih trakov 20 mm x 2 mm, elektromotor, trofazni, 1,5 hx in več orodja za izdelovanje kovinske galanterije, prodam. Rajko Zupančič, Debro 18, Laško.

KONJA, starega 10, let kobilu, staro 4 leta, tehtata 500 kg, prodam. Peter Pavlič, Podsmrečje 12, Blagovica pri Domžalah.

GARAZO prodam v centru mesta. Informacije po telefonu 21-893, popoldne.

PLINSKO PEČ SUPER SER in oljno EMO 5, prodam. Grilanc, Zalec, Bratov Letonja 2.

STRESNO OPEKO — zarezno, 600 kom., ugodno prodam. Informacije »INA« Laško.

FIAT 750 in DKW 11 LUX, po delih, prodam. Ogled v petek in soboto popoldne. Zlobec, Dolenja vas, Prebold.

BIKCA, 1 leto starega in več AS panjev čebel, prodam. Jože Verbič, Dramlje 37/a.

NOV DVOVRSTNI pletilni stroj Regina, prodam — ugodno. Franc Romih, Bralslovce 33.

UGODNO PRODAM črno-beli televizor. Možnost plačila v dveh obrokih. Ogled možen vsak dan popoldne od 15. ure dalje. Olga Rebevšek, Levstikova 1, Zalec.

KUPIM

TORBO za nošnjo dojenčka, kupim. Ponudbe pod »Cimpreja«.

KOPALNO KAD 105 cm dolžine, kupim. Bregar, Kersnikova 30, Celje.

STANOVANJA

MLADA TRICLANSKA družina išče manjše stanovanje ali garsonijero v Celju, Velenju ali Mariboru z okolici. Ponudbe pod »Zdomeca«.

SOBO v Velenju ali bližnji okolici iščem za eno leto. Ponudbe pod »Tennika«.

UPOKOJENKA išče sobo za pomoč pri otroku ali kuhinji. Ponudbe pod »Takvoja«.

DVOBOBNO komfortno stanovanje oddam za pomoč v gospodinjstvu. Ponudbe pod »Petrovčica«.

SOBO v Celju ali okolici nujno potrebujem. Ponudbe pod »Mirena«.

STUDENTKO ali delavko — sprejemem v ogrevano sobo. Celje, Hohkrautova 3.

MAMICA s triletnim otrokom nujno potrebuje sobo in kuhinjo ali garsonijero. Dobro plačnika. Ponudbe pod »Vnaprej hvaležna«.

STANOVANJE oddam na deželi manjši družini ali samski ženski. Ponudbe pod »3 km iz Celja«.

ZAKONSKI par brez otrok išče kuhinjo in sobo s so-uporabo kopalnice. Ponudbe pod »Zaposlena«.

POSTENA vdova — upokojenka, strokovno izučena čista gospodinja, išče prazno stanovanje na deželi, kmečko hišo. Pismene ponudbe pošljite na oglasni oddelek tednika »Ne bo vam žala«.

ZAKONCA — upokojenca brez otrok, sprejmeta upokojenko od 55 do 65 let starosti. Več v dogovoru. Ponudbe pod »Na deželi«.

SAMSKI mlajši moški potrebuje sobo v Celju ali Zalcu. Ponudbe pod »Redni plačnik«.

MLADA samska kuharica — išče ogrevano sobo v Celju ali okolici. Ponudbe pod »Kuharica«.

RAZNO

ZGUBILA sem zlato zapestnico na sponko. Drag spomin. Poštenega najditelja naprošam, naj jo proti nagradi odda na naslov: J. Zigon, Celje, Vojkova 8.

FIAT 125 PZ, letnik 70, zamenjam za Fiat 750 isti letnik. Dragica Novak, Ložnica 38, Zalec.

DVA OTROKA vzamem v varstvo. Ponudbe pod »1. novembra«.

AVTO MOTO DRUŠTVO

SLANDER CELJE prične v torek 29. oktobra 1974 tečaj cestnoprometnih predpisov. Prijave sprejema: AVTO MOTO DRUŠTVO SLANDER, Ljubljanska 37, vsak dan do 18. ure, ob sobotah do 12. ure. Vabljeni!

PSIČKA starega približno 1 leto, dobrega čuvaja, dam dobri družini. Nežka Fidler, Breg 20, Celje (pri kapucinski cerkvi).

NAROČITE NOVI tednik

KOVINOTEHNA EXPORT-IMPORT CELJE TOZD SKLADIŠČA IN TRANSPORT

obvešča vse, da bo v ponedeljek, 21. oktobra 1974 od 10. do 11. ure na dvorišču mehanične delavnice KOVINOTEHNE, Mariborska 17

LICITACIJA

za prodajo
osebnega avtomobila SPAČEK

Avto je v voznem stanju. Izklicna cena je 2.000 din. Vse informacije prejmejo kandidati na sami licitaciji.

Iniciativni odbor za sklenitev samoupravnega sporazuma o štipendiranju učencev in študentov iz območja

OBČINE CELJE

razpisuje

ŠTIPENDIJE za šolsko leto 1974/75 na srednjih, višjih in visokih šolah

1. Pravico do štipendije iz združenih sredstev imajo učenci in študenti, pri katerih skupni poprečni mesečni dohodek na družinskega člana v letu 1973 ne presega dvakratnih življenjskih stroškov, ki se priznavajo za učenca srednjih šol 900.— din in za študenta višjih in visokih šol 1.200.— din, če se šolajo izven kraja bivanja, sicer pa ustrezno zmanjšanih. Pri ugotavljanju dohodka iz kmetijstva bo upoštevano trikratno zvišanje katastrskega dohodka. Upoštevani pa bodo poklici:

POKLICNA SOLA: prodajalec, tesar, ključavničar, avtomehanik, mizar, obratni električar, poslovni administrator, strojni ključavničar, natakar, kuhar, elektromehanik, vodovodni instalater, mesar, elektroinstalater, PTT manipulant, kemijski laborant, klepar, zlatar, strugar.

SREDNJA SOLA: ekonomski tehnik, administrativni tehnik, medic. sestre amb. bol., strojni tehnik, finančni tehnik, komercialni tehnik, gradbeni tehnik, milničnik, kemijski tehnik, vzgojitelji.

VISJA SOLA: ekonomist, ekonom. komerc., višji medic. tehnik, organizator dela, socialni delavec, pravnik, inženir kemije tehnolog.

VISOKA SOLA: dipl. ekonomist, dipl. gradbeni inženir, dipl. pravnik, zdravnik, dipl. ing. stroj. tehnolog, dipl. ing. kemije tehnolog.

2. Pravilno izpolnjenemu obrazcu »prošnja za štipendijo« (obr. 1,65 DZS) je treba priložiti:

a) prepis zadnjega šolskega spričevala oziroma potrdilo o opravljenih izpitih, b) potrdilo o premoženjskem stanju in številu družinskih članov (obrazec 0,12 DZS), c) dokazila o dohodkih staršev za leto 1973 in otroškem dodatku kandidata za štipendijo.

3. Rok za vlaganje prošenj je 20 dni po objavi razpisa.

4. Štipendisti delovnih in drugih organizacij, ki prejema kadrovske štipendije, lahko v tem roku uveljavijo tudi pravico do razlike med kadrovske in osnovno štipendijo.

Poleg gornjih dokazil naj predložijo tudi 1 izvod pogodbe o kadrovske štipendiji, ki jo prejema v organizaciji združenega dela.

Prošnje naj kandidati za štipendije pošljejo na naslov: Zavod za zaposlovanje Celje, Slandrov trg 7.

INICIATIVNI ODBOR

Pred odhodom na pot vedno

KAVA merx

DOMAČA KRONIKA

POROKE

CELJE

Poročilo se je 8 parov, od teh: IVAN MAZEJ in TEREZIJA POTISK, oba iz Sp. Kostričnice; ROMAN PALHARTINGER in MARIJANA LUN, oba iz Celja ter VLADIMIR LUKAČ, Diljane in MARIJA HORVAT, Celje.

GORNJI GRAD

IVAN POLICNIK, 25, avtoklepar, G. grad in IRENA MLINAR, 21, vzgojiteljica, Sentjanž.

LASKO

ANTON RAZBORSEK, sofer, Brstnik in LJUDMILA KNEZ, delavka, Stopce; LADISLAV PUSNIK, kjučavničar, Vel. Gorelce in MARIJA JANCIC, gosp. pomočnica, Blatni vrh.

SLOVENSKE KONJICE

FRIDERIK DRUSKOVIC, 32, Konjice in DARINKA JELENKO, 21, S. Laže.

ZALEC

JOŽEF ŠVAB, 28, klepar, Polzela in ANA MOZEK, 23, bo. strežnica, Mrčna sela ter JOSIP KUSERBAJN, 26, gradbeni delovodja, in DANICA LEBER, 23, frizerka, oba iz Petrovče.

SMRTI

CELJE

ANGELA KNEZ, 69, Creškova; NEZA VENGUST, 80, Ljubčna; FRANCISKA STROUHAL, 84, Celje; MARIJA RIBIC, 76, Tabor; ELIZABETA GRADISNIK, 79, Vojnik; MARIJA LAZETA, 71, Ličenca; ANA PODGORSEK, 74, Lokovina; FRANC KRIZNIK, 28, Tešova; JANEZ KNEZ, 64, Smarčna; PAVLA NOVAK, 40, Sp. Ugonja; JAKOB SKET, 84, Loče; SLAVICA JAVERNIK, 42, N. Dobrava; ALOJZ GOBEC 66, Konhice; VINCENC KRAMER, 81, Babno; TEREZIJA VIDMAJER, 74, Bukovžlak; FRANC MAJČEN, 81, Zagrad; FERDINAND MEJAC, 74, Brdce; ANTON REDNAK, 62, Slance; KAREL MAJČEN, 48, S. Rača; JOŽEF HRASTNIK, 71, Vrhe; KONRAD KOZOVINC, 27, Podkra; ANA PERTINAC, 59, Kompole in AMALIJA NOVAK, 94, Zvodno.

LASKO

IVAN KROHNE, 63, upokojenec, Radeče; ANGELA AVBELJ, 74, upokojenka, Obrežje; STEFANIJA PRAUNSEIS, 89, gospodinja, Laško in JULIJANA VERHOVŠEK, 74, gospodinja, Laško.

SLOVENSKE KONJICE

TEREZIJA BRGLEZ, 81, Zg. Pristava; PAVEL JEROVSEK, 60, Stranice; AMALIJA KADIVNIK, 67, Preloge in STANISLAV TEKAVC, 21, Jernej.

SMARJE PRI JELŠAH

JOZEFA DOBRSEK, roj. Šega, 68, Bukovje v Babni gori.

ZALEC

ANA JOST, roj. Turnšek, 40, gospodinja, Gotovlje, MARTIN SALAMON, 84, preužitkar, Miklavž; RUDOLF STOKELJ, 66, upokojenec, Dobriša vas; NEZA COKAN, 73, preužitkarica, Vel. Pirešica; FRANC GRAMJNER, 79, delavec, Galicija in ANTONIJA ZNIDAR, 90, upokojenka, Brnica.

ROJSTVA

CELJE

33 dečkov in 24 deklic.

LASKO

1 deček in 1 deklica.

SLOVENSKE KONJICE

2 dečka in 3 deklice.

KINO

UNION:

do 20. oktobra španski barvni film »Ana med volkov«
od 21. oktobra dalje ameriški film

»Dama s kamelijami«.

METROPOL:

17. oktobra še italijanski barvni film »Pustolovca v zraku«
od 18. do 20. oktobra francoski barvni film »Bulevar Ruma«
od 21. oktobra dalje francoski barvni film »Ogenj ljubezni«

DOM:

17. oktobra še angleški barvni film »Kapetan Nemo in podvodno mesto«
od 18. do 27. oktobra ob 16. uri ameriški barvni film »Magična pajčevina«

od 18. do 21. oktobra ob 18. in 20. uri francoski barvni film »Dvorske spletke«

od 22. oktobra dalje ob 18. in 20. uri ameriški film »Stanlio in Olio, biseri smeja«.

KRVODAJALCI

Krvodajalska akcija, ki je bila pred dnevi v Sempetru v Savinjski dolini, je povsem uspela. Udeležilo se je več kot dvesto ljudi iz delovnih organizacij, pa tudi drugi. Akcijo so uspešno pripravili in jo tudi izpeljali člani osnovne organizacije RK Sempeter v sodelovanju z občinskim odborom RK Zalec. Priznanje za uspešno krvodajalsko akcijo nedvomno zaslužijo vsi, ki so se odzvali vabilu za odvzem krvi, prav tako pa tudi tisti, ki so akcijo pripravili.

Naslednja krvodajalska akcija v žalski občini bo v Braslovčah 18. oktobra.

Krvodajalskih akcij v Zlatarni se je udeležilo 38, v Železarni Store pa 143 članov kolektiva. Vsem krvodajalcem ter organizatorjem akcij za plemenito delo in veliko pomoč zdravstveni službi pri reševanju življenj, iskrena hvala.

Danes, v četrtek, 17. oktobra bo odvzem krvi za Pedagoški šolski center, jutri, v petek, 18. oktobra, pa bo krvodajalska akcija v Cinkarniški ambulanti. Predavatelje in dijakke Pedagoškega šolskega centra ter delavce in uslužbence Cinkarne in Klime vabijo na odvzem krvi v čim večjem številu.

DEŽURNI ZDRAVNIKI

Sentjur pri Celju

Četrtek, 17. oktobra: dr. Hilda Prebil
Petek, 18. oktobra: dr. Andrej Fidler
Sobota, 19. in nedelja, 20. oktobra: dr. Andrej Fidler
Ponedeljek, 21. oktobra: dr. Ivan Moser
Torek, 22. oktobra: dr. Anti Svetina
Sreda, 23. oktobra: dr. Ivan Moser

DEŽURNI VETERINARJI

Celje

Telefon veterinarske postaje je 23-164

Zalec

Dežurna je veterinarska postaja Zalec, telefon 71-952, lahko pa kličete tudi na postajo milice, telefon 71-922.

Laško

od 19. do 21. oktobra — veterinar Egon Železnik, Strmca 6, Laško. Dežurstvo v navedenih dneh traja od 12. ure prvega dne do 7. ure zjutraj tretjega dne. Dežurni veterinar opravlja umetno osemenjevanje v času dežurstva na poziv lastnika plemence na določenem mestu.

Slovenske Konjice

do 19. oktobra — veterinar Martin Breznikar, Poljska cesta 9, Smarje; od 19. do 25. oktobra — veterinar Irena Smigovc, veterinarska postaja, telefon št. 75-960.

Smarje pri Jelšah

od 18. do 25. oktobra — veterinar Vlado Ožura, Ratanska vas, telefon št. 81-989.

SLG

Petek, 18. oktobra ob 17. in 20.15: F. S. Finžgar: Razvalina življenja. Gostovanje v Novi Gorici. Ob 19.30: Popovič: Pokondirena tkiva. Gostovanje Srbskega narodnega pozorišta iz Novoga Sada. Abonenti imajo 10% popust, če vzamejo vstopnice pri gledališki bla-

gajni v dneh pred gostovanjem od 15. okt. do 17. okt. med 10. in 12. uro.

Sobota, 19. oktobra ob 20.15: Fran Saleški Finžgar: Razvalina življenja. Gostovanje v Novi Gorici.

Ponedeljek, 21. oktobra ob 19.30: Molliere: Ljudomrznik. Gostovanje v Sevnici.

Torek, 22. oktobra ob 19.30: Rudolf Franček: Celjski grof na žrebcu. Gostovanje v SNG Drami Maribor na Borštnikovem srečanju.

Sreda, 23. oktobra ob 19.30: Rudolf Franček: Celjski grof na žrebcu. Gostovanje v Ravnah na Koroškem.

Petek, 25. oktobra ob 19.30: F. S. Finžgar: Razvalina življenja. Kmečka drama. Premiera. Premierski abonma in izven.

TV SPORED

NEDELJA

9.05 Svet v vojni — serijski dokumentarni film (Lj)
9.55 Otroška matineja: Zgodba o deklici Margareti, življenje v gibanju — barvna filma (Lj)
10.50 Poročila (Lj)
10.55 Akademika ob 30 letnici osvoboditve Beograda — prenos (Bgd)
Nedeljsko popoldne:
Igre brez meja
Pijski festival — II. del
Za konec tedna
Sport — Košarka Jugoplastika: CZ
Moda za vas (Lj)
18.20 Vidocq — serijski barvni film (Lj)
19.15 Barvna risanka (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.50 Tedenski gospodarski komentar (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.00 M. Božić: Človek in pot — humoristična oddaja (Zg)
21.00 Karavana: Glasinae — I. del (Lj)
21.35 Sportni pregled (Zg)
22.10 TV dnevnik (Lj)

PONEDELJEK

8.10 TV v šoli (Zg)
9.30 TV v šoli (Bgd)
11.00 Velika šolska ura — prenos iz Kragujevca (do 12.00) (Bgd)
14.10 TV v šoli — ponovitev (Zg)
15.40 Madžarski TVD (Pohorje, Plešivec do 17.00) (Bgd)
17.00 Velika šolska ura — ponovitev (Bgd)
18.00 Obzorik (Lj)
18.15 Od zore do mraka (Lj)
18.45 Narodni in pisava — I. del (Lj)
19.05 Odločamo (Lj)
19.15 Barvna risanka (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.30 TVD (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.05 E. Koš: Nesreča — drama TV Beograd (Lj)
21.05 Sodobna oprema (Lj)
21.15 Kulturne diagonale (Lj)
21.45 Mosaik kratkega filma: Zakaj tečaj (Lj)
22.05 TV dnevnik (Lj)

TOREK

8.10 TV v šoli (Zg)
9.35 TV v šoli (Sa)
10.05 TV v šoli (do 11.20) (Bgd)
14.10 TV v šoli — ponovitev (Zg)
16.35 TV v šoli — ponovitev (do 16.35) (Bgd)
16.35 Madžarski TVD (Pohorje, Plešivec do 16.55) (Bgd)
17.35 M. Golar: Okroglo o Veržencih — II. oddaja (Lj)
17.50 Barvna risanka (Lj)
18.05 Obzorik (Lj)
18.20 Zvijanje v gibanju — barvni film (Lj)
18.45 Mosaik (Lj)
18.50 Ne prevarite: Arheološka razstava v Arkadah (Lj)
19.15 Barvna risanka (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.05 Mi med seboj: Naša interesna skupnost (v Kliničnem centru) (Lj)
20.55 Propagandna oddaja (Lj)
21.05 M. de la Roche: Whitecoats z Jalne — nadaljevanje in konec barvne TV nadaljevanke (Lj)
21.35 TV dnevnik (Lj)

SREDA

8.10 TV v šoli (Zg)
10.50 TV v šoli (do 11.25) (Bgd)
15.25 TV v šoli (Bgd)
17.25 Zgodba o deklici Margareti — barvni film (Lj)
17.55 Obzorik (Lj)
18.10 Oportunisti — reportaža TV Beograd (Lj)
18.40 Mosaik (Lj)
18.45 Mladi za mlade — oddaja TV Skopje (Lj)
19.15 Barvna risanka (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.05 Film tedna: Trije obrazi ljubezni — barvni film (Lj)
21.40 Propagandna oddaja (Lj)
21.45 TV dnevnik (Lj)
22.00 Svetovno prvenstvo v gimnastiki — barvni posnetek iz Varne (Lj)

ČETRTEK

8.10 TV v šoli (Zg)
9.35 Francoščina (do 10.10) (Bgd)
14.10 TV v šoli — ponovitev (Zg)
15.35 Francoščina — ponovitev (do 16.10) (Bgd)
16.30 Svetovno prvenstvo v gimnastiki — barvni posnetek iz Varne (Lj)
17.30 T. Seliskar: Bratovščina Sinjega galaba I. del barvne TV nadaljevanke (Lj)
18.00 Obzorik (Lj)
18.15 Mosaik (Lj)
18.20 Svet v vojni — serijski film (Lj)
19.15 Barvna risanka (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)

20.05 P. Hecker: Rdeče vino — barvna TV nadaljevanke (Lj)
21.20 Kam in kako na oddih (Lj)
21.30 Četrtekovi razgledi: Prosti čas na tujem (Lj)
22.00 TV dnevnik (Lj)
22.15 Svetovno prvenstvo v gimnastiki — barvni posnetek iz Varne (Lj)

PETEK

8.10 TV v šoli (Zg)
10.50 Angleščina (do 11.25) (Bgd)
14.10 TV v šoli — ponovitev (Zg)
16.00 Madžarski TVD (Pohorje, Plešivec do 16.20) (Bgd)
17.10 Obzorik (Lj)
17.30 Varina: Svetovno prvenstvo v gimnastiki — barvni prenos (IV-Lj)
19.15 Barvna risanka (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.50 Tedenski notranjepolitični komentar (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.05 Dobri sosed Sam — barvni film (Lj)
22.10 Propagandna oddaja (Lj)
22.15 TV kaptot (Lj)
22.35 TV dnevnik (Lj)

SOBOTA

19.50 Tedenski znanstveno-epoitični komentar (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.00 Skrita kamera (Zg)
20.30 Propagandna oddaja (Lj)
20.40 Burt Bacharach — barvna zabavno glasbeno oddaja (Lj)
21.30 Barvna propagandna oddaja (Lj)
21.35 Obešenec — barvni film (Lj)
23.05 TV dnevnik (Lj)

PROMETNE NESREČE

AVTOBUS V TOVORNJAK

RUDOLF LIPICNIK, 30, iz Stranice je vozil z avtobusom iz Velenja proti Pesjem, in sicer v prekratki varnostni razdalji za vznikom tovornjaka s priklopnikom avstrijske registracije. Le-ta je pred semaforjem močno zaviral, česar Lipicnik ni opazil, saj zadnja leva zavorna luč priklopnika ni gorela. Avtobus se je zaletel v tovornjak, pri čemer je nastalo škode za 10 starih milijonov, teže sta se poškodovali 2 potnici, ena pa ima lažje poškodbe.

MRTVA DEKLICA

TANJA REGORSEK, 9, iz Hajnskega je pričakala mamico pri avtobusu, nakar sta se napotili proti domu. Šli sta po desni strani v smeri hoje, in sicer je mati hodila po bankini, deklica pa ob njeni levi strani. Dohitel ju je voznik osebnega avta Janez Volovšek, 20, iz Vrača, ki je vozil z neprimerno hitrostjo in je s prednjim žarometom ter blatnikom zadela deklico in jo zbil 25 metrov daleč, kjer je obležala mrtva.

NEOSVETLJENA VPREGA

VIKTOR KUZNER, 60, iz Tekavega je vodil volovsko vprego prek ceste. Ker voz ni bil osvetljen, ga ni pravočasno opazil voznik osebnega avta JURIJ DROFENIK, 64, iz Imenega, ki se je zaletel v voz in ga prevrnil. Le-ta pa je padel na STJEPANA HALUZANA, 28, iz Tržišča, ki se je pri tem lažje poškodoval po čeljusti ter kolku in hrbtenici.

KOLESAR JE PADEL

LEOPOLD OVTAR, 31, iz Celja se je peljal s kolesom na pomožni motor iz smeri Teharske ceste proti Zagradu. Pri hiši številka 2 v Plečnikovici ulici, ga je nenadoma vrglo na levo stran, kjer je padel in si zlomil ključnico, ima pa tudi pretes možganov.

VOZNIK JE POBEGNIL

FRANC KRAJNIK, 46, iz Leskovca je vozil po cesti skozi Trnovlje cik-cak, kar so opazili trije pešci in so se zato umaknili strano desno. Tik pred njimi pa je Krajnik zapeljal naravnost v njih in dva podrl, tretji pa je odskočil v jarek. Oba pešca, BRANKO JUG in DOMINIK PECL (oba sta doma iz Straže na Gori) sta se poškodovala, voznik Krajnik pa je pobegnil. Miličniki so ga izsledili zvečer doma, ko je nesrečo tudi priznal.

Tudi občani Zibike so domiselno in izvirno počastili slovesno odpiranje nove osnovne šole, sad velenjske solidarnosti. Prikazali so nekatere stare običaje in šege, ki jih še danes radi pogledamo in obujemo spomine.
Foto: L. Ojsteršek

BRALČEV PREDLOG

Pred dnevi nam je nepodpisani bralac (Jože Iščiga?) napisal takole pismo: »Zaman trošite denar za vaš NT in RC, če pa je vaša dostava zelo malomarna, tako da se lahko reče le fuj. V Petrovčah že dvakrat nisimo dobili časopisov — to je Savinjski magacin št. 2, Petrovče. V Zalcu pa so prvi dve uri prodali v kiosku ves NT. Tebe Jože, (mišljen je naš urednik), pa bomo predlagali za džunglo, da boš tam urejal opice in medvede ter ostalo divjačino, če dostave ne moreš urediti...«

Tovariš Iščiga, hvala za nasvet. Morda bom v džungli našel vsaj nekaj poštenih opic, ki mi bodo s tace ali jezikom dale razpoznavni znak za kulturni pogovor. Pa še predstavile se bodo najbrž, tovariš Iščiga. No, glede dostave NT imamo res težave. Pomagamo lahko le toliko, da ekspeditu v Ljubljani, v tiskarni, ali na pošti v Celju naročimo, naj ne razburja naših bralcev s slabo dostavo. Nekateri pišete, da dobite NT po dveh, treh dneh. Vse, kar je v naši moči, bomo storili. Pritožite pa se še na PTT Celje ali pa v podružnico Dela, Trg V. kongresa, Celje.

LJUBEZEN PO SVETU

MOŽ PO MERI

Je to kaj takega? Saj si tudi mi zvečine izbiramo zakonske tovariše in tovarišice po svojem okusu. No, okusu že, kaj pa po meri? No, tudi mero si pri nas večina vzame že prej. Toda pri Itulih, mejnem plemenu med Maljem in Zgornjo Volto, je beseda po meri resnično tudi to, kar pomeni.

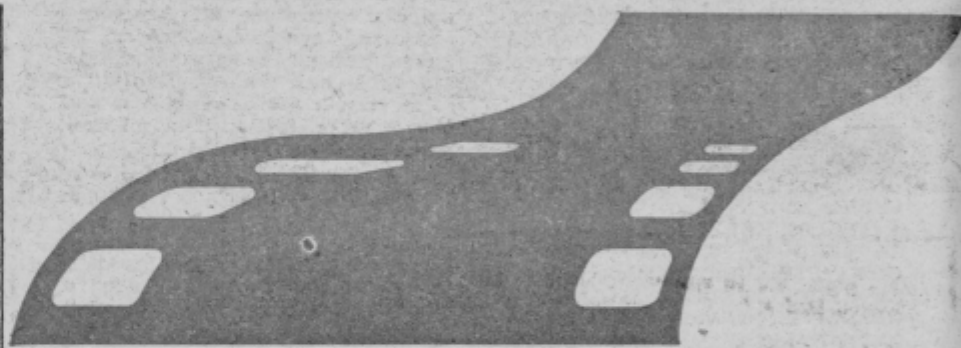
Če se Itulo hoče poročiti, mora plačati veliko za nevesto. Prav zaradi tega si lahko privoščijo bogatejši, imovitejši moški več žena. Toda plačano nevesto lahko pri Itulih moški dobi šele takrat, ko je dorasla njegovim meram. Navadno so dekleta oddana že pri desetih, dvanajstih letih, toda do poroke lahko preteče še več let, včasih pa do nje sploh ne pride. Ženin, ki je nestrpen, mora večkrat obdariti nevesto in takrat, najstarejša nevestina teta spet izmeri nevesto. Navadno vzame k takemu obisku ženin s seboj tudi svojo teto ali kar mater, da ima pričo, kako nevestina teta ne goljufa.

In za kakšno mero gre? Ženin mora imeti lesen posnetek svojega uda. Le tega

da za mero in ženske poizkusijo, če je dekle že doraslo tej meri. Seveda mero da moški sam. Če pretirava, je sam kriv, če mora toliko dlje čakati ali pa da sploh ne dočeka. Dekletu, ki ne doraste do svojega petnajstega leta

do mer svojega ženina, ne more postati le-tega žena in tudi plačila, ki je bilo položeno zanj, ni treba vrniti.

Na sliki: Takšna Itulska dekleta so zagotovo že oddana, žene še niso, kajti drugače bi dosila ogrlico.

Teden domačega filma

Takšen bo simbol, znak prireditve »Teden domačega filma«, ki bo v prvi polovici decembra v Celju. Simbol je zasnoval Jože Domjan, sodelovala pa sta Rafko Počivavšek in Radovan Jenko.

Potočnik Maks, član gobarske sekcije Zalec, je našel pred dnevi v gozdu na Ponikvi nad Zalcem 2,17 kg težkega gobana. »Nisem verjel očem, zato sem gobana večkrat obšel in šele potem odrgal. Popolnoma je zdrav in čvrst. To je moja najlepša trofej v dolgi dobi gobarjenja in sem je zelo vesel«, je dejal Maks in dvignil gobana.

Foto: Ing. V. Vybihal

LIMONSKA ZGODBA

Novinka v samostanu pride k sestri prednici in pove:

- Ponoči je v mojo celico vdrl moški in mi storil silo. Kaj naj storim, mati prednica?
- Pojdi v kuhinjo in pojej dve limoni, je glasilo povelje.
- Mar to pomaga, sestra prednica?
- Pomaga ne, toda tale tvoj blaženi izraz na licu bo izginil.